

● به فر یا نهشکهوتی مراز

رۆمان

● رهزا سهیید گۆل بهرزنجی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی رۆشنیبری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسهر: بهدران شههمه ههسیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهڕهکی خانزاد، ههولێر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

رۆمان

بەفر یا ئەشکەوتی مراز

رەزا سەبید گۆل بەرزنجی

ناوی کتیب: بەفر یا ئەشکەوتی مراز - رۆمان
نووسینی: رەزا سەبید گۆل بەرزنجی
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۲۰۰
دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب
بەرگ: ئاراس ئەکرەم رەحمان
نووسینی سەر بەرگ: محەمەد زادە
پیت لێدان: نادیه عەزیز
ھەلەگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل و لوتفی شۆرش
سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاوپرەحمان مەحموود
چاپی یەکەم - چاپخانەی وەزارەتی پەروەردە، ھەولێر - ۲۰۰۳
لە کتیبخانەی بەرپۆدەرایەتی گشتیی رۆشنیبری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە
۲۱۸ی سالی ۲۰۰۳ی دراوەتی

زستانه‌که‌ی سه‌خت بو دوا دوا‌ی مانگی رتیه‌ندان بو، چهند رۆژبوو به‌فریگی زۆری تی کردبوو ده‌وربه‌ر وه‌کو مه‌ندیلی مه‌لا سپی هه‌لنگه‌را بوو دار و به‌ردی به‌ستبوو، تفت هه‌لدا‌بوا‌یه ده‌یبه‌ستا، کاری به‌ساتن و شه‌خته هه‌ر له‌عه‌سه‌روه ده‌ستی پی ده‌کرده‌وه، له‌شوینه‌ سیبه‌ر و نساره‌کاندا شه‌خته له‌سه‌ر شه‌خته ده‌که‌وته‌وه ده‌یبه‌ستاوه، گۆم و گۆمیلکه و کانپییانی هه‌موو به‌ستابوو، رۆژ به‌رۆژ بارستایی شه‌خته نه‌ستووور و نه‌ستووورتر ده‌بوو، مندال و میتردمندال‌ه‌کان خلیسکانی و ته‌راتینیان به‌سه‌ر گۆمه به‌ستوووه‌کاندا ده‌کرد، سواندوو‌که‌ی خانوو‌ه‌کان چلووره‌ی پیتدا هاتبووه خوازی له‌دوو‌را وه‌کو لوله و له‌ته شووشه ده‌بریسکانه‌وه.

پیش ئه‌م زستانه‌ی حازری سی زستان بوو به‌فر و باران که‌م بی‌وه، عارد وا وشک بی‌وه، ده‌توت گه‌له‌ی له‌مه زیاتره‌ باران و ناوی لی پرا و به‌خۆوه نه‌دیوه. خه‌لک هاتبوونه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی که‌ ئیمسالیش وه‌کو سالانی پیشوونه‌ ده‌بی، ناو هه‌ناویشی وشک و بریشک بی‌وه، هاوینان خۆل و ته‌پوتۆز له‌زیادبووندا بوو، خۆل بارین یه‌کی له‌نیشانه‌ زه‌قه‌کانی وشکی سه‌له‌که‌ بوو. ئه‌و رینگه‌وبانانه‌ی که‌ ماشینی زۆر بوو خۆل له‌ژیر تابه‌یاندان وه‌کو کلی لی هاتبوو شه‌پۆل و قۆنگره‌ی ده‌کرد، عارد و بانه‌کان ئه‌و گه‌رمییی که‌ به‌رۆژ هه‌لی مژیبوو ده‌مه و به‌یانیش گه‌ر ده‌ست بخرابوا‌یه سه‌ری هه‌ست به‌گه‌رماییبه‌که‌ی ده‌کرا، عارد پی رانه‌ده‌گه‌یشت گه‌رمایی رۆژ له‌شه‌واندا له‌خۆ بته‌کینی گه‌رمایی تری تی ده‌کرده‌وه.

کیلگه‌ی جوتیاره‌کان نه‌رمه‌ خۆلی که‌م بوو له‌کیلاندا زۆرینه‌ی ده‌بووه که‌سته‌کی گه‌وره‌ گه‌وره‌ که‌ ده‌بووه‌ مایه‌ی نا‌ره‌زایی و په‌سه‌ندنه‌کردنی. نه‌هامه‌تی و نه‌هاتی... وشکه‌ سالی... که‌م بارانی وای له‌خه‌لک کردبوو سال به‌سال له‌تۆکردن بترسین و بتارین.

نه‌هاتی خه‌لکی چاوچنۆک کردبوو، برا نه‌یده‌ویست مسته‌ گه‌نمیک بداته‌ برای، خه‌لک پشتیان له‌ره‌وشتی بابوایه‌پیران ده‌کرد، داوته‌ و داوه‌تکارییان ورده‌ ورده‌ ته‌لاق ده‌دا، پوله‌کی... چه‌رچی ده‌بوون، هه‌رچی

مسته‌ گه‌نم و جۆبه‌کی هه‌بوو یه‌کی دایک و یه‌کی باوک بوو، به‌نییه‌تی گرانفروشی پشکی که‌س لی نه‌دان عه‌مبار ده‌کران له‌ناو چالان ده‌نران. مه‌ردار و ناژه‌لداره‌کان پشییان ته‌نگ و چیقلدانوچکه‌یان گچکه‌ بی‌وه، چونکه‌ مه‌رومالاتیان بۆ له‌وه‌ر ده‌رنه‌ده‌کرد و ده‌بوا‌یه‌ کا و جۆی بدنه‌ن... ئه‌مه‌شیان گران ده‌وه‌ستایه‌ سه‌ریان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دوو سی سال بوو ئه‌م جۆره‌ سه‌رما و به‌فر و بارانانه‌ نه‌مابوو که‌متر حیسابی ئالیک دانان و چرۆ خپکردنه‌وه و عه‌مبارکردنی کا و گزهره‌یان کردبوو. له‌وه‌ختیکی وه‌تۆ ساردبووه‌ که‌ کابرا شه‌و ئیحتلامی بووه و ویستوو‌به‌تی غوسل ده‌رکات، ده‌مه‌وبه‌یان چۆته‌ سه‌رکانی دیوبه‌تی به‌ستوو‌به‌تی هه‌رچه‌ندی کردوو به‌ده‌ست و قاچ بۆی نه‌شکابوو ناچار به‌ردیکی گه‌وره‌ی پی دادابوو تا کونیککی تی کردوو و له‌ویوه‌ خزاوته‌ ناوی، وه‌ختی له‌حه‌ژمه‌تی ته‌زی ئاوه‌که‌ کونه‌که‌ی لی بزر ده‌بی ده‌ستان ده‌کو تی تا به‌کونه‌که‌ ده‌که‌ویته‌وه و دیته‌ ده‌ری زمانی له‌گۆ ده‌که‌وی، ده‌بی هه‌ر له‌و بابته‌ش بو‌بی که‌ کابرا خۆی تقووم کردوو و ویستوو‌به‌تی نییه‌تی خۆ بسمیلکردن بینی له‌سه‌ر یه‌ک وتوو‌به‌تی نییه‌مه... نییه‌مه... جاریکی تر ئه‌و گووه‌ نه‌خۆم.

له‌وه‌ر و پاوان، ده‌شتوده‌ر به‌فر بی به‌زه‌بییانه‌ دای ده‌پۆشی ده‌لین موحتاجی وات لی ده‌کات سه‌ر به‌ماله‌ دوژمندا بکه‌یت.

روه‌ مامز، گیانله‌به‌ره‌ به‌سته‌زمانه‌کانی تر له‌برساندا خۆیان به‌ناو گوند و ماله‌کاندا ده‌کرد، هه‌بوو سه‌ر ده‌پران و نۆش ده‌کران، هی واش هه‌بوو ده‌خالته‌ و دیلییان قبول ده‌کردن و تیکه‌لی ناو میگه‌له‌که‌ی خۆی ده‌کرد. کیشکه‌ و کۆتره‌ کیویلکه‌ و که‌و و خه‌رتهل و سۆفی قیته‌ و سۆیسکه‌ و هه‌ویرده‌ و بالدارانی تر له‌حه‌ژمه‌تی برسیتی خۆیان به‌مالاندا ده‌کرد.

هاتیته‌ حه‌وشه‌ خۆت په‌یت کردبوو سه‌ریتکت برده‌ ئه‌و لا سه‌ریتکت هینایه‌وه‌ ئه‌م لا و، تاژییه‌که‌ش هه‌ر به‌دواته‌وه‌ بوو و کلکی بادده‌دا. به‌فره‌که‌ له‌ژیر پیلاوه‌ گرینی گرینه‌که‌تدا له‌هه‌ندی شوین خرمه‌ی ده‌هات له‌هه‌ندی شوینی که‌شدا ده‌بوا‌یه‌ زۆر به‌هیمنی و لیها‌تویی و له‌سه‌رخۆ له‌ترسی

هه لخليسكان ههنگاو بنيت، چونكه عاردويان به ستابوى و وهك ههسان لووس ببوو، خه لك روشتنى سهر به فريان له بيهر چوبووه، بو به هه نديكيان هه لخليسكابوون و دهست و قاچيان شكابوو.

سهرتيكت بو ناسمان هه لبري هه ورتكي سپي و لووسوپوس دا بگرتبوو دهتوت به سهدان و هه زاران فريشته كاري مالنجييان تيدا كر دوو.

گونده كهت له نه وراييه كدا بوو دهتوت له باوهشي دا يكتيكي ميه ره بان و دلوقاندايه، خه لكى گونده كه ريخه لوكيان تيك نالابوو، بو به خو شي و ناخوشيان خو شي و ناخوشي هه مووان بوو، له شين و شاييدا دهسته وايي بوون، نيشكردي به كرى له ناو گونده كه دا جتي نه ببووه، چونكه راپه راندني نيشوكاري نيوگوند له ديوار كردن... سواقدان... ساوهر كولانندن و ساوهر کوتانه وه به زياره بوو. نه گهر ماليك له دروونه... قرشه كيشانه وه... کوتان و جهنجهر گيران... شه نه با دوا كه وتبا و بو نه كر ابوايه به گه له كو بي ته و او يان ده كرد.

هه وري و كورتهك و شهرواله مورادخانيه كه ي پيروت نه وهنده ي خه لكى گوندي له بهري ده كرد نه وهنده خو ي له بهري نه ده كرد... هيتا نه يانگير ابووه نو ره ي بو گير ابوو.

هه وري بوغز و كينه كه متر ده بتواني له ناسماني گونده كه ياندا بباريني. دهتوت هه موويان له هه ناوي دا بک و باو كين.

شتيكيان كرد بوو به ده گمه ن له گونده كاني دي به دي ده كرا، دوو ريش سپي سه رناس و عه قلمه نديان ده ستنيشان كر دبوو كه ده مپراست و خه مخور و ته گبير به دهستي خه لكى گونده كه بوون، هه كوسپيكت به اتايه ته پيشيان و گري كو تيره كه تي كه وتبا ده بووه خه مي نه وان و ده چووه پيشيان.

بيريان له هه موو گچكه و گه و ره ي گونده كه ده كر ده وه، چاوي ناگايان كه متر ده نووقا، ناگايان له كچاني عازب و كوراني هه رزه كار هه بوو، هه رده م بو يان له سهر پي بوون و ده خرانه ناو چغزي ته گبيران.

ته گبيري خه مان...

ته گبيري دلان...

ته گبيري شاييان...

دهرمانى خه م و دلان...

له دهفته ري ريش سپي گونديدا چاره ي ده ديتر اوه، فه ره هنگي گوندد... هه والگر... نه ينگري كه بو خو ي.

سه ركه وتنه كه يان له وه دابوو نا وه ندي داره كه يان ده گرت خو يان به هيچ ته ره فيك دانده دا ته نيا له گه ل حه ق و راستيدا بوون. له بهر هه ندي گوندييه كان قسه ي ريش سپيه كانيان... ته گبيره كانيان... تا وتيكانيان به راست ده زانن له رايان ده رناچن، بو به ناژاو... دوو به ره كي... كوشتن... ململاني پربو بووچ... دزي... تاوان... غه در له فه ره هنگي كومه لايه تيباندا ده گمه ن بوو، له ده فه ره كه دا بسوونه نمونه يه كي باش و ده نكيان دابوو و شانازي به خو يانه وه ده كن.

ماله كه تان كه وتبووه په رگه ي گوندي هه ر له و شوينه ي كه لتي را وه ستا بوويت سي ره ي سه ير كردنت كر ده ده ورو به ري گوند وهك هيلكه قاز له پيش چاوت سپي ده چووه. ده ستت يه كيان له ملاو يه كيان له ولا پشتينه كه ت توند كرد و هه ر دوو لاهت به يه كه وه راته كاند وه كو توندييه كه ي تاقي كه يته وه ناوا بوو، له بهر خو ته وه وتت:

- تا تونده، به رو پشتينم تونده.

ده ستت برد تووره گه چووكه كه ت له سنگي ديواره كه كر ده وه و دانيشتيت، تا زيبه كه ش به ده ورو پشتتدا ده سو رايه وه و لموزي به به فره كه دا ده هينا... هه ندي جاريش شهرواله كه تي بو ن ده كرد.

ده ستتيكت به پشتي دا هينا تا گه يانده نيوچه واني، له وي دا پتر دهستي خو ت هيتشته وه. وه كو گه مه له گه ل كردن بو لا وان دنه وه ناو له پت پاشان سه ري په نجه كانت به نيو مو ي سه ري دا هينا، رووت تي كرد و وتت:

- نه م جار هيان هه ر خو م ده چم تو له مال وه ده مينيتته وه.

دەتوت تیت گەیشت دوورکەوتەوه و لیت مې بۆوه، پێدەچوو بەقسەکەت رازی نەبووبیت، بۆیە سەری خۆی شوپ کرد و لەگەڵ دوورکەوتنەوهی کلکی بادەدا.

دەستت برد بەنی نیفۆی دەرکی توورەگەکەت شل کردەوه، وەکو برینی پێستی نەخۆش کە بۆ پزیشکی نەشتەرگەر والا دەرکیت و آلات کردەوه، تفاقی نیویت بەسەرکردنەوه کە تفاق و پێوستی راوکردن بوو، توورەگە و تفاق هاوئەلی رۆژانی راووشکارت بوو، کە دەستت لەنیو توورەگەکە دەگیرا دەستت بەشتیکی بچوو و درێژوکانی کەوت نەتزانێ چییە یان لەبیرت نەمابوو، کە پەنجەکانت وەکو گازگرتی سەریشت بۆ ناوی شوپکردەوه گرژیتەوه و لەبەرخۆتەوه وت:

- ئای کە راویکی ترسناک و رۆژانێکی خۆش بوو.

دەستلێدانەکە راوه بەرازەکە ی ئەوسای هینایەوه بیرت و لەبەر چاوت وەکو فیلم لێدرایەوه:

سۆسە ی شتێکت کردبوو نەشت دەزانی چییە؟! هەستت راگرت دەستبشت لەسەر پەلەپیتکە ی تەنگەکەت بوو، خۆت بۆ هەموو شتێکی کتوپر نامادە کردبوو، هاوئەلە راوچیپەکانیشت لێ دوور بوون تا ئاگاداریان بکەیتەوه، دەتزانێ لەپێشتەوهی و هەر شتێکیشت بێت لە پەنا ئەو گا بەردەوهیە، چۆکیکت خێواندە عاردی و چاویک نا هەردوو چاوت گرتە کەرته شاخەکە، هەر ئەوئەندەت زانی شتێک لەوتۆه قەلەمبازی بۆ دایت، تەنگت بۆ بلند کرد و تەقەت لێوه هینا لە دووری دوو شەقاویک تەپە ی لێوه هات و کەوتە پێشت، واقت ورمای ئینجا دلت کەوتە ترپە ترپ گوللەکە تەختی نیوچەوانی بەرازیکی یەکانە ی سمی بوو. حەپەسایت و کاس بوویت، هیشتا لە شوینەکە ی خۆت جوولت نەکردبوو کە بەقەدەرایی چەند قومێک لە جگەرە بەدەیت هاوئەلەکانت بەدەم تەقەکەوه هاتن، بەگەیشتنیان پتر ئارام بوویتەوه کە چۆکت لە عاردهکە هەلگرت هەستت بەچوزانەوهی کرد چونکە وردە زیخ و بەردی تێ چەقیبوو. راست

بوویتەوه... لەسەر کەلەشی یەکانەکە وەستایت و چەقۆکەت لە گیرفان دەرھینا و یەک لە (شەفل)ەکانت لە دەمی دەرکیشتا و خستتە نیو توورەگەکەوه.

بەتوورەگەکە ی دەستتەوه چوویتە ژووری، چەند نانیک و کەمیک خویت لەناو شەمی مشتیک کرد و ئاخینتە ناو توورەگەکەوه. کە فیشەکدانەکەت لەخۆ بەستا پتر توند و پۆلی کردیت، فیشەکدانەکە تەنیا پینچ فیشەکی کارخانە ی تیدا ماوو، شوینەکانی تری بەتال بوو، بەمەبەستی پرکردنەوهی شوینە بەتالەکان قەوانت ناردبوو شار تا بۆتی دابگرنەوه. قەریتە ی تازیپەکەت گرت و لە کادینەکە دا بەستاتەوه، دەماری تازیپەکەت دەناسی ئەگەر وات نەکردبا بەدواتدا دەهات، کە لێی دوور کەوتیتەوه خۆی بەدواتدا رادەپسکاند. دەبویست وەکو جاری جارن لەگەلتدا بێ و رەفیقی نامافیق نەبیت و لە هاتونەهاتدا بێ بەپێ لەگەلتدا بێ.

بێ ئەوهی هیچ کام لە هاوئەلەکانت ئاگادار بکەیتەوه بەتاقی تەنیا لەو رۆژە تووش و سارد و بەستەلەکە لە گوندی دەرچوویت، دەتوت نەهینیبەکت پێیە و ناتەوێ کەس لیت تێ بگات، رێکەوتیش وابوو نەهاوئەلیکت تووش هات نەکەسبیش لەو رۆژە ناخۆشەدا ریتی بێ گرتیت. ئاقاری دوور و نزیکی گوندی هەمووی بەفرێکی ئەستوور پەستابوو یەوه رەشاتی بەدەرەوه نەهیشتبۆوه.

(دڵگەش) گەنجیکی پتەو و توند و تۆل... چا و نەترس... ئازا و بویر... راوچیپەکی لێزان زۆریە کاتی بەراو و شکار بەسەر بردوو، چەندەها جار لەگەڵ هاوئەلە راوچیپەکانی گوندی شەو و رۆژیان لە ئاقار و دەشت و ئەشکەوتان بەسەر بردوو، بۆ نیچیر چەندەها جار خۆیان لەبن تاویر و کەندەلان و پووش لە بۆسە ناوه، نەتزانیبو هیلایکی و شەکەتی برسپییەتی و تینوویەتی چییە؟! هەردەم خاوەنی ئەسپێ چوار نالە بوویت، ئەسپێ سەگلاوی... تازی نیچیر بەزین... تەنگی پرئۆبوو.

راوچیپەکانی دەقەرەکە ی هەموویان حەزیان دەکرد تۆ هاوئەلی راویان

بیت، گۆرەپانی ڤاو و دەرپەرانندی نیچیر بە دلگەش گەرمتەر و خۆشتر دەبوو، پسپۆز بوو لە دیتنەوهی نیچیر... کەم و بوو بە دەستی بە تال لە ڤاو گەرابیتەوه، بەهره و بەخت... شارەزایی لە ڤاوکردن دەنگی دابۆوه هەموو کەس حەزی دەکرد لە گەلتندا بچێ بۆ ڤاو، چونکە ڤاوکردن تام و بۆبەکی تری دەبوو.

هەوێتی تەمەنت بوو کە بۆ ڤاو دەر دەچوویت تەدارەک و تفاقێ تەواوت لە گەل خۆدا هەلەگرت.

ڤاوکردن لە ناو پیر و گەنجانی دەقەرە کەدا سیمما و نیشانە یەکی دیار بوو، ڤاو مامز... ڤاو کەو... ڤاو سوێسکە... ڤاو هەوێردە... ڤاو بەراز... ڤاو ڤیوی... ڤاو کەرۆشک... ڤاو ماسی... ڤاو سیخوڤ... ڤاو کیتی دەکران. جا و دەبوو ژمارە ڤاوچیەکان لە گوندێ لە گوندەکانی دەقەرە کەدا پتر بێ لە گوندیکی کە.

ڤاوچی هەبوو کار و کاسبی وی هەر ڤاو بوو داری لەسەر بەردی دانەدەنا لە بەیانیهوه تا ئیوارێ بگره هەندی جار شەوانیش کار و کاسبی هەر ڤاو بوو، ڤاوچی هەبوو بە تەنیا ڤاوی دەکرد، هی واش هەبوو هەر دەم حەزی دەکرد لە ڤاوا هەوێتی هەبیت.

لە دەقەرە کە ڤاوچی تێدا هەبوو لەبەر ئەوهی تاژییه کە ی نیچیری قورتار نەدەکرد ناو و شوورەتی بلاوبۆوه... ڤاوچیش هەبوو لەبەر خاتری و لاخ و سوار چاکیه کە ی ناوی دەرکرد بوو، ڤاوچی تریش هەبوو بەهۆی دەست و تەنگ و راستی نیشانی ناسرا بوو، هی واش هەبوو پسپۆرییه تیبیه کە لە دیتنەوه و سۆسه کردنی نیچیر پەیدا کردبوو پیتیهوه شوورە تیبیه کە ی دەرکردبوو... بۆیه هەندیکیان بەبێ دیتن و ناسین ناویان بەدیوه خانان و کۆڤ و مەجلیساندا تەشەنە ی کردبوو، دەنگیان پیتش ڤەنگیان کەوتبوو.

فریشتەکانی هەر لە ئاسماندا خەریکی هینان و بردنی پەلە هەورەکان بوون و بارانیان خۆش دەکرد، هەوینی تیرکردن... ڤەشکردنیان دەپڕژانده ناو هەورەکان و بەفر و ئاویان دەزانده ناوی.

پەلە هەورەکان لە گەل تیزی باکە دەڕۆیشتن، پەلە هەوری وا هەبوو تەکانی دەدا بە پەلە هەورە گەورەکان بگات وەلێ پیتش وەخت دەتواوه و بزر دەبوو، پەلە هەوری کەش هەبوو لە سەر ووی پەلە هەورە گەورەکان دەڕۆیشت، هی واش هەبوو خۆی بەبچووکی گەورەکان دەزانی و لە ژیریانەوه ڤتگی دەپری.

ئەو پەلە هەورانە ی کە وەکو پەمۆبەکی پەرە کراو دەدیتران نەدەگە یشتنە هەورە دەستە خوشکەکانیان وەکو لە گەلگ کە دەخریتە ناو دەم و خیرا لەسەر زمان دەتوتیتەوه، بە ئاسماندا دەتواپهوه.

هەر چەند پەلە هەورەکان نامیزانی یەکتەر و ئاوتتە ی یەکتەر دەبوون... تیر دەبوون... رەشتر دەبوون ئەو حەلە چاکتر بەری خۆریان لە خەلکی سەر عاردی دەگرت و ئەو بەشە عاردە ی ژیر هەورە کە ڤووناکێ لی دەپرا، عارد تاریک دادەهات، لە گەل تاریکی عارد و ئاسمان ناو دل و دەروونی خەلکە بێ باو ڤەرە کەش تەلخ و تاریک دادەگەرا و دەیانوت فشهیه سالانی ڤابوردووش ئەو هەورانە مان دیتن و بێ بارانیش هات و ڤۆی... لەبەر ئەوهی بەچاوی ڤار و پترار سەیری هەورە کە یان دەکرد ئەوه ندە گوێیان بەهەوری ئیمسال نەدەدا.

هەورەکان هەر دەهات ڤقیان ڤەش و ئەستور دەکرد، بایه ساردە کەش خۆی بەدەوری دلۆپە ئاوهکاندا دەگێرا و قەلەوتر و پتر و چتر ی دەکردن. چیتشەنگاو بوو پیاوه تەنیا بێ تاژی... بێ ئەسپی سەگلاوی بەخۆت و تەنگیک و پیتچ فیشهکی کارخانه و توورەگە ی تفاقێ پتیوست کە هەر بەپەتە کە ی خۆی چەند جار لە پشتینە کەت ئالاند بوو لە کاتی ڤۆیشتن و هەنگاو هەلەتیناندا تەکە تەکی بوو.

چەندەها جاری تر بە تاقی تەنیا لە گوندە کە تان دەرچوویت، شەو و ڤۆژ وەخت و ناوەختت لە کن نەبووه، زستان و هاوین لات گەمەبووه، بەیانیان یان دەرنگی شەوانت پتی یەک بووه، وەلێ ئەمجاریان هەستت بەشتیک دەکرد بۆت خورده کرایهوه... بۆی نەدەچوویت و نەشت دەزانی مەسەلە کە

له كویدایه .

هەر که له لانکی چاو هه لههینانان ئاودیو بووی که هه تا چاوت بری ده کرد سپی دهچۆوه دلت خه تهره ی کرد، نه گهر به شووره بیته نه زانیبوایه بو گونده که تان ده گهرایته وه، وه لئ نه وه ت لئ نه ده وه شایه وه و له شه رمی نه وه ش نه وه ک له گوندی لیت پیرسن بو رویشتی و بو گهرایته وه؟! ئیدی له ترسی نه م پرسه له سه ره روشتنه که ت مکورتر بوویت. ترسه که به دلتدا گوزه ری کرد وه لئ ماکی خۆی تیدا هیشتته وه، ده ستت به ئاوردانه وه له سه ره ئاوردانه وه و سه یرکردنی نه ملا و نه ولا کرد، ههر که سه ی چاوی لیت بوایه ده رکی به شتییک ده کرد.

ئاوړتیک بو راست... نه وی تریان بو چه پ... ته ماشایه کی دوو؛ سه یر کردنیکی نزیک، نه و ئاوره ی که بو مه لبه ندی له دایکبوون و گاگولکه و مندالیت و میرد مندالی و گه نجیت دایه وه که تنیا له هه لمه دووکه لئ سوپای دار و چرو و ته رس بترازی هیچی ترت نه بیینی، ههر خۆت ده زانی مه رامت له و ئاوردانه وه به چ بوو؟ له کنت بووه هۆی ته متومانیک وه کو ره شمال به سه ره دلت هه لدر. که دوا ئاوړت له که رخی گونده که تان دایه وه ئاسه واری دوکه له که ش ره ویبووه.

پیناوه لاستیکه که ی پیت بنی گرنی گرنی بوو به رگه ی خلیسکانی ده گرت و باش له به فر ده چه قی و شوینه به رزه که ی له سه ره به فرکه چالی دروست ده کرد و شوینه قووله کانبش به پیچه وانه وه به رز ده بووه. مۆری نه خشه که ی له سه ره به فرکه به جی ده ما تا ماوه یه ک کوتر نه ده بووه.

داوه هاتیتته وه تایه کی گوزه وییه که ت له به له کت هاتبووه خواری و بستت هه لیکیشیتته وه و توندی که یته وه ههر دهم و ده ست له فکران رووچوویت: ده ستت خستبووه سه رشان و ملی به خۆته وه و دهنوساند و بوئت ده کرد نازدار وتی:

- ده مه وی بیمه پارچه یه ک گوشت و تییکه لاوی گوشتی له شت بیم، یا بیمه پارچه ئیسقانییک له ره قایه تی له شت... یان وه کو نه و خشتانه ی له ناو

دیوار و خانی توند جیگه ی خۆیان قایم کردوووه ئاوا بیمه به شییک له گیانت، که یه ک پارچه و یه ک له شی و یه ک دلی لئ دروست بیت، که به هیچ جوړی ده ورو به ر نه توانی زه فه رمان پی بیات و لیکنان بترزینی...

- نازداره که م وا ده زانم خوا له تو به ولاوه کچی له گونده که مان و له ده فه ره که دا دروست نه کردوووه یا نه و کچه ی تیدا نابینم که به که لکی دل و ده روونی من بیت، تو خووی و نه کی تامی گیانم خو ش ده که یته، که نارچه تیشم ده که یته نه ویش ههر تامی خۆی هه یه... نازداره که م ده مه وی له گه ل نه و راگوشینانه بچینه ناو یه ک و بیینه یه ک پارچه هه تا هه تایه لییک نه بیینه وه... گیانه که م نه و نه رمه ئاره قه یه ی سنگ و گهر دنت، سووکه بو نه که ی تییکه لاوی بوئی خه ناوکه ی میخه ک و سمل و سووتکه و مه له م بووه و سه رخۆشی کردووومه... به راستی بو نیکی ژنانه ی خو شه!

- چونکه پیت خو شه نایه لم وشک بنه وه و هی تر ده هونینمه وه و له ملم ده که م.

- ده زانی هه ست به گهرمی له شت ده که م، نه له که تریکی شار چون شار رووناک ده کاته وه لیم بوویته نه و نه له که تریکه و دل و ده روونت رووناک کردیمه وه.

- دلگه ش ئاگات له من نییه خه ریکه له باوه شت له خو ده چم نازانم چیم لئ هاتوووه ئاگام له دنیا نه ماوه، ئامییزتم نه وه نده پی خو شه که رامده گوشتی نه وسا ده زانم که هه مه، ههر چه ند ئامییزت لیم توند ده که ی که هه ست به ئیشی سینگ و مه مکم ده که م هینده ی تر پیم خو شه و دلم خو ش ده بی... نه گهر ترس و ئیش و له زه ت به ئاگام بکاته وه دنا و ده زانم ههر نیمه، خو شیییه ک ده بینم خو م له بییر ده جیتته وه.

- دیاره هه ردوو کمان وه ک یه کین.
- نازدار بوئی بسک و شابسکان و ئاره قه ی سنگ و مه مکان گیژی کردووومه.

- کوپه غه رب جاری چت دیتوووه؟! زۆریم هه لگرتوووه بو روژی خۆی.

- خوا یاریج ئەو رۆژەش دەبینین.

- ئەو گۆرەوییە بەنانەم بە دەستی خۆم کردوو، بۆ زستانی تا قاچە کانت نەتەزی... دلگەش حەز دەکەم هەر تۆ قسانم بۆ بکەیت و من گویت لێ رابگر بەشی ئەو نەدەم بکات تا دەتبینمەوه... ئەو هەش گۆرەوییە کانه گیانه!
- دەست و پەنجەت هەر نازدار بی نازدارە کەم.

گۆرەوییە کان کە بە دەست و پەنجەتی نازدار حەیرانی چنرابوون هەلت کێشانەوه و دەلینگی شەرۆالە کەت خستەوه ناوی و کەمی بەسەریدا هاتە خواری.

کە راست بوو بێتەوه چاوت کردبووه راداری ئەواکس بۆ سۆسە پیکردن و دیتنەوهی نیچیر بە ئاقاری سپیدا گێرات.

کە گەیشتیته زەوییە کە ی پیرۆت قەسەری مەرەزە ی پار کە بۆ لەوەر پاس کرابوو بەفرە کە هەندیکانی وەک دۆشەک بۆ خۆ راخستبوو، هەندیکیشیان سەری بۆ نەوی نەکردبوو قیت سەری خۆی لەبەفرە کە دەر هێنابوو، رکووی بە هەندیکێ تریشیان بردبوو بەفر لە سەریشتیان و هەستابوو ژیری کردبوو کە پرۆکە.

قەسە یەکی پیرۆت لە گۆتدا زرنگایەوه کە بەلای زەوییە کە دا پەت دەبووت، کە ئەوسا هانای بۆ هینایت و پیتی گوتی:

- دلگەش ئەگەر ئەو بەرازانەم لە کۆڵ نەکەیتەوه و زەوییە کە یان پێ چۆل نەکەیت دەستم لە بنی هەمبانه دیتە دەری.

تۆش کوری بە پیرۆه چوون و بە هاناوه چوون بووت، بۆ رۆژانی تەنگانە و بۆ کەسانی لێقەوماو و داماو زەلام بووت.

لە گەڵ برادەرە کانت ریکەوتی کە بە هانا یەوه بچن و مەرەزە کە ی بۆ پاس بکەن و بەرازە کان و هەدرنێن.

دەستان دایە تەفەنگە کانتان خۆت بگرە بەراز هاتین سەگەر لە هەموو لایە کە وه دەستی پیکرد، بەناو مەرەزە کە دا پەرت بوون، چەند تەقە یەکی بوو کانه شتان کرد، تاژییە کان بە مەیدانی خۆیانیان نە دەزانی لە دووررا

دەنگیان دەهات و دەسوورانەوه، هەر یەکەو تانی لە سەگە کە ی خۆی دەدا... یەکیک دەبووت ئەها بۆرە... یەکیکی ترتان ئەها سۆرە... چاو رەش مەیدان مەیدانی تۆبە و تیرگۆشتت دەکەم... تیتان دابوو بە دەست و تەفەنگیەوه هاتبوو، هەشبوو یان تەفەنگی نەبوو یا پێ رانه گەیشتبوو بیهینتی سەگە کە ی هینا بوو لەو حەلاوە لایە بەراز لە ترس و حەژمەتی رۆحی خۆی لە ناو مەرەزە کە دەر پەری، رەوه سەگ بە دوایەوه بوو نەشده و تیران زۆر خۆی لە قەرە ی بدەن، بۆرە لای دوا ی لێ گرت سەگە کانی تریش بە مالاو بە ولادا تاویان دەدا... وەکو دەلین ئەو رۆژە بوو سەگ ماخۆی خۆی نە دەناسی بەزمیک بوو سەر بە هەش حەزی دەکرد بە شداری بکات، نە تەپشت دوور بکەوتەوه بۆ دانیشتی گوللە ییکت پێوهنا، رەتی بە پاشووی برد، پاشووی سوورا پێی پێ گۆری، مەیدانی سەگان بە دیارکەوت و گوللە کە کاری تی کردبوو... بۆرە خۆی گە یاندی و قە پیکێ لە پاشووی گرت و بەرازە کە خۆی سووراند و خۆی راپسکاند، بۆرە لە گەڵ تەوژمی سوورانە کە بە قەد گەزتنە کە ی گۆشتی لە گەڵ دەمی هینا و رەتی برد.

- ئەها سۆرە رۆژتە.

- دە ی چاوپرەش خۆت بە دەریتخە.

- هیزە نە یەلن دەرچیت.

- ئەها... دە ی...

حەپە حەپی سەگەل و دەنگی ئەها و دە ی راوکە رانیس لەو ئاقارە دەنگی دەدایەوه، بە بەراز و سەگەل و تاژییە کان و ولاخی راوکە ران ئەو ئاقارە یان گێرە کرد، بەرازە کە هیلاکی پێوه دیار بوو، تاژییە کانیش بە رایی هەلا تەنە کە یان دوور بە دوور لێ دەگرت... بەزمیک بوو حەزت دەکرد زوو تەواو نەبی. کە بەرازە کە رووی هەلا تەنی دەکەوتە سەگە کان پری دەکردن... وەلێ خورتییە کە ی هەر دەهات لە کەمی دەدا و دەبوو بای سەگە کان... سۆرە خۆی گە یاندی قە پیکێ لێ گرت هەلا تەنە کە ی خاوتر کردەوه، چاوپرەش قە پی لە لاکە ی تر گرت... پاشووی پێ خشاند... خوتین لە جیگە ی گوللە و گازی

سه گه کان ده هاته خواری... باز نهی مهیدانی شه رتان لئی ته سکتتر ده کرده وه، له گه لّ خشینیدا سه گه کان به ریان دا...

دهنگی گولله یهک له بهر به سته کان هات و شریقه کهی دهنگی دایه وه ره تی به به رازه که دا سه گه لئی خربوونه وه سه ری که وتنه گیانی و خپیان کرد.

به بیری هاتنه وهی نه و راه به رازه گوراحتیکی خسته هه ناوته وه، تخوویی زهوی پیرونتت به زانده به دم رویشتن و چاوگتیران له بهر خوته وه وت:

- دیاره که رویشک و مامزه کان زه خیره ی نه م زستانه یان داناوه بویه به ده ره وه نینه، یا هه نه وانه ماون که خویان ده خاله تی گوندی کرده وه.

خوت به ره وه نه و بنه داره هه لده کوتا که له وه پیش گه لّ جار له گه لّ هاوه له راوچییه کانت له ژیریدا که و سوئسکه و پور و هه و پرده و ناژله کیتوتان برژاندبوو هیلاکیشتان له سینه ره کهی ده رکردبوو، چاوت دایه بنه داره که هه و رازه که ت بری داره که ت لّ به دیار که وت به چاو دیار بوو ژیره کهی ره ش ده چۆه یان به فر نه یگر تبووه، ته کانت دا هه رچی زووتره به داره که بگه یه ت، روانینت به سه رداره که ناودیو کرد به قهستی چاوگتیران و دۆزینه وهی نیچیر یه کسه ر دلّت داخو ریا ده ستت برد تفه نگه که ت له شان هینایه خواری و فیشه کیتک لّخو ریبیه به ری به ده ست توند گرتت و بیت به غاره وه نا، کتیر کیتی نیوان تو و گه له گورگ دهستی پیکرد، غاردانت له ترسی نه وه بوو نه بیته خو راکی گورگان خوت له چنگیان رزگار بکه یه ت، غاری گه له گورگیش بو خوت تیرکردن بوو، غار له نیوانتان که دهستی پیکرد و قهوما تو بو داره که و نه وانیش بو تو یان بوو، به هه رچی هیزی هه تبوو غارت ده دا. وهختی خوشی که فه قی بوویت له یاری قاشوانی به دوای گو یه که چاک غارت ده دا و به قاشویه که ت گو یه که ت ده خسته پیشه خوت و بو هورکردن ته کانت ده دا.

هه رته کانیکی نیستات بو زیاد کردنی هه نگاو یک یا دووان له غاردان دابین کردنی ژیانیتی سهر له نویتته، له گوره پانی قاشوانی غارت شاره زایی و لیها توویی و لیزانینتی له گه مه که به دیار ده هیخست، وه لی

غاری نیستات غاری روح قورتارکردنه و نازایه تییه کی ترت به دهر دخی، ژیانیتی نویت بهم هه نگاوانه ی غارت به ستراره ته وه که به توند و خیرا قاچه کانت هه لده بری و پیتلاوه لاستیکه بن گرنی گرنییه که پتر و باشر له قور و به فره که ده چه قیت و چاکتر ده توانی له خو هه لده ی و پتر عارادت ده بری و زووتر... خیراتر نیوانی تو و داره که به ره که مبوونه وه و ته سکبوون ده چیت.

له بای غاریت نه وه ت به بیری داهات که نه مه یان کاری گولله نییه، نه وه یه کیانت کوشت دووانت کوشت بگره سیانت کوشت نه وانی تر ده تگه نی و له تو له ی هاو ری کوژراوه کان یان و بو ژهمی خو تیرکردن و نجر و نجر ت ده کن. نازایه تی له گه لّ به کارهینانی عه قل له هه ر جیگاهه ی و ته نگاوییه ک زه رووره تی خو ی هه یه، نیینجا نه و زه رووره ته چ خوشی بیت چ ناخوشی له کاتی ترس یا فره حی و هیمنی رولی خو ی ده بینی.

بنی هه ر دوو پیت وا به توندی ده خینوانده عاردی له ناو پیتلاوه که دا ده زووران وه. له بای غاریتدا بایه سارده که هینده ی تر به توندی به چاوانت ده که وت و ناوی تی زانده بوو، داره که هه ر ده هات لیت نزیک و نزیکتر ده بووه.

گه له گورگیش به ته کانی قایم و قایمتر و خو جیرکردنه وه غاریان ده دا، له غاردانه که یاندا قاچی پشته وه یان له جیگه ی ده سته کان یان تیپه ری ده کرد، که ده ستیان بو پیشه وه ده هاویشت ملیان ده چۆه ناو له شیان که قاچیشیان ده هاویشت ملیان بو پیشه وه ده رده پهری.

غارت له پینا و ژیان و مردن دابوو، له و چۆله وانیبیه تا قه په ناو و په سیو که چاوت تی بریبوو هه ر داره که بوو، گوشتی قه ساب به قه ناروه چۆن له بن ده ست و کیردی له کاتی برین و پارچه کردنی ته که ته ک ده کات روحت به غاردانه که ته وه ناوا ته که ته کی بوو، وات غارده دا بنی پینانت ده زووران وه... نیوان تو و داره که زور له نیوان گه له گورک و داره که نزیکتریوو.

لهو رۆژه تووش و ساردهدا لهو به فره لهو ته نیایی و بی که سییه دا لهو لیقه و مانه ناوه خته دا داره که برای پشتی و برای دایک و بابی و هممو که ست بوو، کهس ئه و دیه له تهنگانه دا به هاناته وه بیت، هانات بو برد و له دووره وه هاوارت بو کرد:

- ههر ئیمرویه لیم قه و ماوه وهرم بگره و ده خاله تم قبول که، قسه که تهاو کرد و نه کرد خیرا تفهنگه که ت به لقیکی داره که وه کرد و وه کو وهرز شه وانی جیمناستیک خۆت هه لدا، وه کو برا گه و ره وهری گرتی و له پشتی خۆی هه لی گرتی و قامی کردی؛ وه کو مار پیتدا هه لگه رایت و خیرا له ترسی قه پی گورگان قاچه کانت راکیشایه وه بنه خۆت، قه پی گورگیک له نزیک قاچه کانت دوا راکیشانه وه ی به به تالی که و تنه وه سه ر یه ک.

داره که گیانی کرپیه وه ئه و نه بوایه دهمردی، خۆت له نیوان سی لقه دار توند کرد وه کو یه کیک له سی رپانیک خۆی له بۆسه بنی خۆت له بو گه له گورگ له بۆسه نا، وه کو پۆلیسی هاتوچۆ له ترسی رۆحی خۆت هممو لایه کت له خۆ پاس ده کرد.

ویستت تفهنگه که راکیشیه وه خۆت شوپ کرده وه ده ستت بو لوله که ی برد، ده توت له مه رامت گه یشتیون له گه ل راکیشانی تو یه ک دووانیکیان خۆیان هه لدا و قه پی له قۆنداخه که گیربوو، راکیشا وه لی هیزت پی نه شکا و ده توت به ترگزه گیربوو که له ش و قورسای گورگه که و هاتنه وه ی بو عاردی قایشی تفهنگه که له داره که ترازا و که و ته خواره وه. گه له گورگ به دهم و لمووزی گره وه تیی به ربوون و لموزیان تی ده خشان.

ترست لی نیشت، ئومیدیکت تفهنگه که بو ئه ویشت چوو، ناچار هه ورازتر چوویت... خیرا لقه داریکت کرده وه و به چه قۆ خۆشت کرد و سه ریکت وه کو رم تیز کرد. جار جار جیکه گت خۆشت ده کرد پیت له لقیک و پشتت له لقیکی تر توند ده کرد تا نه توانن زه فهرت پی بیه ن.

ئالای شه ر هه لدر... شه ر له نیوان مان و نه مان و برسیتی و خۆ تیرکردن هه لگیرسا، لایی به رهی درنده و هار لایی به رهی ژیری و عه قل، دوو

جه مسه ری لیک جیاواز بوون.

له سه ر داره که وه خۆت به ته نافی مه رگه وه له ناو جغه ی ترس و مه رگدا ته که ته کی بوو، زانیت شه ره که به هۆی برسیتییه و ته ماحیان لیت داوه، نه فامی و گیلش پیاو تووشی شه ر ده کات.

گورگه کان گیره یان به ده وری داره که به ستبوو، سه ربان لی قیت ده کردییه وه و ده یان مراند... رۆح له جیکه یه کی قامه و نایه ته ده ری، خۆیان بۆت هه لده دا، مه رمه ربان ئه و ناوی داگرتبوو که لبه تیژه کانیان هینده ی تر تو فاندبوویت، لیکاو به لالغاوه یاندا ده هاته خواری... به داره که ی ده ستت به قاچ خۆت پاس ده کرد، شان و پیلت له هه لبه ز و دابه ز دابوو، هه رچه ند گورگه کان خۆیان بۆت هه لده دا تو ش له خۆت هه لده دا و داره که ت به ره و لمووزیان ره وانه ده کرد... چه ند جار له ناو ده میان چه قی، هه ستت ده کرد له نه رمی گوشتی دهم و شه ویلیکیان ده چوو خواری، ده توت گورگه کان شه ربان له نیو خۆیاندا دابه ش کردبوو، هه ندیک هه لده گزانه داره که و ده یان ویست سه رکه ون و بۆت بین، هه ندیکیشیان له گیره به ده وری داره که به رده وام ده سووران، ده توت سه ره سووره یان گرتوو، شه ری مان و نه مان بوو... داره که ی ده ستت چه کیک بوو خۆت پی پاس ده کرد... خره خری ددانه کانیان که له داره که ی ده ستت گیر ده بوو ده گه یشته ده ست و په نجه کانت.

به پینه قه... به داره که ی ده ستت به رگریت ده کرد، ده ستت له هه وادا لی هه لده شه قاندا، به هه موو بابه تیک مه رگه مووشی ترست له خۆ دوور ده خسته وه.

گه له گورگ به ده وری داره که دا ده سوورانه وه و مه ربان لیه ده هات و که لبه کانیان وه ک به فره که له ناو ده میان سپی ده چۆه، جار جار له خۆیان هه لده دا، له گه ل خۆه لدانیان وه کو ترسی ئه و هت هه بی بتگه نی تو خۆت بو سه ره وه ده برد و داره تیژه که شت به ره و قورگیان ره ت ده کرد. رۆح له جیکه یه کی قامه و نایه ته ده ری... له ترسان چاوت... سه رت به ده وری خۆتدا

دەگێرا و دارەکە دەستیشت کە هەموو ئومێد و هیوایەک و تاقە چەکی دەستت بوو خۆت پاس دەکرد و لە حەزەمەتان و تەت: زێرەتان لێ دات هەر وازیش ناهێن... قیڕ و بنیشتە لێم نابنەوه.

لەو ئان و ساتە پر مەترسییەدا کاکە سووری جوانە مەرگت هاتەوه بێر و کە دەبێ لە پۆژتیکێ وا بێ پەنا و پەسیو تووشی گورگ هاتبێ شوینی خۆ حەشاردانیشی چنگ نەکەوتوو تاقە سواریش تۆزێ ناکات، بەتەنیاش نەیتوانیوه هەتا سەر بەرەنگاریان بیت، بای گورگان دەبێ و دەفەوتی...

دارەکە دەستت وەکو شیرێ دەرویشان لەناو حەلقە ی زیکردا هەر لە راوەشاندن بوو ناخیشت بۆ تەفەنگەکە ی ناو بەفرەکە هەڵدەکیشا، هەر هیچ نەبوایە... وەلێ ئەویشت هیچ.

دەستت گەیانە توورەگە کە ویستت بزانی ماوه یا ئەویش بۆتە برای تەفەنگەکە، ئاسوودە بوویت، کە دەستت گێرا یهوه فیشە کە کانت سەح کردنەوه لە پینجان چواری لەناو گیرفانی فیشە کدانە کە مابۆه.

- دیارە لە پراکردنە کە و توو.

ئەمە یانت لە پینشە خۆت.

ئەو نەندەت خۆ بۆ ئەو ئەو ئەو مەلا سووراندبوو هەستت بەئیش و ئازاری کەرخێ بژدینت دەکرد.

لەبەر خۆتەوه وەکو و پینە ئەم قسانەت کرد:

- خۆ ئەگەر تەفەنگە کە شەم لەکن بوایە گە لە گورگێک بە چوار فیشە کە وه نایەتە کوشتن، وەلێ چەک هەر سوننەتە پیت بیت و فەرامۆشیش بوو گەر لە دەستم بوایە.

گورگەکان بۆنی تۆیان پێ خۆش بوو بێ و چان بە دەوری دارە کە وەک پاسەوانت بن هەر لە سوورانه و دا بوون و لیت مێ دەبوونەوه زمانیان لەناو دەمیاندا سوور دەچۆه زەندەقت لیتیان چووبوو.

پیرەدار برا و سەنگەر بوو بۆت ببوو قەلایە کە دوزمن ناتوانی زەفەرت پێ بیات، سەری دارە کە دەستیشت ئەو نەندە تیزبوو کە دەچوو

ناو شەویەلک و قەپۆزی هەر یەکیان یە کسەر پاشەکشە ی پێ دەکرد و دەستی بە نووسکە نووسک دەکرد و تارادە یە ک حیز دەبوو.

هیندەت خۆ هینا و بردبوو هیندەت ئەم دیو و ئەو دیو و خۆسووران کردبوو بەو سەرما و سۆلە بەو ترسە زۆرە ی کە وەک پۆژدینە کە تیت ئالاهه گیانت بەسەر ناو و ئارەقە کە وتبوو، وەختی کە دەست راگیر دەکە ی بە کسەر سەرماکە دەبووست پیتەوه بەدات.

ئێستا پەشیمان بوویتەوه کە تازیبیە کەت لە گەل خۆدا نەهیناوه، هەر هیچ نەبوایە تا ماوه یەک رەفیقاتی دەکردی یا ئەو تا دەبوو خۆراکیان و وازیان لە تۆ دەهینا یان ئەو تا دووری دەخستنەوه و سەری خۆی هەڵدەگرت و هاواری بۆ مالتی دەبردەوه، شتیکی حالی دەکردن کە بیان دیوایە بەتەنیا گەراوەتەوه، وەکو سەگە کە ی کابرای بناری چپای قەرەچوگ کە بۆ ماوه ی سێ پۆژان مەرپێکی لێ بزر ببوو زۆری بۆ گەرا بوو بێ فایده بوو، پاشان کە سۆزای سەگە کە ی دەکات دیار نابێ، وەلێ لە کاتی ناندانی پەیا دەبۆه و لە پاشاندا بزر دەبیتەوه، پۆژتیکیان کە نانی دەداتی لە پاشدا خۆی لێ دەگرێ، سەگە کە دەروات و ئەمیش بەدوایدا دەچیت تا سەگە کە لەبەر دەم ئەشکەوتێک وەر دەکەوی ئەمیش دەچیتە ناو ئەشکەوت و مەرپە کە دەبیتەوه و بەرخێکیشی لەبەر دەبیت... خۆ تازیش لە نەوه ی سەگانه.

جار جارە گورگەکان لەسەر پاشوویان دەوستان و نینۆکیان لە قەدی دارە کە دەخشان خەر خەر و کرپە کرپ نینۆکیان دەبیت و کە بۆت مایه ی ترس و دلەراوکی بوو. کە شەویەلکیان بەش دەکردەوه و دەکەوتنەوه گەر و مەرپە لیت کە لێ تیزەکانیان سبێ دەچۆه و زمان دەتوت یەمەنی سووره لەناو دەمی ئەم دیو و ئەو دیوی دەکرد... لە جیگە ی خۆت و تەت:

- ئای لەم ددانە تیزانە خۆ ئەگەر بکەومە بەر دەستیان بەم ددانە پارچە پارچەم دەکەن بەم زمانە گەرە یه ی کە دەلێی بەلته یه ئاودیوم دەکات.

کە کاکە سوور کەوتۆتە بەر گاز و قەپالێان هەستی بەچ تازاریک کردبێ، چون چۆنیان لێک هەلزاندوو داخۆچ هاتوهارێکی کردبێ!

ترس پتر غه له بهی کرده سهرت به ره و هه ورازتر چوویت وهکو شه رکه رتیکی
شارهزا به داره کهی ده ستت به رهن گاریان ده بووینه وه و سه ری داره تیژه که ت
ده خیانده قه پوز و شه ویلک و لاملیان، هه ستت به کرت و خرچه ی ده کرد که
نوکه تیژه که ی داره که ی ده ستت له له شیان ده چه قی.

ئه وه نده گتیه یان به ده وری داره که دا کردبوو سی به شی تهنه گه که یان به بن
به فر هیخستبوو، هه موویان سهر و قه پوزیان برده کن یه کدی و مراندیان،
وهکو ئه وه ی شتیکیان له گه ل یه کتردا و تبتت، گورگتیکیان لمووزی بلند کرد
ده توت له لاییکه وه بونی شتیکیان بۆ هاتووه، رووه روژئاوای داره که تیی
ته قاند ئه وانی که ش که وتنه دوای، رتیکی هاتنه که یان له گه ل رتیکی
رویشتنه که یان گۆشه یه کیان دروست کرد، داره که که وته پشتی گۆشه که وه.
خۆشی خۆشی و هه له که سه مای دلّت به رویشتن و هه لاتی گه له گورگ
ده ستی پتکرد هه ست به خۆشی کردنه که له گه ل تریه ی دلّت خوینبه به هه موو
ده ماره کانی هه ستی گه یانندی، چاوت لپیان له ئاستیان له رتیان
نه ترووکاند تا لیت بزر بوون و وهل بوون.

گه له گورگه که که وتنه دوای یه کتر یه کیان له هه ره پشه وه قووچاندبووی
ئه وانی که ش به دوایه وه غاریان ده کرد هیچ گورگتیکیان زاتی ئه وه ی نه ده کرد
پیشی بکه وی، ئه وانی پشته وه خۆیه خۆیی پیش یه که ده که وتن و له سه ر
یه کتر ده سوورانه وه و مره یان ده هات و هانکه هانکیان تی که وتبوو...
هه لای ده روونیان ده توت دوکه له دیته ده ری، وه کو بلتی هه ستیان
به دۆراندن و سه رشوری کردی ته نیا بۆ جار تیکیش ئاوریان له داره که
نه دایه وه، هه رچه ند ماندووتر ده بوون هه لای ده روونیان زیتر خه ست ده بووه
پتر شه ویلکیان ده کرایه وه و هانکه هانکیان پتر تیکه لای یه کتر ده بوو
ده توت ده نگی بایه له کونیک ی گپراو دی و ده گه ریتته وه.

به فر و سه رماوسۆله که دنیا ی ته زاندبوو عارد و به رد و ئاوی به ستبوو،
ئه و بایه ی که ده هات ده توت گوتزانه پیستی وشک ده کرد و ده یقیلیشانند،
ئاوی له قه دی داران ده به ستا و نه یده هیتشت سه ر و خوار بکه ن... عه مری

به فره که شی له سه ر عارد درتژ ده کرد... هه ر چ زبنده وه ر و گیانله به ر هه بوو له
ترسی سه رماکه خۆیان له په نا و په سیوان شارده بووه.

گورگ و درنده کانی تری هار و برسیتتر و چاوسووتر کردبوو... هه ندی
جار له برساندا له یه کتری مر ده بوونه وه و که لبه کانیان له یه کتر ده قسانند.

برسیتی به گورگه کانه وه دیار بوو ته کان و غاریان ورده ورده له کورتی
ده دا... روژ به روژیش ناو قه د و رانیان باریک ده بووه، هیچ پیاده تیه کیان
له گه ل ئاده میان نه کردبوو... نه چاندبوو له وه ته ی دروست بوونه هه ر
دوژمنداریان له گه ل ئاده میان کردووه و شه وان چوونه ته سه ریان مه ر و
مالاتیان یان خواردووه و ورگی هه ندیکیشیان دراندووه، رتیان له رتیواران
گرتووه و کاکه سوور و که سانی دیان بی به زه بییانه له توکوت کردووه و
خواردوویان، شتیکیان بۆ پاشه روژیان ره چاو نه کردووه... ده خاله تیان لای
ئاده میان قبول نییه و خۆشیان زاتی ئه وه ناکنه خۆ ده خاله ت بکه ن.

کورد ده لّی «تۆبه ی گورگ مه رگه». دایکه کورد که بییه وی منداله که ی
ته مبی بکا و بیترستی ده لّی گورگ هات، گورگانه شه وی بۆ ده لّیت،
ململانی گورگ و ئاده میان له باب و باپیرانه وه راهاتووه و هیچ کات و
زه مانیک نیتوانیان خۆش نه بووه، ئاده میان باوه ریان به گورگان نییه.

گورگه که ی پیشه وه له بای غاری و ته کانیدا ئاورتیکی له گورگه
هاوه له کانی دایه وه وه کو مه به ستی ئه وه بی بلتی:

- وه رنه دووم ئیستا تیرتان ده که م.

پیشه وای گورگان بۆنیکی کردبوو له دووررا په له یه کی ره شی له سه ر
خوانی به فره که به دی کردبوو، دیار بوو بۆنه که ی که له یی کردبوو، ئه وه نده ی
هیژی پی مابوو غاری دا سه ری پی شوتر کردبوو، ئه وانی که ش به دوایه وه
ده بانقووچاند و زمانیان له ده میان شو ریبووه، به دوای پیشه واکه یان تیک
قژقژان و ده چوونه ناویه ک و ئه مدیو و ئه ودیویان ده کرد بی ئه وه ی به پیش
بکه ون. بۆنه که لیکی ده میانی هینابووه خوار، هه ر چه ند پتر ملی خۆیان
شو ر ده کرد به قه ستی خیرا کردنی غاریان، وه لّی برسیتی و هیلاکی

به ربه ستيك بوو نه يده هيشته ته كان و ههنگاويان فره تر بيت، بگره به رهو خاوبونه وه ده چون نهك به رهو تيژى. گورگه كه ي پيشه وه گه يشته سهر كه لاكى هيستره توپيوه كه و به ده وريدا سوورايه وه و لووراندى... نه وانى كه ش گه يشته كه وتنه و نجر و نجر كردنى كه لاهه به ستوه كه و ده ميان تينا. ته زوى سارديبه كه گه يبيه لموز و كه لبه كانيان.

مهر مريان ليوه ده هات هه لاوى ده وونيان به سهر كه له شه سارده كه بلاو ده بووه خووسه كه ي سهر پيستی ده تونده وه، ده توت هار بوينه وا خه ريكى هه لدرينى بوون ده توت يه كه م جاربانه كه له شيان به رده دست كه توه برسيى ريبه كى له هاريدايه... برسيى هاروهاچى كردبوون، ريخوله و ناوسكيان به گوزى و هر كرد سپيى ته به فره كه يان شيواند و ته لخ و ناشيرين كرد، دم و قه پوزيان تى خستبوو هه ربه كه و به لايه كدا راکيش راکيشى بوو.

كاتى خوى كه ئيستره كه له سهر پيى تانى بووه نازايانه باري خوى هه لگرتوه... ئاليكى شه رمه زارى نه خار دبوو باراشى بو تاش بر دوه و هيناويه ته وه، عه ره بانه ي كا و قرشه ي راکيشابوو شه غره ي لى باركرا بوو، كلكى باداوه و ميشى له خو پاس كردوه به كورتان و بى كورتان له بن بار ناره قى ده ردا بوو، كاتى بى كورتانى خوى گه وزاندوه و خرووشتى له شى مراندوه و هيلاكى و ماندوو بوونى له بېرچووه. عه مر دريژ بوونى به فره كه مهرگه مووشيك بوو به سهر ولا خاندا باري، ببوه سهرى سه به يان... ئاليك نه ما ولاخ له كن خاوه نه كانيان ئيسكيان قورس بوو، سه رباريان له بنباريان گرانتر بوو كه بيفيان به چاره يان نه ده هات زوره يان به رله لاکران... هه نديكيان له برسان مردن... هه نديكيان به زيندوويى و به پيوه قه پيان لى گيرا و ته واوكران، ئيسترى تايين يه كيك بووه له وان گه له گورگ تيبى به ربونه گوشتى به سهر به فره كه راده كيشرى و ژمه خوارديكى به تامه و له كوژ پياوى سه ردارى بوونه ته وه.

باوه رت نه ده كرد كه وازيان لى هيناييت: هه ر ته ماشاى نه و شوينه ت

ده كرد كه لى ئاوديو بوون وه لى هيشته ش نه توپرا دابه زيت، پياوى بوپر كه م ده ترسى كه ترساش ترسه كه ي له گه ل خه لكى كه جياواز ده بيت، بو به واى لى ده كات له هوى تووشبوونى بكو ليته وه به هه لسوكه وتيدا بچيته وه و چيدى كه مترخه م نه بيت، دياره نه گه ر نه وه ي كرد ژيانى پاريزراو ده بيت، چونكه ده تزانى هه له ي خوت بوو كه به ته نيا له رۆژتيكى ناواشدا له گوندى ده رچوويت، ده بى تا ماويت ستايشى نه م داره بكه يت و بيه كيه ته جى نه زرگه.

سه ختى رۆژه كه و بيه ختيت به سهر داره كه ي گه يانديت، نه رپيوارى له رپيگادا تووشت هات نه كاتى گه ماروډانى گه له گورگ كه س به هاوارته وه هات، پشت و په نات سهر پشتى داره كه بوو.

به سهر داره كه وه چاوت به هه ر چوار لاي خوتدا گيرا... له هيچ لايه كيان جووله يه ك نه كه وته به رنيگات، ده ميكيش بوو گورگه كان جيىيان هيشته بوويت هيشته نه تده ويست يا نه ده وپراى له سهر پشتى داره كه جارى بييته خوارى.

مردنت بى نيشان درا به تايى رازى بوويت، ترس... ختوره لبت دوور نه كه وتبووه بيته و به رده ت له گه ل خودا ده كرد و ده توت... گورگيش بايى خوى عه قلى هه يه و فيلبازه، دوور نيه خويان له په نايه ك نه نابى چاوه رپى نه وه بكه ن دابه زم و بيته وه.

هه لى كرده بايه كى سارد شتيكى نه وتوشى له ترسه كه ي گورگان كه متر نه بوو، زانيت باي پيش به فره، بايه كه به لقه داره كانى ده وروپشتت ده كه وت ورشه ي لى هه لده ستاند و له خواره وشدا گيژه لوو كه ي به به فر هپخستبوو، ترس... به فر... با سيگوشه ي فه لاهه تى په رموډا بوو... ديويك بوو به رۆكى به رنه ده داى، ناچار دابه زيت پرت دايه تفه نگه كه ت و به ده سته سره كه ت له به فر پاك و وشكت كرده وه، ميلى برنۆكه ت راکيشا فيشه كيكى فرپدا نه وسا هاته وه بيرت كه له رپيگا له به ر پيشهاته ي كتوپر سوارت كردبوو، له به ر خوته وه وت:

- فيشه كه كان بوونه وه پيئجى كارخانه .

له ترسان ئوقره ت نه گرت ديسان فيشه كيك ت ليخوريه بهرئ، مه زنده ي نه وه ت ده كرد نه وه ك بو ت بيئنه وه ، هه ر ئه وه نده ي ئه م بيرو كه يه ت به ميئشك داهات به فر وه كو پارچه په رۆ هاته خواري، تارماييئكي سپي وه كو جور جيئتيئكي ته نك يا تانه ي سه رچاو به ري بيئينيئتي كورت كرده وه بايه كه ش هه ر ده هات قايمتري ده كرد و ئه وه نده ش سارد بوو ده تگوت گويزانه ، ده موچاوتى ده زوورانده وه ، جه مه دانپيه كه ت ده مامك كرد ته نيا هه ر دوو چاوت به دهره وه مابو وه كه سه رله بهر ئاوي پيدا ده هاته خواري، خو ت له په ناي هه ر لايه كي داره كه وه ده گرت وات ده زانى ئه وي كونه بايه كه يه .

لووتكه ي چيا و شاخه كان ده توت له نگره ري برنجي بازبانه و بو ميواني خو شه ويست ئاماده كراوه وه ها سپي ده چو وه ، به پشتي ئه و چيا و شاخانه وه به فره كه پتر بو دامپن شو ر ببو وه و يه ك پارچه سپي ده چو وه ، ئه و چيا و شاخانه يش كه باوه شيان له ده شته كه وه ري نابوو به فرى له واني كه كه م تر بوو . شو ئينه به رۆ چكه كان ره شي ليره و له وي تئ كه وتبوو كه رۆ ژ لئي ددها به فرا وه كه ده بري سكا يه وه وه كو ماره زبو به خوار و خيچي به ره خوار شو رده بو وه .

خه لكه كه هه ر كه سه و به پيي خواست و ئاره زوو و حه زي خو ئى له به فر ده وان . زستانه كه ي به راستي زستان بوو كار له په له ي قه برى و په له ي به عقو بى نه مابوو ، به فر و باراني زور بوو زوو به فرى تئ ده كرده وه وه كو كه چه جل و په رۆ ده هاته خواري، به فر له سه ر به فر ، به فرى نو ئ ده كه وتوه سه ر به فره كو نه كه ، سه ري له خه لك ... له ريوار ... له ئاژه ل و ته يرو توال شيواند بوو ، هه ر ئه وه نده مابوو خه لك نو ئي ئي نه بارين بكه ن .

كو ئانه كانى گوند ته سك ببو وه له هه ندي شو ئندا كو ئانه به فر ده گه يشته پژدين و بگره زياتر يش ، له و شو ئنانه ي كه پتر پيخوستي به سه ره وه بوو

قوره سو ر و به فر تيئكه لاوي يه كتر ببوون لي تراويئكي لي تراوي و ليلاوي له بهر ده رويشت كه هه ر دوو كيان ده نكي به چه يي خو يان له ده ست دابوو له ئاوتيه بوونياندا ره نغيئكي تازه يان هينابوو ه ئارا وه .

ئاژه لداره كان سه ر سه ده ي ئه و سه ريان لي ديار نه بوو ئاليكيان به ره و كزي بوو چيقلدانو چكه يان ويك هاتبو وه ، گه وه ري ئاژه ليان قور و ليته به به نه خو ئيدا بوو هه تا ئه ژنو ده هات ، خه لكه كه ي تريش له لايئ له بهر هيري شي به فر و سه رما له لايئكي كه ش له بهر نه بووني ستوومه ني و كه م بوونه وي ، ترسي ئافاتي گه وه تريش له ولا بووه ستئ كه له دلئاندا چه كه ره ي ده كرد و له دوورپا سه ره ديئقانيئتي له گه لدا ده كردن حه وسه له يان نه مابوو .

سيلا و له هه موو لايه كدا ري چكه ي به ره و خوار گر تبوو له شيوه كه ي خوار گوندي كه شيوه يه كي نيوه باز نه يي وه رگر تبوو شو ره شو ري ده هات و له هه ندي شو ئيني ته سكدان قو نگره ي ده كرد . شه و و رۆ ژ ده بوايه خه ري كي راماليني به فرى سه ربانه كان بن و باگر دينيش بگي رن تا دل ئيه نه يه لن يا كه مي كه نه وه . ديوا ري حه وشه و خانو وه كان چال و چو ئي تئ كه وتبوو ، چونكه به فر و باران سواقه كه ي خووساندي بو وه و له هه ندي شو ئندا سواقه كه كه وتبووه خواري، ديوا ري حه وشه و خانو وه كان له پيش چاودا ده توت پينه كراون .

كه و و كو تره كيئويلكه و كيئشكه و سو فيلكه و بالئده كانى تريش فر كان فر كانيان بوو له برسان و له سه رمان حه وانه وه يان نه مابوو ، له خانوو و كه لا وه كان خو يان له بن دار و كار يته و شه قلان و كون و كه له به ري ديواره رووخوا وه كان ده كوتا ، ده ستى مي رده مندال و گه نجانيان ده گه يشتي و راويان ده كردن .

گه لي له كانى و رووبار و سه روچا وه كه دوو سي سال بوو له بار چوو بوون و وشكيان كرد بوو يان ئاويان له كه مي دا بوو يا ئه و بي رانه ي ئاويان دابه زبوو هه ر هه موويان يا به شي زوريان ئاوس بوونه وه ، بن عارد ئا و به ند بو وه و ئاويان تئ زايه وه و ته قينه وه . شاري به كان ئه وانه ي گه نم و جو و

زه خیره‌ی تریان به نییبه‌تی هه‌لسانی نرخیان عه‌مبار کردبوو لووتیان که بیبوهه چه‌ناگیان و مرومۆچ هه‌لگه‌رابوون، له‌به‌ر دابه‌زینی نرخیان به‌ری دلیان گیرابوو خه‌م قورپه‌ستیک بوو بۆیان گیرابۆوه. له‌ترسی دابه‌زینی پتر دانه‌وتیله‌کانیان لای عه‌لافه‌کان هه‌لپشت.

مانه‌وه و ره‌ش نه‌بوونه‌وه‌ی به‌فر له‌ له‌وه‌رگا‌کان وای له‌ گوندییبه‌کان کرد که‌ر و هیتستی زیاده‌یان به‌ره‌للا و تۆری کردن، نازه‌له‌کان له‌ برسان بۆی خۆیان یا هی یه‌کتریان ده‌رنیبه‌وه و ده‌یانخوارد، به‌ناقار و دۆل و شاخه به‌فراویبه‌کان بلا‌وبوونه‌وه، هه‌ندیکیان بوونه‌ خۆراکی نازه‌له‌ دینده‌کان و هه‌ندیکیان له‌ برساندا یه‌کتریان خوارد بوو مه‌ر و بزنی ده‌میان له‌ خوری و مووی یه‌کتر نابوو.

به‌فره‌که جیگه‌ی به‌عارد ته‌نگ کرد بوو بۆی کرابا ئاسمانیسی داده‌پۆشی، لقه‌داره‌کان به‌فریکی زۆریان هه‌لگرتبوو ئه‌ستور و گران بیوون، قورسایییبه‌که له‌ توانا و ته‌حه‌مۆلی لقه‌ داره‌کان نه‌بوو و بۆیه قرچه‌ی شکانه‌وه‌یان ده‌هات، سپیتی به‌فر ئاوی ده‌تیزانده‌ چاوان.

بایه‌کی توورپه و توند و سارد هه‌لی کرد ده‌توت هه‌زاره‌ها ملیۆنه‌ها ئیبرکۆندی‌ش به‌یه‌کجار هه‌لگراون، خوا ئه‌و بایه‌ی که هه‌لی کردبوو گه‌لی له‌ فریشته‌کانی بای پیتوه خه‌ریک کردبوو، ئه‌مانیش ده‌بوایه به‌پیتی فرمانی خوا به‌بی که‌موکوری بایه‌که به‌یئن و به‌ن... له‌ ئاسمانانه‌وه بۆ عه‌رد و ناو به‌فره‌وه بۆ بن دار و گوند و شار و کووچه و سه‌ربانه‌کان و سه‌ر شاخ و چیا و پیده‌شته‌کان، له‌ ده‌شته‌وه بۆ دۆل و نشیو و بن‌کنده‌لانا و ژوو و به‌ره‌یوان، په‌نچه‌ره و ده‌رگای به‌خه‌لک داخست، گری ناگری خاوپیداوانی خۆشتر کرد، بایه‌که به‌فری له‌گه‌ل خۆدا هه‌لده‌گرت و گیتزه‌نه‌ی به‌فر و زریان وه‌کو فریژکه به‌شویناندا ده‌سوورایه‌وه، پیتستی ده‌سته‌ قلیشاوه‌کان که له‌ هه‌وه‌لی به‌فره‌که به‌وازلین و گریس و رۆن و که‌ره چه‌ور و نه‌رم کرابۆوه قلیشانیدیبه‌وه و سوورتر هه‌لگه‌ران، که ده‌ستیان لیک ده‌خشانده‌کو لیک‌خسانی قایش ده‌نگی ده‌هات.

با و زربانه‌که‌ی هه‌لی کردبوو گیتزه‌لووکه‌ی ده‌کرد که له‌ سواندووکه و سووچی خانوه‌کان ده‌که‌وت و یزه و یزی ده‌هات، سه‌ری چه‌ند خانوو گورگی دیوارانی هه‌لته‌کاند و تیکی دا. سه‌ری له‌ پیتوار ده‌شیواند بالنده‌ی له‌ ئاسمان ده‌هینایه‌ خوار پیتی له‌ پیدان و سواران ده‌گۆزی، به‌فری ده‌پژانده سه‌ر و چاوان، چاوانی به‌خه‌لک قه‌پات ده‌کرد... چلمی له‌ لووتان ده‌هینایه‌ خوار... خوناوی نیو مووی سمیلانی ده‌به‌ستا، هه‌لاوی ده‌رووانی خه‌ستتر کردبووه. بالنده و نازه‌لان و په‌له‌وه‌ری برسیتتر کردبوو، قاچانی ده‌ته‌زانده... ده‌ستانی ده‌قلیشاند، په‌نجه‌کانی سه‌ر ده‌کرد، سه‌گ و تازی و تووله‌ی له‌ کولانکان ده‌په‌ستایه‌وه، ئه‌وه‌ی له‌ سه‌وشه و بانان بوایه له‌ ژوووانی ده‌کرده‌وه، با به‌فری له‌ په‌نا و په‌سیوان خر ده‌کرده‌وه و که‌لین و قۆرت و که‌له‌به‌ران و چال و نیمچه‌ چالی پر ده‌کرده‌وه.

ته‌نیایی... چۆله‌وانی... به‌فر... با... زریان... به‌سته‌له‌ک... هه‌ره‌شه‌ی ره‌شه‌با و زریان و به‌فر... برسیتی گه‌له‌گورک و ته‌ماحکردنیان لیت... ترس، به‌وه‌موو بار و خه‌م و مه‌راقانه‌وه بنه‌ داره‌که پیاوانه‌ هه‌لی گرتی و وه‌ری گرتییبه‌وه، ئه‌و داره‌ی که پشت و په‌نات بوو له‌ مه‌رگیکی مسۆگه‌ر له‌ ده‌می گورگان رزگاری کردی، له‌و ته‌نگانه‌یه‌دا بۆت باوک... دایک... برای پشتیت بووه، گه‌ر ئه‌مانیش له‌ ده‌ورت بوونایه و به‌هاناته‌وه به‌هاتبانه ئه‌وه‌نده‌ی داره‌که بۆتی کرد ئه‌مانیش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان پێ ده‌کرا و له‌ ده‌ستیان ده‌هات. داره‌که بۆت ده‌ره‌قه‌تی گورگان هات و لیت بووه داره‌که‌ی (شه‌کران)^(۱) و له‌ پیتشت شیرنتر بیوو.

وه‌لی به‌هه‌موو هیتز و قودره‌تی خۆی که سه‌اله‌هایه‌ ره‌گی له‌ هه‌ناوی ئه‌و عارده‌ وه‌کو ره‌گی خه‌لکی ناوچه‌که چۆته‌ خوار، بۆی نه‌ده‌کرا زه‌فه‌ر به‌ با و زربانه‌که بیات و لیتی دوور بخاته‌وه له‌مه‌نده‌ زیاتری پێ نه‌ده‌کرا و له‌و

(۱) داری شه‌کران: داریکه له‌ شوینیکی به‌رز رهاوه له‌ ناوچه‌ی زراره‌تی و له‌ دووررا دیاره.

چۆلەوانییە دالەدە... سایە... پەناگەت بوو و مەترسیشی لێ دوور خستبوو یەو.

دارەکه کونە بایەک بوو بۆ خۆی، خۆت لە هەر لایەکیەو دەخستە دەخالەت و پەنایەو وات دەزانی بایەکه لەوێو دیت، حوججەتی بایەکه سەری لیت شتواند، بەدەوریدا سوورایتەو شوتنی خۆ حەشاردانی نەبوو، وات دەزانی که زریانەکه لە هەموو لایەکی دارەکهو هەلی کردوو. قودرەتی ئەویشی نییە لە چنگ هەرەشە و توورەبوونی سروشت پتر بێتاریزی و ناتوانی ژبانی تۆ بخاتە ئەستۆی خۆی و ڕی لە با... زریان... بەفر... باران بگرێ و پاشگەزبان کاتەو و تۆش ڕزگار کات.

زریانیکی توورە و سارد بوو لەسەر جەکانتەو دەیگەستی، بەزۆر چاوی پێ قەپات دەکردی، جەمەدانییەکهت که دەمامک کردبوو ئەوئەندەت بۆ سەرەو بەردبوو خەریک بوو کونی چاوەکانت قەپات بکات، هەناسەت سوار دەبوو هەر دەهات زریانەکه توورەتر و قایمتر و خەستەر دەبوو، ئەو تەمەمی که وەکو تانە پێش چاوتی گرتبوو مەودای بینینی کورت کردبوو که بەحسب خۆت لە زریانەکه لە پەنا قەدی دارەکه نابوو که قەدی بەقەد ناوقەدەت دەبوو، وەلی بەپەناش نەدەژمێردرا... باوەشت لە دارەکه وەرینابوو دەتوت باوەشت لە باوکت وەریناوه و زریانیش دەبوست لیکتان بکات، قاچەکانت که مەج بۆ دواوه کیشایەو لەگەڵ با و زریانەکه ڕکەت کرد، خۆت وەها بەهۆی ڕکەکهو بەدارەکهو نووساندبوو وات دەزانی باوەش و سینگێ دایکتە قاچەکانیشت لە عاردی تووند کردبوو خۆت قایم قایمتر دەکرد، زریانەکهش ئەو دەستە ترسناک و ناپاکە بوو که دەبیهوێ لە باوەش و بۆنی دایکت بکا و بۆ سەفەر بەرت بیا، یا باوەش و ئامیزی ئەو ژنە بەوفا و دلسۆزەیه که پاش سالانیکی دوور و درێژی خۆشەویستی دەبوست لە شەوی زاواوون، تامەزرۆت بشکینی و زریانیش دەستیکی ناحەز بێت و بیهوێ لە باوەشیدا هەلت تەکتینی و بەرپی هاتونەهاتدا ببات.

بەتاقی تەنیا لە شەری بەرەنگاری زریانی بێ ئامان بوویت، زریان چ

زریان لیت بیوو حەزیا و ناپیاوانە لە گەلیدا دەکردی، شەریکی نا بەرامبەر دەبوست لەگەڵ هێرشی مەغۆلیانە توندوتیژی و ساردییەکهی راپیچت بکا و شوون بزرگ کات.

بنەدارەکه سەنگەرێکی کۆنکریتی بوو نەتەدەویست دەخالەت بوونت بەفیرۆ بدەیت، ئامادەبوونی فیکری و مەعەنەوی یەک لەدوای یەکی کەسوکارەکهت لەو تەنگاوییه و بێکەسییهدا تیزیک بوو بۆ تەکانیک و چەرخ کەرەو و هێزبوو گورو تینیان لەبەر دەنایەو.

قاچەکانت لە عاردەکه توندتر قایم دەکرد و پشتت پتر لە قەدی دارەکه دەکرده ڕکە، لقه دارێکی سەر سەرت شکاندەو خیرا بەچەقۆکه برێکت خۆش کرد، حەزت دەکرد بۆت بەدارەکهی حەزرتی موسا بێ و گەلی شتت بۆ ئەنجام بدات... بەپەله لە بەفرەکهی پێشە خۆت چەقاند... هەر دوو ناو لەپت یەک لەسەر یەک کرده پرد و خستتە سەری و ئینجا سینگیشت خستە سەر پشتی دەستەکانت.

سروشت دەبوست هەر چ هەلچوون و توورەیییهکی هەیهتی، وەکو ئەوێ که سی تری دەست نەکهوێت، هەر هەمووی بەسەر تۆدا برشینتەو، تەزوی بەفرەکه خەریک بوو قاچەکانت پێ سڕ بکات، دەستت برد قایشی تەنگەکهت که بەشانی چەپەتەو بوو لەسەر تەو ئاودیوی لای شانی راستەشت کرد، پتر بەتەنکیشی چەپەتەو چەسپ بوو، قایشەکه لاملی راستەتی گرت، لە تێپەراندنی قایشەکه بۆ ئەو لامەت مەبەستت ئەو بوو تا پتیبوست نەکات بەدەستت بێگری و لە هەلخلیسکان و گلاندا لەمەت نەپەتە خواری و هەر دوو دەستیشت ئازاد بێت تا پتر... چاکتر بەرەنگاری ئەو ڕۆژە ڕەشە بێت و ملی بۆ شۆر نەکهیت، بیسەلمینی که تۆش هەیت و دەتوانی ملی لەبەر ملی بنیی و کوری تەنگانەشی ئەوجا بزانی خودا بەکیی دەدات.

دارەکهی پێشت که ڕکابەراییەتی بەفرت پێ دەکرد و کردبوو تە کۆلەگە و خۆت بەسەر دادابوو لە بەفرەکه دەرتهینا، چەند جار وەکو سەریاز

قاچه کانت له عاردی کوتا تا خوین باشتر بۆیان بچیی و سربیه که شی که مترکاتهوه و له بهر خۆتهوه و تت:

- وا چاکه خۆ بگه یه نمه نهشکهوته که!، لیره بمینمهوه دهفه و تپیم.

دهتوت با و زریانه که هیلاک ببوون یا فیلتیکه و لیتی دهکن یا خود خراپتری به دوا دا دینی توژی هیوری کردهوه، نه وه له ت قۆزتهوه بۆت دهکرا شتییک ببینی.

- تا لیم تووره تر نه بووه با برۆم، نه گهر تو فیل ده زانی، منیش فر و فیل ده زانم.

وهک مین پاکه ره وه که یهک دوو ههنگاو له پیش خۆی به نامیره که ی دهستی ریتگا که شف دهکات و بقه ناشکرا دهکات، داره که ت دا پیشه خۆت به ته مای خودا دهستت به رویشتن کرد و بنه داره که ت جیی هیشته، داره که ت له به فر دهچه قاندا تا کهند و کۆسپه ی ژیر به فره که ی پیش خۆت پئ سح بکه یته وه نهوسا به دوایدا ههنگاوت دنا، ده بویه به دهستی چه پ که می برۆی و بۆی شوژی به ته وه، پاشان هه ورازه که بیری و به لای راستی نهشکهوته که دیسان شوژی به ته وه، که له وه پیش چهنده ها جار به و ریه دا رویشته بویت. ئیستا لیت بووه به دنیا یه کی تر نهوساش چاوت بنوو قاندا یه کویرانه پیدایا ده رویشته، به فره که ده ورو به ره که ی لیت گوژیوه، یا خود ده لیتی زه مانیکیان خه واندی ئینجا به زۆره ملی پاش نه وه ی زه نیشیان کویر کردووی به خورتی بیره تدا ره وانه دهکن.

داره که ی دهستت که هه موو هیوا و ئومیدیکت بوو به دووری یهک ههنگاو له خۆتهوه له به فره که ت دهچه قاندا و ریتگی بۆ سح ده کردییه وه، زریان و به فریش رویشته که ی لئ تیک ده دا یه ت.

دیسان ئاواتت خواست که دارعه سا که ی دهستت به گۆچانه که ی حه زره تی (موسا) ببی و له یهک کاتدا چهند مه رامیکت بۆ نه نجام بدات و بۆت مه یسه رکات، له م رۆژه سه خته دا له م تهنگاوی و ته نیایی و تهنگانییه دا که پیه که ت له رۆخی قه بره و نهوی تریان ژیان و ژینه وه یه حه ز ده که ی کاری

دوورین... دهست... قاچ... ری پاکه ره... هیز... ته یارۆ که ی فریا کهوت بیته.

ههنگاوه کانت له ههنگاوی چاوساگی نه ده کرد... به لکو رویشتن و ههنگاوه کانت له وه که سه ی ده کرد به گه وره بی کویر و زه لیل بوو بیت یا له ههنگاوی نه وه که سه ی ده کرد که یه که مین جاری بیت مه ی خوار دبیتته وه، نه وها ههنگاوه کان ئالۆزکاو... نارپیک... خوار و خییج... لاسهنگ، شپزه بی پیه دیار بوو، ریتگا که ت لئ بووه ریتگی چیای قافی، کویرانه و خاو و خراب ریتگات بۆ ده بردا. له هه ندی شویندا تا بن نه ژنۆت له به فره که ده چوووه خوار، مه زنده ت ده کرد گه یشتبیتته سه ر نهشکهوته که یا ههنگاوه کانت به ری که وتبی و نه که وتبی نه گهر وا بیت ده بی بۆی شوژی به ته وه...

داره که ت دهچه قاندا ناو به فره که ی پیش خۆت و راتده کیشایه وه قاچ به قاچ ههنگاوت به دوایدا دادنا، داره که ت راکیشایه وه پئی چه پهت له جیتگی داره که دانا، وه کو یه کیک روو بجیتته بیریتکه وه عارده که قووتی دایت، هاوارپیک بی ده سه لاتی تو له ده مت ده ره پری وه کو سه رده می مندالی هه ر نه ونده ت بۆ وترا:

- نه لالا ورمان له جیتی نه رمان.

وه کو یه کیک له گه ل به فردا له ناو گوشیکیان په ستابیت و به کونی به فریشدا روو چوو بیت ته پهت لیه هات... له حه ژمه تان... له بهر ئازار چاوه کانت چۆن قه پات کردبوو نه تکرده وه، وه کو کویر دهستت ده کوتا نه ملاو نه ولای خۆت ده پشکنی، به فر ده وه ی دابوویت، ده ستیکیشته به خۆدا هیئا شکستت نه بوو، وه لی هه موو گیانت له هاوار و چریکه دابوو، له سه ر گازه رای پشت که وتبوویت بره ی پشتت ده بیرو و سکاند، نه تده ویست چاوت بکه یته وه نه بادا که وتبیتیه بنی بیرتیکی حه کایه ته کوردییه کان که ته نیا سیمرخ قورتارت دهکات، جار جار دهستت به ده وری خوشتدا هه ر ده گیترا... له بن پیستی پیلووی چاوه کانت په لئی ره ش ره ش

و وینهی سهیر سهیر و عهنتیکه... نه زانراو... نه دیو بدی تیک ده ئالان و ناویتته ده بوون و یهک یه کیانی ده خوارد، و هکو له کتیبه کانی حوجره ده باره ی نه جنده و له مه چیتران خویندبووت له ده می فه قییه کانیشت بیستبو و ات ده زانی له بنی بیره که نه وان ده وریان لیت داوه. هه ستت راگرتبو بزانی چیت له گه لدا ده کهن، چ قسه یهک ورته یهک به ناو گویتدا ده خوین، که ی ده ستت لی ده وه شین، که ی ده تکه نه یه کیک له خو بان و که ی ژنیکت لی ماره ده کهن، ده توت به نج کراری هه ستوخوستت له خو بریبوو و هختی له بهر خو ت و له پیشه خو ت ده ستت به بیسمیلا بیسمیلا کرد...

نه عوز و بیللات کرد، که وتیتته خویندنی سووره ته کورته کان و هه ندیکیان ت به نیوه چلی به حج ده هیشت و پرت ده دایه سووره ته کی تر بو ت خر ده کرایه وه... پیت جهم نه ده بو وه... ترس غه له به ی له سهرت کردبو و ات ده زانی کاری نه جندان نه ناتوانی سووره ته کان بلیتته وه، گه رایتته وه سهر بیسمیلا و نه عوزو بیللا و چاوه کانیشت هه ر له سهر یهک بوون.

نیمچه به رزاییهک هه ر چوار ده وری رووبه ریکی گرتبو به هه موویان نه ورا بییه کیان پیک هینابوو ده توت ره حمی دایکه، گونده که هیمن... نارام له هه ناوی نه ورا بییه که خو ی مات دابوو، خه لکه که ی کشتوکال و ئاژه لدار ی که سابه تیان بوو، که میتکیان تیدا هه بوو وازی له م دوو که سابه ته هینابوو جله و ی که سابه تیکی تریان به ده سه ته وه گرتبوو.

باران... به فر... زریان گوندی خستبووه قوزاخیک تارمایی، گپژه لوو که ی با و به فر... ره شه با به ده وری خانوو هکانی گوندی له گه ماندابوو.

خانوو هکان له شیوه ی شارستانی و جزیریدا بنیات نرابوو، دیواری خانوو هکان و هه وشه کانیان زۆرینه یان له خشت دروست کرابوون و هه ر به قسوریش سواق درابوون. هه ر چوار پینج مالیکیان بیوونه کومه ل و سه ریان به یه که وه نابوو، گونده که له پینج شه ش کومه له ی ئاوا پیکهاتبوو

که هه موویان چ به پشت چ به سک به یه کتری به سترابوونه وه... به هه موویان ده وری سی مالیکیان پیکهینابوو.

خانوو و هه وشه کان و شیوه ی دابه شبوونیان له سهر رووبه ری عاردی گونده که و هه لکه وتنیان کولانی خواری خوینج و به رین... ته سک... به رزوزمیان دروست کردبوو، خانوو هکان به روپشت یا ته نیشتی که وتبووه یه کتری، رینگای به رز و نرم خواری خوینج تاکه رینگه ی دانیشتوانی گونده که بوو.

پایزان ده بوایه بانی خانوو هکان سواقیکی تازه ی بکریتته وه، دیواره کانی هه وشه و خانوو هکانیش نه و ی پتوبستی بوایه سواق ده درانه وه، له ناو دوو سی سالیشدا به هاوینان یا وهختی ده ست به تالبوون دیواری خانوو هکان به دیوی ناوه ویدا به تاییه تیش ژوو ره کانی دانیشتن و هه وتنان به قورپیکی تاییه ت له گلی سوور و کا، قوره که جوان ده گیرایه وه به پی و به خاکه ناس تیک هه لده شیلدرا و نه رم و شل ده کرایه وه و چه ند رۆژتیکیش لیتی ده گه ران تا جوان ده خووسایه وه و عه ریجی ده بوو، ئینجا دیواره کانی ناوه و دیان به مالنچ جوان سواق و لووس ده کرد، تیباندا هه بوو عاردی ژوو ره که شی سواق ده دا، تا ماوه یهک بو نیککی خو شی قوره سووره که ی لینه ده هات. که هه ر هه موو نه و ئیش و کارانه به زیاره له ناو یه کتری ده یان کرد.

خه لکه که خو به خو یی له ناوه راستی گوندیدا مزگه وتیکیان دروست کردبوو که به مالی خوا ناویان نابوو پینج فه رزه ش نو تریان تیدا ده کرد و جار جاره ش مه ولوودی پیغه مبه ریان تیدا ده خوینده وه. جیگه ی نو تیرکردنی در تیبیه که ی پا زده مه تر و پانییه که شی پینج مه تر ده بوو، می حراهه که ی له شیوه ی نیوه شووتیبیه ک له سهر باری در تیبیه که ی و به به ژنی زه لامیک بالاتر رووه و قیبله بو ده ره وه ده ره پیبوو. شیوه که ی له خانوو هکانی تری گوندی جیای ده کرده وه.

پیش ژوو ری نو تیرکردنه که هه یوانیکی سه رتاسه ری له پیش دروست کرابوو که دوو مه تر پان ده بوو، له هه ر دوو سه ری هه یوانه که دوو مه تریان

بۆ هینابۆوه وەکو پەناگەى لى کردبوو له رۆژانى مه‌ولوودى پىغەمبەردا سەماوەر و قۆرى و کىتلى تفاقى چایى لى دادەنرا و لىدەنرا.

له‌مبەر و له‌وبەرى مېحرابه‌که‌وه دوو رەفکە له‌ قور دروست کرابوو یەک و له‌مپایان بەسەرەوه بوو دەورۆپشت و لای سەرەوه‌یان رەش و چلکەن کردبوو. چەند فانتۆسیتکیش بەزمار لێره و له‌وئى هەلواسرابوون ئەمانیش له‌ رەشکردنى دیواره‌که‌ که‌متەرخەمییان نەکردبوو هەردەم وەکو سىبەر دەبیندران، نوێژى بەیانیان و شێوان و خەوتنان هەلده‌کران.

یەک دوو وینەى مەککە و مەدینەش بەدیواره‌وه هەلواسرابوو که‌ حاجییه‌کانى گوندی بەدیاری بۆ مزگەوتیان هینابوو له‌بەر کۆنیشیان رەنگیان چوو بۆوه.

حوجره‌یه‌ک بۆ مه‌لا له‌لایه‌كى حەوشەى مزگەوت دروست کرابوو، چەند قورئانیک و یەک دوو کتیبى پەرزەرد له‌ ده‌لاقه‌یه‌ک دانرابوو، حوجره‌که‌ شۆینى وتار ئاماده‌کردن و دانیشتن و هەم شۆینى پرسىارکردنى خەلکیش بوو، ئەگەر شه‌کر و چاییشیان هەبوايه جار جار چایه‌شيان تێدا ده‌خواردوه، حوجره‌یه‌كى که‌ش کرابوو که‌ حوجره‌ى فه‌قیبانی پى ده‌گوترا گەر مزگەوت فه‌قیبى ببوايه و گوندی رايبگرتنايه له‌وئى ده‌خەوتن و دەرس و دەوریان تێدا ده‌کرده‌وه.

مزگەوتەکه‌ کانیه‌كى لێوه‌ نزیك بوو دوو ئاوده‌ستى به‌ته‌نیشتیبه‌وه دروست کرابوو ئاویک وەک جۆگه‌له‌ بۆ تاره‌تکردن به‌پیش جیگه‌ى دانیشتنه‌که‌ ده‌رۆشت. ده‌ستنوێژیش له‌ کانیه‌که‌ هەلده‌گیرا، پىش نوێژى به‌یانیش غوسل هەر له‌و کانیه‌که‌وه ده‌رده‌کرا.

کۆلانه‌ بەفر له‌ هەر پینج شه‌ش کۆمه‌له‌ خانووه‌کانى گونده‌که‌ به‌ره‌و مالى خودا دروست بووبوو، نوێژکه‌ران تا رێیان نەگیرى به‌فریان لى پاک ده‌کرده‌وه پینج فه‌رزەش که‌ روویان تى ده‌کرد پىخوستى هاموشۆیان ده‌پیه‌ستاوه و نه‌په‌ده‌هیشت زوو کۆلانه‌که‌ پر بێته‌وه و رێگه‌که‌یان بگیری... نوێژى شێوان بوو ده‌نگۆى نه‌هاتنه‌وه و دواکه‌وتنى (دلگه‌ش) به‌ناو ریزی

نوێژکه‌راندا وەکو سووره‌تى فاتیحه‌که‌ى مه‌لا ئەم سەر و ئەو سەرى کرد، که‌ به‌ره‌و مالىش بوونه‌وه له‌ناو گونديدا... له‌ کۆلانا هه‌واله‌که‌ پى به‌پى له‌ گه‌لێاندا ده‌رۆشت وەکو ده‌نگى بانگدانیش به‌مالاندا بلابووه‌ و ته‌شه‌نه‌ى کرد. که‌ تاریكى شه‌وه‌که‌ش رەشمالى خۆى به‌سەر گونده‌که‌دا هەلدا تارمايیتکیش به‌رى دللى خەلکه‌که‌ى گرت و خەوى له‌ چاوى زۆربه‌یانی زړاند و تۆراند.

ده‌رگای ماله‌کان له‌ ترسى سەرما و بەفر که‌ داخرابوون هه‌واله‌که‌ پى خستنه‌ سەرپشت، له‌کنیان کاربگه‌رى نه‌هاتنه‌وه‌ى ئەوه‌نده‌ گران بوو گیانی سرکردن تا ماوه‌یه‌ک ئاگیان له‌ سەرماکه‌ برا.

مه‌لا که‌ سه‌لامى نوێژى دایه‌وه‌ رووى له‌ نوێژکه‌ران کرد و وتى:

- هه‌والى نه‌هاتنه‌وه‌ و دواکه‌وتنى «دلگه‌ش» هه‌موومانى خستۆته‌ مه‌راق و خه‌فەت، گەر ئېمشه‌و نه‌هاتنه‌وه‌ ده‌بى به‌یانی زوو مشوورى بخۆن و به‌دوايدا بچن.

مه‌لا که‌ ده‌ستى پان کرده‌وه وەکو ئەوه‌ى خوا له‌سەر سهران و له‌ بلندان بیت سەرى به‌ره‌و ئاسمان هه‌لبېرى و ده‌ستى به‌دوعا و پارانه‌وه‌ کرد:

«خودايه‌ له‌بەر گه‌وره‌یى خۆت و له‌بەر خاترى خۆشه‌ويستت که‌ (محەمه‌د)ه (د. خ) له‌بەر خاترى دایکه‌ حه‌وا و باوکه‌ ئاده‌م له‌بەر سۆزى دایک و باوکايه‌تى له‌بەر خاترى ئەوان که‌سان که‌ ترسى تۆیان له‌ دلدايه‌ و بى‌ فرمانى تۆیان نه‌کردوه، خودايه‌ چۆن حەزرتى (موسا)ت له‌ده‌ست فيرعه‌ون رزگار کرد و به‌مندالى بۆ دایکى گه‌رانده‌وه‌ و خستته‌وه‌ به‌ر مه‌مکانى چۆن حەزرتى (یونس) بىغەمبەرت له‌ سکی حوت دهره‌ینا، چۆن حەزرتى (یوسف)ت له‌ بنى بېر دهره‌ینا، خودايه‌ حەزرتى ئىبراهيم په‌ناگه‌ و سایه‌ و سىبەرى بېت و به‌ر ئەو فه‌رمایشته‌ت بکه‌وئى که‌ به‌ئاگرت وت ئەى ئاگر سارد و سه‌لامه‌ت به‌ بۆ سه‌ر ئىبراهيم، خودايه‌ چۆن حەزرتى (ئىدريس)ت به‌به‌هه‌شت شاد کرد و چۆن ملی حەزرتى (ئىسماعیل)ت له‌ چه‌قۆ و سه‌رپىن رزگار کرد... چۆن فه‌رامۆشى به‌جهرگ سووتان ده‌ده‌یت

خودايه تاوا نه وهى له تنگ و چه له مه دايه و ريگه ي لى گيراوه و لىي قه وماوه به تايبه تى (دلگه ش) ي خومان رزگار بكهيت و به دايك و باوكى و كه سوكارى و به گونده كه مانى شاد بكه يته وه»

ئا ااا ميه ي ي ن يا ره بولعالمين.

باوكى (دلگه ش) له گه ل دو عاكان فرميسك ريز... ريز... گهرم گهرم ده توت نيوى خويته و نيوى ته سربنه له دل و له چوان داده باريت و به ره و ريشه قه له ميبه كه ي شو ر ببوه و بنى ته ر كردبوو.

نويزكه ران نه وهنده له دو باره كردنه وهى نامين داهاتبوون و نه وهنده يان گوتبووه وهك هه موويان يهك ده ميان هه بى به يه كه وه و تيان:

- ئا ااا ميه... مين

نامينه كانيان له بنى دلپانه وه ده هاته ده رى، وه لى نامينه كه ي باوكى له هه موويان كار بگه رتر... به جو شتر... په ريشانتر... به گورتر... بريندارتر بوو. له پاشاندا هه ر نويزكه ر بوو به ناو به فره كه دا خه م و دو عايان له گه ل خو ياندا بو مال ه كانيان ده برده وه.

نويزكه ره كان دو عا كه يان به زارى خو يان بو ژن و منداله كانيان بو باوك و دا بكيان... ده گواسته وه و گيرايه وه، مووچرك به گيانياندا ده هات و خه مه كه شيان قه به تر ده بوو؛ له هه مووشيان خه م قه به تر باوك و دا بكي دلگه ش بوو كه به هيچ جو رى تو قره و حه جمانيان له به ردا نه ما بوو. به وشه وه سارد و سره به وبه فره پييه كيان هه ر له حه وشه بوو، نه وهنده ي له ژوو ريش بوونايه ده ركه يان هه ر والا به جى ده هيشت، دلپان سا به د بوو... گوتيان له حه په ي سه گي ك بوايه ده رده په رينه حه وشه و ده كه وتنه چاوه روانى، گه ر له ترسى خويان نه بوايه به م شه وه خو يان له خم و هه ش هه لده كيشا.

نويزى خه وتنانيش له قا يى خودا ريزه نزا و پارانه وه و ده ست به رزكردنه وه وهك نويزه كه ي شيوان دو باره كرايه وه و ده نكيان ده توت لووره لووره له مزگه وته كه وه ده هات، پاش نويز و دو عاكان رى و ته گبيريان بو به يانى دارپشت.

نه و شه وه باوكى وه كو نه وهى چاوه كانى ژان و برووسكى تى وه ستا بى قه پات نه بوون، وه كو نه و كه سه ي له سه ر پولى نا گريان دانابى قوونى توتكه ي نه ده گرت، جه رگ و دلپش له شيش درابوو نه سربنى خويتاوى له چاوه كانى داده بارى. خويش له دل و ده ماره كانى وه كو جار ان شل نه بوو و به ئاسايى نه ده هات و نه ده چوو هه ناسه شى سوار ببوو ده توت بر ك لىي دا وه. قه ت شه وى له كن نه وهنده دريژ نه بووه، واى ده زانى لچكيكى شه و كه وتوته بن چيا كانى ده ورو به رى گوندى و لىي نابيته وه، نه و شه وه يان نه ژوو ر توتكه ي پى ده گرت نه حه وشه كه ش، هه تا به يانييه كه ي وه كو حاجييان چو ن له سه فا و مه روا گورگه لو قه يانه هه ر له سه فا و مه روا ي ژوو ر و حه وشه كه دا بوو.

هيشتا چاوه كانت نه كردبووه هه ستت به پر مه پر مى ناژه ليك كرد، ترس غه له به ي لى كردى هه ر له سه ر نه و شيويه ي كه لىي كه وتبووى زوو چاوه كانت كردنه وه چاوت ره شكه و پيشكه ي كرد كه به رچاوت روون بووه يه كه م روانيت له كونى سا پيته كه چه قى كه به قه د قه وا رى سا جى كى نان كردن ده بوو، يه كسه ر زانيت كه هه ر له وپوه خزاويته خوارى و به فريش وه كو قه پاخ ده ركى كونه كه ي دا پو شت بووه، رووه و پر مه كه سو ورا يت چاوت به بزنه شاميبه ك كه وت كه چند هه نگا وى ك ليته وه دوور بوو، خو ي به لاي چه په يدا خستبوو ده ستى راسته ي شكابوو ئيسكى ديار بوو، گوتيه قوتيله كانى شو ر ببوه دوو گوانى گه وره و پر يه كيان كه وتبووه سه ر عاردى و نه وى كه شيان تو زى له به ر زابى وه ستا بوو، كاريله يه كى سو ورا و يش به ده وريدلا له هه لزو قين و هه لبه زدا بوو، پيت وا بوو كه هه ر چند ر و ژي ك ده بى له دا يكى به ر بو ته وه، ئينجا چا و پي كت به ده ورو به رى خو تدا گير... به چا و سه رو بى شو ينه كه ت كرد له به ر خو ت گر ژيته وه و وت:

- نه شكه وتى گو رينه؛ دياره له پيش مندا بزنه شاميبه كه به م كونه دا خزيوه بو يه ش ده ستى شكاهه.

ئەمەيان مەزەندە و بۆچوونىكى خىرابوو جىيى خۆي لەسەر خانەكانى مېشكت كردهوه.

پشوو يەكت هاتەو بەر، جوولە يەكت كرد و دانىشتى تەنگ و توورە گەي پشنت سەح كردهوه، چاوت بە دەورو پشنتى خۆتدا گىرايهوه وەكو مالى خۆت شارەزاي هەموو سووچ و كەلە بەر يكي بووى، لە پيشە خۆت وتت:

- رېگاكەم بۆ كورت كرايهوه.

سەرت بۆ كوني تايين بەرز كردهوه و ديسان وتت:

- دەبى پارچە شاخىك بەردىكى گەوره بە حوججەت لىي كەوتبى و ئەم كونهى تى كردهبى!

هەلسايتەوه دارەكەي دەستت كە پەربىووه ئەولا هەلت گرتەوه و بەرەو بزە شامبىه كە چوويت، لە پر شەقەي بالى كۆترە كىوبلكە رايچلە كاندى، كە ئەوانىش لە ترسى خۆيان سەرەوتيان لى برابوو كە ئاورت لىدانەوه بەرەو دەركى ئەشكەوتەكە كە هەر هەشت نۆ هەنگاويك لىتەوه دوور بوو دەفرىن و تىيان تەقاندبوو. بەفر بە بارستاىبىه ك لە دەركى ئەشكەوتەكە هەستا بوو سبى دەچۆوه.

قايشى تەنگەكەت لەسەر خۆت ئاودىو كرد كە دانىشتى لە تەنىشت خۆتەوه داتنا.

سەرىكى هەردوو چاوى بزەكەت كرد، چەقۆكەت لە گىرفان دەرەينا دارەكەي دەستت كە لەوه پيش وەكو دارى دەست كوتىران ئامبىرىك بوو رېگات پى سەح دەكردەوه بە پىي پىويست پارچە بەكت لى برىبهوه.

ئەم كارەي ئىستات لە باوكتەوه فېربووى لەو كاتەشەوه كە هەلدېرايت و قاچىكت شكابوو... لەگەلدا بۆ رووداوهكەي ئەو سەلە گەرايتەوه و هاتەوه بىرت كە قاچىكت شكستى هېنابوو:

«هېناميانەوه داىكم زوو هەندى ئاوى گەرم كرد و يەك دوو كۆنە كراسى تىلم تىلم كرد و تلىشه دارىشى هېنا كە هەردەم لە مالى حازر بە دەست بوو. چونكە باوكم مانگى يەك دوو دەست و قاچى دەگرتەوه دەبوايه

هەندى شت لە مالىدا بىي... ئەوه شكستى ئازەلانىش لەولاوه بوەستى؛ هەندى پەمۆشى دانا چونكى باوكم هيلكە ناخاتە سەر شكست دەلى زياد دەيگوشى و توندى دەكات، ناھىلى خوين بەچاكى بى و بچى.

ژوورەكە پىنچ شەش زەلامى تىدا بوو هەر يەكە لەسەر گرتەوهكەي قاچم قسەيەكەي دەكرد، باوكىشم بى ئەوهى خۆ تىك بدات و لەسەر خۆ وتى:

- گويم لە هەمووتانە وەلى تەنيا بەگوپى خۆم كارەكە دەكەم.

باوكم لە ئىشى خۆي رازى بوو منىش لىي رازى بووم... خەلكىش لىي رازى بوو... جگە لەوهى شكستيان لە گوندەكانى دەورو بەر دەهيناىه كنى، بۆ گوندەكانى دووريش دەهاتن دەيانبرد.

لىم هاتە پيشى و دەستىكى بەقاچم داھىنا...

- ئەووتە ئىرە شكاو.

تەشتىكيان هېنا و قاچيان بەئاويكى شلەتېن و سابوونى رەقى جوان شوست و وتى:

- پىويستە جىگەي شكستەكە كە دەبەستىرى جوان بشوورېت و خاوين كرىتەوه، چونكە تا ماوہىەك نايەتە شوشتن... فايدەبەكى ترىشى ئەوہىە گۆشتەكەي خاو دەبىتەوه بۆ راکىشان ئاسانترە.

- شەرمەزارمان نەكەي لەگەل راکىشانەكە ئۆف مۆف نەكەي.

ئەوئەندە پەرۆشى ئەوہبووم كە قاچم تەواو راکىشىرئ بۆ ئەوہى كورت نەبىتەوه و شەلە نەبم پىم وت:

- خەمت نەبى نايەلم شەرمەزار بن.

باوكم وتى:

- يەكىكى بەتوانا بىت لە داوہرا باوہشى تى وەرئىنى و بەرزەفستى بكات.

خۆشى لە پيشمەوه قاچى رادەكيشام.

پيشتر دىبووم ئەوانەي دەست و قاچيان رادەكيشرئ لە حەژمەت ئىش و ئازارى راکىشان رەنگى دەموچاوى چۆن دەگۆرئ و لۆچاوى دەبىت،

دەموچاوی خۆم هاتە پێش چا و وهلی ئۆفم نەکرد ... ددانەکانم قەرساند و دانم بەخۆم داگرت، خۆراگرتن و ئای و ئۆف نەکردن بەیتالەکه سەرکهوتوو دەکات شکستەکهی بەزۆری له دەست دەردهچیت، ئەوانەم هەمووی دەزانی، چونکه پێشتر دیبووم و له باوکم گۆی لێ بوو.

باوکم له گەڵ داکیشانی دەستی بەسەر جیگه‌ی شکستەکه‌دا ده‌هینا و ده‌برد، دەمزانی مه‌به‌ستی دەست پێداهینانه‌که‌ی چیبه‌؟، شاگردیم کردبوو له ئیشه‌که‌ی ده‌گه‌یشتم... دۆم بێ و کلاش بۆ خۆی بچنی؟! - بەری ده‌.

یه‌ک له‌دوای یه‌ک هه‌ناسه‌ی ئۆخه‌م هه‌لکیشا، ئەوجا په‌مۆی به‌سه‌ردا گێرا له‌دوای وی چهند پارچه‌ په‌رۆی به‌ده‌وریدا گێرا... جارجاره‌ به‌په‌نجه‌کانی نه‌رمه‌ گۆشینیکی ده‌یگۆشی... ئەوجا که‌ تلیشه‌ داره‌کانی له‌ ده‌وری شکستەکه‌ و له‌سه‌ر په‌رۆکان دانا و جوان... جوان... رێک به‌ستای.

ئەوانی ژووهره‌که‌ هه‌موو چاویان له‌ دەستی بریبوو، یه‌کیکیان خۆی بۆ نه‌گیرا و هه‌لیداوه‌ و وتی:

- دۆم بێ کلاش بۆ خۆی بکا.

پێشتر منبیش ئەم قسه‌یه‌م به‌خه‌یالدا هاتبوو... گرتیه‌وه‌... باوکم رووی تێ کرد و وتی:

- هه‌ر سالێکی ته‌مه‌ن رۆژێکی بۆ دابنێ تا یه‌کدی ده‌گرتەوه‌.

ئەم قسه‌شیانم زۆر له‌ وه‌ستای خۆ بیستبوو.

گه‌لێ جار به‌رده‌ستیت ده‌کرد وه‌لێ هه‌تا باوکت ناماده‌ بوايه‌ تۆکاری به‌یتالیت نه‌ده‌کرد، تا وه‌ستا حازر بیت شاگرد جیگه‌ی نییه‌.

به‌چه‌قۆکه‌ پارچه‌ داره‌که‌ت تلپش تلپش کرد نه‌ته‌ه‌شت نووکی پارچه‌ داره‌کان به‌تێژی بێننه‌وه‌، سه‌ری دۆخینه‌که‌ت له‌ناو شه‌رواله‌که‌ ده‌ره‌ینا و چه‌ند داویکت لێ راکیشایه‌ ده‌ری و له‌لای پارچه‌ داره‌کانت دانا، به‌زانایی به‌چه‌قۆکه‌ هه‌ندێ مووت له‌سه‌ر پشتی پری و ئەویشته‌ له‌کن دار و به‌نه‌که‌ دانا، وه‌کو به‌یتالەکان پێویستییه‌کانت له‌ بن دەستی خۆ نزیك کرده‌وه‌ بۆ

تۆش که‌ هه‌ر خۆتی و که‌سه‌ی نییه‌ یارمه‌تیت بدات ده‌بێ هه‌ر وا بێ: بزنه‌که‌ تیت را‌ده‌ما و گوێبه‌کانی ده‌له‌قاند پێده‌چوو ره‌زامه‌ندی خۆیت پێشان بدات.

ده‌رکی تووره‌گه‌که‌ت والا کرد و نانیکت لێ ده‌ره‌ینا به‌بۆچوونی خۆت داتابوو که‌ ئیستا نوێژی نیوه‌رۆ بیت، برسیتیشته‌ له‌ بێر نه‌بوو یان نه‌په‌رژابووێته‌ سه‌ر ئەوه‌ی بێر له‌ برسیتی و خواردن بکه‌یته‌وه‌.

- ئا... دوایی به‌شیری بزنه‌شامی نانه‌که‌ ده‌خۆم.

نانه‌که‌ت کرده‌ دوو که‌رت نیوه‌ت خسته‌وه‌ ناو تووره‌گه‌که‌ و نیوه‌که‌ی تریشت ورد کرد و له‌ پێش بزنه‌که‌ت روو کرد.

ده‌سته‌ شکاوه‌که‌ت گرت، کاربێله‌که‌ش به‌ده‌ورتانه‌وه‌ له‌ خۆی هه‌لده‌دا و جارجاره‌ش خۆی له‌ گوانی دایکی نزیك ده‌کرده‌وه‌، وا پێده‌چوو بێر له‌ ژهمی نیوه‌رۆکه‌ی بکاته‌وه‌.

ده‌ستیکت له‌ خوار ئەژنۆی و سه‌رووی شکاوییه‌که‌ گرت به‌ده‌سته‌که‌ی تریش خوار شکاوییه‌که‌ت گرت، ده‌سته‌کانت پێچه‌وانه‌ی یه‌کتر راکیشا ده‌تویست به‌م راکیشانه‌ ئیسکه‌ شکاوه‌که‌ بگه‌رێنیته‌وه‌ ده‌م یه‌کتری و ترازانه‌که‌ نه‌ه‌یلت، که‌یفت به‌خۆت ده‌هات و وت:

- بریا باوکم چاوی لێم ده‌بوو! چۆن به‌یتالیکم!؟

ده‌ستی سه‌ره‌وه‌یانت به‌ردا به‌شوێن شکاوه‌که‌ت داهینا له‌بن دەست و په‌نجه‌کانت زانیت نه‌چۆته‌وه‌ جیگه‌ی خۆی، پێویستی به‌راکیشانی زیاتر هه‌یه‌، به‌ له‌ خۆ رازی بوونیکه‌وه‌ له‌ پێشه‌ خۆت وت:

- ده‌توانم شکستی ئاده‌میزادیش بگرمه‌وه‌ و نه‌یه‌لم سه‌قه‌ت بێ!

پێش ئەوه‌ی ده‌ستت له‌ شوێنه‌که‌ی جارێ توند که‌یت، ده‌ستت به‌نیوه‌هر دوو چاویدا هینا، وه‌کو بته‌وه‌ی دلنیا‌ی بکه‌یته‌وه‌ و نیشانه‌ی له‌خۆ رازیبوونیش بوو. قاچیت راکیشایه‌وه‌ خۆت به‌خۆت وت:

«که‌میکی که‌ش... که‌میکی که‌ش» ئەمه‌ت به‌ده‌نگیکی ئاشکراوه‌ وت.

سه‌یری ناو چاوی بزنه‌که‌ت کرد، ده‌ستت به‌شوێنی شکاوه‌که‌دا هینایه‌وه‌

لیی رازی بوویت.

- بەیتال بۆ ئەوهی شکستەکهی له دەست سەقەت نەبی، نابج بەزەبی بەبەردەستەکهی بێتەوه.

بەدەستی راست هەردوو جەمسەری شکاوهکەت توند گرت، خۆت بۆ گوانی بزەکه درێژ کرد، گوانی سەرەوهیت پر بەدەم گرت و مژبیت، ناو دەمت پر له شیر کرد، ئەتەمەکانی تامکردن تەمەکی چەور و خۆشی گەیشتی، لەو دەماندا بێرت بۆ ئەو سەردەمانە گەراپەوه که یەکهەم جار گۆی مەمکی یارەکەت مژبوو.

دەستم برد مەمکی راستەبیم له یەخە ی کراسەکهی دەرەیتنا، گۆبەکی بچکۆلە ی مەیلە و سوور... بازەبەکی مەیلە و قاوێبە خەرمانە ی بەدەوری گۆی مەمکیدا بوو کونیلە ی ورد پێبەوه دیار بوو تووکه حەرمانە یەکی مەیلە و زەرد له دەوری خەرمانە که دیار بوو.

- دەلیی مندالی مەمکم دەمژێ.

لەزەتێکی ئەوهەندە خۆش لێ کرد دەم پر بوو له ئاو، بۆنی سنگ و بەرۆکی... بۆنی لەشی، بۆنی خەناوکه ی میخەک و سمل و مەلحەم هیندە ی تر مژبێنەکه ی بەتام و خۆش کردبوو. تیرم مژبێ خستەوه ژووری دەستم برد مەمکی چەبەیم گرت و گوشیم ویستم بیهێنەوه دەری و نازدار بەنەرمیبەکه وه تی:

- بەتەماح مەبە، ئەمەیان بۆ ژوانی جارێکی که.

دەمت هینایە سەر شکستەکه و شوینی پێستە دراوهکەت پێ جوان جوان چەور کرد و دەستت بۆ پێدا دەهینا.

مووهکەت رێک بەدەوری شوینی شکاوهکه لوول کرد، پاشان تلێشه دارەکانت دا بەش کرده سەر مووهکه و دەوری شوینه شکاوهکەت پێ گرت... ئێنجا داوهکەت چەند جار بەدەور تلێشه دارەکان و مووهکه دا سووراندەوه له سەرەوه بۆ بنهوه له خوارەوهش بۆ سەرەوه، بەشێوهیەکی وات بەستا که رێگە له هاتوچوونی خوین نەگرت، که لێبوووتەوه بۆ دلنیاکردنەوهی

دەستت بە نێوچەوانیدا هینا و وت:

- تەواو بووین، پاش کەمێکی تر خۆش کاتەوه له قیلماقاسییت دەکهەم و دەتەبەمەوه گوندی، دەتەبەمەوه دەست خاوەنەکەت.

کاتی خۆی باوکت چەند جار دەربارە ی ئەو بزە شامییانە قسە ی بۆ کردبوو:

بزە شامی ماوه یەکی دوور و درێژە بەهۆی ماله چەلەبیبەکانەوه له رێگە ی سعوودییهوه گەیشتۆتە لای ئیمە، له پاشاندا مەردارەکان خدوو یان دەکەوێتە سەری و کەم کەمە دەکەوێتە بازار و وەچە ی زۆر دەبیت و بەولادت تەشەنە دەکات. له دەقەرەکه دا دوو جووریان له هەموویان بەهەر مێنترە، شامی و سووریایی، شامیبەکه یان پتر ناسراو و بلاوه، له بازار ی کرپن و فرۆشتندا هەر مێنی له بزەکانی خۆمالی چاکترە، شیربان زۆرترە، رۆژانە شیر ی له دوو کیلۆ تا سێ کیلۆی دەبێ، قورسای ی کەلەشیشی خۆی له (۴۰-۵۰) کیلۆ دەدات. رەنگیان سوور و دسبیشیان پێ دەلێن... بەلەک و... سپیشیان هەیه.

سەری خەرە و چاوهکانی شینە، گوتیبەکانی کورت و بەل و باریکە، بەزۆری مووی لەشی کورتە، تەنیا سەر پستی و دامینی مووی کەمی درێژ دەبیتەوه، قەپۆزی خەرە لچ و بەرغەبابە ی کورتە، کەپوو کوور کلکیشی کورتە.

نێریبەکه ی کەلەش و سەر و کەلە ی له بزەکه گەورەترە، گەر سالی خۆش بێ ئالیک و لەوهری چاک بێ سالی دوو جار دەزی و دوو کار و جار جارە سپیان دینێ کەم وایە یەک کاری بێ.

کارەکانیان جستن بە دوو سێ سەعات یا دانێک بەسەر پێیان دەکەون و بە دوو رۆژان بەگەل دایکی دەکەوی بە چل رۆژانیش دەکەوێتە سەر لەوهر، زۆر بەرگە ی سەرما ناگرت، بۆیه کەمتر له ناوچە شاخاویبەکان بەخیتو دەکرتن، ئەگەر هەبوو دەبێ له سەرما دا جلی بۆ بکری تا بەرگە بگرت.

بزە شامیبەکه یان له جووری سووریاییبەکه بازار ی خۆشترە مێگەلدارەکان

پتر تالیبی شامییەکن، گوانی لە بزنی خۆمائی گەورەترە زۆر وا دەبێ بەرەر درک و دار دەخرێنە ناو کیفکیکی پەرۆییەوه.

دەترانی دوو مائە لە گوندەکەتان لەناو مێگەلەکەیاندا بزنی شامییان هەیه، یەکیان مێگەلەکەیی خە شوانە ئەوی کەشیان مائی حەمە بۆرە.

وات مەزەندەکرد دەبێ بەرەر سەختی رۆژەکە و لە ئان و ساتی بەفرەکەشدا لە مێگەلەکە داڕابیت و هەلەتە بوو و شوانەکەش پیتی نەزانیو و هەر لێرەش زاو.

- دایە ئیمپۆرکە بۆ بیژینگ منت نارده مائی گۆلی دیتم لەسەر سەکۆی حەوشەکەیان خۆی جۆنیانی فری دەدا، نەجاریک و نە دووان هەر دووبارەیی دەکردهوه... دایکە بۆ وای دەرکرد!

- کورم ئەوه ویستیتی سکهکەیی لەبار بیات.

- ئینجا ئاوا سکی لەبار دەچی؟!؟

- هەموو سال خوا مندالکی دەداتی خوا پیتی ناخۆش نەبێ هەیه بۆی سووتاو نایداتی هەشە نایهوی هەموو سالیک مندالکی دەبێ... ماشەللا کۆشی مندالی هەیه، مێردەکەشی تەوهزەل و دژە ئیشە.

ئیشکەر و نان پەیداکەر هەر گۆلییە، ناچار بوو بارەکەیی خۆی سووک بکات.

قارینی بزنیەکە لە رابردووی داچیری... کە دیکەت کرد کارەکەیی دایکی دەمژێ، تۆش کەرته نەکەت لە توورەگەکە دەرھینا و کەوتیتە خواردنی.

دەیهە جار لەگەڵ ھاوڕێکان درێژ و پانی ئەشکەوتت هەنگاو هەنگاو پێوا، دەرکی ئەشکەوتەکە کە رووی لە رۆژ ئاواپە بەهەنگاوی ئاسایی خۆت پێنج هەنگاو بوو، شوێنەکەیی قایم و سەختە لە خوارپرا گەر سەیر کرابوایە دەتوت کونە لووتی چیاپەکەبە رەش دەچۆو، درێژییەکەیی خۆی لە سی هەنگاو دەدا، پانایییەکەشی لەو شوێنەنە کە سکی بەملاو بەولادا رۆیشتبوو دەگەیشتە هەشت هەنگاو، ساییتەکەشی سەرلەبەر خۆی لە سی بەژنە زەلام دەدا تەنیا ئەو شوێنە نەبێ کە کونەکەیی تی کەوتبوو لە هەموو

شوێنیکییدا نزمتر بوو کە لە سییان کەمتر و لە دووانیش زیاتر دەبوو.

زۆر جار کە گوندەکانی دەوروپشتی هێرشیان بۆ کراو و لێیان قەوماو؛ پەناو پەستیوبان... پشتیان... دالەدیان هەر ئەشکەوتە مراز بوو، وەک دایکیکی بەهەفا و دلسوژ و قارەمان لەهەناوی خۆیدا هەلیانی گرتوو... شاردوونییەتیەوه، بوێرانە دالەدی داو و وری بەبەر هێخستوونەتەوه و نەبھیشتوو دۆژمن زەفەریان پێ بیات.

چەند جار لەگەڵ ھاوێلە ھاوێلە ھاوێلە کانت شەوتان تیدا بەسەر بردوو ئیستاش شوینی ئاگرکردنەوتان هەر دیارە و دەور و پشتەکەشی رەش دەچیتەوه، ئەو مێخ زنجیرەیی کە بەدەستی خۆت لە شاخەکەت کوتا کە حەیانە کیتوتان دەکۆشت بەو سنگەتان وەدەکرد و دەرستان دەهینا و ناو سکیتان پاک دەکردهوه، لە پێش هەموو شتیکییدا سی و جگەرەتان لێ دەبرژاند، ئەو سنگە هەر ماو.

هەنگاو بەهەنگاو ناو ئەشکەوت وەکو مائەکەیی خۆت شارەزا بوویت، مائی کیتی خۆت و ھاوێلە کانت بوو.

لەبیرتە کە مێرد مندال بوویت و لەدوای ئەویشدا، بۆ کابرای شاری بەکرێگرتە لەگەڵ کەسانی وەکو خۆت و گەورەتری گوندەکەتان دەهاتن لۆکس پێدەکرا چەند رۆژان جیقنەیی شەمشەمە کوێرە و بالندەکانی تراتان دەمائی و کۆدەکردهوه، وەکو جۆخین هەلتان دەدایەوه، چونکە هەزارەها بگرە پتریش لەشەمشەمە کوێرە و کۆتر و کیشکە و خەرەل و بالندەیی تری تیدا حەواپۆو و هیلانە و هەواریان تیدا خستبوو، پاشان لە فەردانتان دەکرد و بەپشتی و لاخ دەتانبرده خواری و لە لۆریان بار دەکرا و بۆ شاریان دەبرد، گواپە بۆ رەز و باخی کابرای شارییە.

وەختی خۆی چەند سیخورتان تیدا راوکردوو، دەرکی ئەشکەوتەکەتان تەلەریز دەکرد و بەخۆلەپۆک داتان دەپۆشی و هەندێ تەلەیی تریشتان لە ژوووهو بۆ حەشاردەدا، ئەگەر لەوانی دەرکی قورتار بن تووشیان بەتەلەکانی ناو ئەشکەوت بیات، خۆشتان لە بۆسە دەنا و هەست و

خوستتان لەخۆ دەبری.

سیخورتان لێ گرتوو ههشت کیلۆ گوشت تا دوازه کیلۆی بووه، په‌ری سیخوره‌کانتان ئیستاش له مائیدا له کونی دیواری خانووه‌که‌تان بۆ جوانی هه‌لگرتوو، کاتی خزماني شاربتان ده‌هاتن زۆریان پێ سه‌یر بوو، چونکه هه‌ندیکیان نه‌یان‌دیوو ته‌نیا ناوی سیخوره‌بشيان نه‌بیستبوو، جارێکیان به‌کیکیان لێی پرسی:

دلگه‌ش ده‌لێن سیخور په‌ر ده‌هاوێت.

تۆش پێکه‌نی و تیت گه‌یانده‌که‌ شتی وا نییه، وه‌لێ چونکه سه‌ری په‌ره‌کان وه‌کو شووژن تیژن، که یه‌کیک بیه‌وی راوی بکات، سیخوره‌بش وه‌کو هه‌موو گیانه‌به‌ریک به‌رگری ده‌کات و خۆی به‌ده‌سته‌وه نادات، ئینجا ته‌گه‌ر خۆی به‌یه‌کیک دادا ته‌وه په‌ره تیه‌ژه‌که‌ی له شه‌روالی یا گوشته‌که‌ی ده‌چه‌قی و به‌جێ ده‌مینێ خه‌لکه‌که‌ و ده‌زانن هاویشتی، له راستیدا له کاتی خۆییدا له له‌شیان ده‌چه‌قی.

- ئیستا زانیم که رویشتمه‌وه هه‌ندی له په‌ره‌کانی سیخور بۆ هاوڕیبه‌کانم ده‌به‌مه‌وه، پێشيان ده‌لێم له‌گه‌ڵ هاوڕیبه‌ گونديه‌کان چومه‌ته راهه‌ سیخور و کوشتمه‌مانه.

له په‌ر قولاغ بوویت و چاوت بۆ ئاستی کونه‌که به‌رز کردوه هه‌ستت به‌لمه‌لم... ترپ و هۆر... خوره‌خور... ورشه‌ورش... هاژه‌هاژ کرد، یا عاره‌ خۆی له چیا و شاخ و زوورگ ده‌کاته‌وه و جه‌ر و مه‌نگه‌نه‌کانیسی سه‌له‌هایه ویشک و بریشک بۆته‌وه و ژه‌نگ لێی داوه زریکه له نێوانیان هه‌لساوه. ئاوێت له‌ده‌رکی ئەشکه‌وته‌که‌ دا به‌وه، شه‌مشه‌مه‌کوێره و کوتر و کیشکه و کلک مه‌قزی و بالنده‌کانی تریش سه‌ریان لێ شیبووبو ده‌ستیان به‌فه‌ره‌فر کرد، وات ده‌زانی ره‌وه به‌رازه یا ره‌وه ورج یا گارانێ ده‌قه‌ره‌که‌یه به‌سه‌ر ئەشکه‌وته‌که‌ و به‌ناو به‌فه‌ره‌که‌دا راهه‌دووی یه‌کتریان ناوه، یان راهه‌یان ده‌نێن، یاخود شه‌مه‌نده‌فه‌ره و زرمه‌ی به‌عارد هێخستوه یان فره‌که‌یه و دیسان قلیشاوه‌ته‌وه و ئەشکه‌وته‌که‌ و ده‌روبه‌ره‌که‌ی بۆمه‌باران... ناپالم

باران ده‌کات.

بیر و هۆشتی بۆ ته‌وه سه‌له‌ برده‌وه که له ترسی هێرشێ فره‌که و جاش و جه‌یش خه‌لکی گونده‌که‌تان و ته‌وه ده‌روبه‌ره‌ی که رووی هێرشه‌که‌ی لێ بوو زۆربه‌ی ژن و پیاوه جاحیله‌کان و منداله‌کان له‌وه ئەشکه‌وته‌ خۆیان هه‌شار داوو، له‌وه‌پێشیش له‌به‌ر پێشه‌هاته‌ی ته‌مه‌ کاره‌ساتانه هه‌ندی له زه‌خیره و تفاق و نوێن و پێویستی تر له‌وه‌ی داندرابوو.

ئەشکه‌وته‌که هه‌ناوی خۆی به‌ش کردبووه وه‌کو دایکیکی خۆشه‌ویست که باوه‌شی بۆ جه‌رگی خۆی ده‌کاته‌وه ته‌وه خه‌لکه‌ی له هه‌ناوی خۆیدا هه‌شار داوو بالی ئارامی به‌سه‌ردا هینابوون، ره‌ژی هه‌شر چۆنه ناو ئەشکه‌وته‌که‌ ناوابوو، نه‌خۆش... ترس... زاقوزیقی مندال... بویری تیدا ده‌بێنرا و ده‌ست ده‌که‌وت، ته‌وه کاتانه‌ی بۆمه‌بارانیش ده‌کرا ته‌وه مه‌پرسه له ژووریدا چ ده‌قه‌وما، ده‌توت سکی پاکردوه و جه‌ینگه و فه‌ینگه‌ی لێوه دیت، هه‌ندی تینوویان ده‌بوو هه‌ندی مه‌یزیان به‌خۆدا ده‌کرد... ژنیش هه‌بوو له‌گه‌ڵ ڕمبه‌ی قوبه‌له و ناپالم و ترس به‌ری ده‌هاویشت.

هه‌ر چه‌ند له ده‌ره‌وه هاژه‌... ورشه‌... زرمه‌... خه‌ره... خه‌شپه ده‌هات له‌دالی تۆشدا خه‌ره... تریه‌... شلپه هه‌لده‌ستا، رووه تفه‌نگه‌که‌ت چوویت ده‌ستت لێ گه‌یر کرد خۆت بۆ هه‌موو رووداوێکی کتوپر ئاماده‌کرد... کاره‌که‌ش هه‌ستی به‌مه‌ترسی کردبوو له ده‌رویشتی دایکیدا خپ ببوو، بزنه‌که‌ش قووته‌قووتی بوو گوێبه‌کانی ده‌جوولانده‌وه، هه‌ستت به‌جوولانه‌وه‌ی بای ده‌رویشتت کرد، ده‌توت عارد له بن پێیه‌کانت ده‌له‌رزی، غه‌لبه‌... خه‌شپه‌... لرمه‌... زرمه‌... قه‌رچه‌... خه‌شه‌... هاژه‌... ورشه‌ ده‌هات، له ناوه‌وه‌ش شه‌مشه‌مه‌کوێره‌کان و ته‌یر و تواله‌کانی دی سه‌که‌نات و جه‌مان و ئۆقه‌ریان به‌راوه، هه‌ندیکیان له فه‌رینی ته‌وه رووبه‌ره ته‌سه‌که‌دا به‌یه‌ک ده‌که‌وتن یا له جه‌ژمه‌تاندا خۆیان پێت داده‌دا یا به‌یه‌ک ده‌که‌وتن، ده‌توت راهه‌ی هه‌ستیان خالیکی ترسناکی پێشان داوه هه‌ر ته‌وه‌نده‌ت زانی سه‌دای خه‌شپه و لرمه و زرمه و خه‌شه و هاژه و قه‌رچه و ورشه‌ ورش و غه‌لبه‌ غه‌لب به‌ره‌وه‌ ده‌رکی

ئەشکەوتی دەهات وات زانی نغرو بوونە یا تۆفانیکی کە یە لە شیوهی تۆفانە کە ی حەزرتی نوح پیغەمبەر، مەلاکەتان گەلی جار باسی لەوه کردبوو کە هەندێ لە نیشانەکانی دنیا خراب بوون هاتیتە دی دياره دنیا خرابوونە، قیامت داهااتنە دنیا تیکچوونە و ئەه!؟
لە ترسان و لە خەفەتان کەوتیتە خۆ دواندن:

- ئەوجا دەبیتە روژی حەشر و حیساب، کاتی خۆشی لە کتیبەکانی حوجرە ی مزگەوتی خوتنەبووم ئیستاکەش دەبێ باش خۆ نامادە بکەم بۆ ئەو پرسیانە ی کە دوو فریشتە بەشان و شەو کەتە کە لیمی دەکەن و دەبێ بەزمانیکی راست و پەوان و بی گری وەلامیان دەمەوه... دنیا م چوو با قیامتە کەم نەدۆزینم. هەر وەکو لەسەر دنیا یی لە کاتی ناشتنی مردوو و تەلقینی گویم لی بووه و لیم دەپرسن و پیم دەلین:
خواکەت کییە و ئایینت چییە و پیغەمبەرت کی بوو و لەسەر چ بیروباوەریک مردی.

بەزمانیکی راست و پەوان و بی وەستان و گریکردن دەلیم:

- ئەللا خوا مە و ئایینم ئیسلامە و محەمەد پیغەمبەر مە و قورئان ئیمام و کتیبە مە و کابە قیبلە مە و نوێژ فەرز مە و برای موسلمان برامن و خوشکی موسلمان خوشکمن ئیبراهیم باوک مە و من ژیا م و مردم لەسەر گوفتی «لا إله إلا الله محمد رسول الله».

یا چیاکانن لە عاردی بوونە تەوه و غلۆر دەبنەوه یا ئەشکەوتە کە رووچوو مە و بەقوولایی ناخی عاردی چوو تە خواری و دەبته قەبرت، یا ترازانی شتە ئاساییبەکانە، پیتشەوهی روژئاوای شەوت لی داهاات، شەوی دەبجوور... تاریکیبە ک قەت لەوه پیتش خۆر و ئەلە کتربکی نەدیتبێ. وەک یەکیکی پالە پەستۆی خوتنی دابەزیبێ یە کسەر لە شویتە کە ی خۆت دانیشتی، خۆ نەکردی و بی ئاگا لە خۆت دەستت خستە سەر پشتی بزە کە، نەتە زانی لاواندەوهی ئەوه یا ترس لەخۆ دوور هیخستەوهیه، دەست دانانە سەر پشتی بزە کە نەبیتشت برەوتەوه و رانەپەری...

ترسی رووداوه کە هەستی لەبەر بریبووی، شەمشە مە کوێرەکان... بەلندەکان خۆیان پیت دادەدا، بەیەک دەکەوتن و تەپەیان دەهات، سەریان لی شیوابوو بەئاسمانی ئەشکەوتە کە داسەکنان و حەوانەوهیان نەما بوو... سەر دەرت لە هیچ دەرنەدەکرد، بەمەبەستی پاراستنی دەموچاوت بەجەمەدانیە کەت سەرت داپۆشت.

غەلبە غەلب و ورشە ورش و هاژە و هیرشە کە ی سەرەوه کپ بووه فری فری ژوو ریش ورده ورده هیتور و هیمن دەبووه، خرپە و ترپە ی لیدانی دلت هیشتا ئاسایی نەببووه، چونکە نەترانی چ روژتیکە تووشت بووه چ روژتیکە تیتی کەوتی چ روژتیکیش چاوه ریتە. سەرت لی دەرنەدەچوو چونکی لەوه تە ی هە ی تا ئیمرو ی حازری شتی وات بەدوو چاوی خۆت نەدیتبوو نەشت بیستبوو.

نەترانی چیت لی قەوماوه و چت بەسەر ها تووه دەورو بەرت بوته تاریکستان چاوه کانت هیچ نابینی، تۆزیک پیت ئیستا چاوه کانت جوان جوان دەیبینی رەش و سپیت لیک جودا دەکردهوه، کەوتیتە گومان لەخۆ کردن و لەبەر خۆتەوه وت:

- تۆ بلایی چاوه کانم روژنایییان نەما بێ، یا شەمشە مە کوێرەکان چاویان دەر هیتابم و پیم نەزانیبێ، خوار دییان و هەستم پێ نەکردبێ بلایی گازیان لی گرتبێ جنجروکیان لی گیر کردبێ... برد بیان.

نەتە زانی چاوه کانت کراوه تەوه یا قەپاتن، چوو قاون یا کراونه تەوه دیاره برووسکیکی خوایی بووه تیشکیک بووه هیزتیک نەیتی و شاراوه بووه لە پرهاات و لیرە و لە دەری ئەوی ها توته پیتش و کەوتوتە بەری راییلیوه دایماییوه و ماستوویه تی، دار و بەرد و چاو و هەموو شتیکی لەگەل خۆدا بردوو.

پیت ساغ نەبووه دەستت بو چاوی راستەت برد، دەستت لیدا هەلت پشافت برژانگی پیلووه کانت گرت، گواستەوه بو چاوی چەپەت دەستت لە برژانگی دا پیلووت گرت هەلت پشافت.

- ماون و ساغ و سه لیمن، ئەی باشه بۆ پێیان نابینم؟

ملت به مملو و به ولادا سووراند هەر تاریکییه و تاریکی... ره شه و رهشایه تی، عه جهب تاریکه شه و یکه و ئەستیره تییدا نییه... له جیگه ی خۆت قیت بوو یته وه وه کو مزراح له کاتی خاوبوونه وه به دهوری خۆتا سوورایته وه یان بچ ههست پێکردن له بهر باره دهروونییه کهت به دهوری خۆتا خولایته وه... له ملایان بۆ لاکه ی تر، له ولایانه وه بۆ لایه که ی تر بانه وه.

- تۆ بلایی خهون بچ... یا دنیا خرابوونه و رۆژی هه شه و پیم نه زانیوه، ئەی ئەوه نییه دهستم ده جوو لێنم... نه خهونه و نه خه یال.
له پێشه خۆت ئەمه یانت وت.

وه ختی خۆی چهند جارن به ههنگاوه کانت ده رکی ئەشکه و تیت پیاوبو که پێنج ههنگاوی ره به ق بوو... نه ده رکه ماوه و نه رووناکیشی ماوه.

- باشه ده بی تیکچوویم! ده بی ئەجنده ده ستیان لێ وه شاندم، ئەدی من له ناو ئەشکه وته مرز نه بووم، ئەدی ئەوه هه ناسه و پرمه ی بز نه شامیه که نییه، قاچی نه شکابوو بۆیم گرته وه، ئەوه قارینی کاره که نییه؟ بلایی هه موویان ئەجنده بن! ئەی نه خزام و نه که وتمه نیو ئەشکه وته که وه باشه کوا ده رکه ی؟!

یهک دوو جاری تریش به ده دهوری خۆتا سوورایته وه، نه ده رکه... نه رووناکي!... راست و چه بی خۆشت لێ تیکچوو... پاش و پێشت لێ بزر بوو ئەم ته نیشته و ئەو ته نیشته نه ناسیه وه، لیت ئالۆز بوو باراشیکت لیده کرد ورد و درشتی دیار نه بوو له م تیکه ولێکه یه دابوویت بالنده یه کی له خۆت سه رلیتشیواوتر خۆی به سینگی دادای و له خۆت هه لدا و دهنگی دهنکه کانی شقارته که ی گیرفانت بیست، خیرا دهرت هینا و دهنکیکت به کبریتی شقارته که دا خشاند تریسکه یه کی مردووی کرد و هیچ، جاریکی کهش له پێشونه یان مردووتر ده رچوو... دهنکیکی کهت لیدایه وه، ناگر تا تووره نه بیته گر و بلێسه ی خۆش نابیت شقارته که ی تۆش شیی هه لێنا بۆ وه درهنگ گرتی که گرتیشی توانای له چاو بچووکییه ی به هیتزبوو بۆ چهند چرکه یه ک تاریکییه که ی قاو دا و درې پێ دا، چهند دهنکیکی کهشت لیدا

ته واو تینگه یشتی و چاک حالێ بووی که هه ره سی به فره که ده رکی ئەشکه وتی لێ قه پات کردووی.

ئێستا زانیت ئەو گرمه هۆر و هه رایه ی ده ره وه چی بووه، ئێستا ش هۆی ئەو دلّه راوکیهت بۆ ئاشکرا ده بیته توومه ز ههستی شه شه مت په ی پێ بردبوو بۆه چێشته نگاو که له مالتی ده رچوویت هه زت ده کرد یه کیکت بتگێریتته وه و پتی ده رچوونت لێ بگرت، وه لێ نه شت ده زانی مه سه له که چیه و چ روو ده دا له کوێ و له چ ئان و ساتیکدا لیت ده قه ومی.

جیاوازیه که نه ده دیت له قه پات کردن و کردنه وه ی چاوت، هه ر تاریکی و هه ر رهش و رهشایه تی هه تا دووریشته ده روانی تاریکییه که ره شتر و خه ستر و په یتر ده بوو... هه ر شه و هه ر شه و ناسزانی که ی و چ وهخت رۆژت لێ هه لدیتته وه. لیت بووه ته شه وه که ی (حه مدی) (۲) که هه ر جار له حوچه له گه ل هاورپیه فه قیه کانت که زۆر جار باستان ده کرد و مشتومرێتان له سه ری بوو که ده لێ:

«بچ سهر و سامان عه جهب ده ربایه کی شه و
رۆژی رهش بچ دۆزه خیکی مودده تی هيجرانه شه و
کرده وه ی دنیاکه هه ر عه یسه ده بی دا پۆشری
په رده یه کی موخته سه ر خاصه به شه ردا دانه شه و
رۆژی کرده په رده وه باقل له باخان مانگی کرد
بۆیه وا وه قتی زه فافی ئەکته ری بوو کانه شه و»

له رۆژه ره شی ئێستات هه ر ئەوه ندهت بۆ جه م کرا و پیت وترا و هاته وه بیرت چونکی به بیر هاتنه وه یان له م شوینه تاریکه دا دلێ پر کردی.

له ناو تاریکییه که دا خالی سه یر سه یر و نه خشی (کامه لایی) (۳) و شتی عاجباتی نه خشکاری سیگۆشه و چوارگۆشه و درێژوکانی ده هاتن و

(۲) حه مدی شاعیر دیوانی حه مدی لاپه ره ۷۷

(۳) (کامه لایی) مه به ست (مه مه د عه لی کامه لا) ی نه چاره که (صندوق) ی دروست ده کرد نه خش و نیگاری سه یر و ریک و جوانی به بۆیاخ دهنه خشانده باوکی هونه رمه ند (دارا) یه.

دهرپه وینهوه و یه کتربان ده خواردهوه. له هه ناویشتدا بیرۆکه ی سهیر و نادیار... ملۆزمیک لهو تاریکییه رهشتر و بزر خۆی تی ئالاندبوویت، وهکو نه خۆشیک له رز و تای لی هاتیبی له قوولایی هه ناوتهوه له بنی دلتهوه ههستت به ته زوویه کی سارد کرد نه ترانی له رزی گرانه تایه تیفوویه چیه تووشت هاتوه؟!

له ناو ئه و تاریکییه دا که ده توت تاریکی بهرمیلیکی رهشی قه ترانی تهسک و تریسکه ههستت له خۆ راگرت به خۆت وت:

- هه ی له منت نه کهوئ، پیاو یه ک جار ده مرئ! کور ئه و کورپه له تهنگانه دا ده رچئ!؛ پیاو ئه و پیاوویه بزانی له شهوی تاریکدا چۆن ههنگاو بنئ؟ ئه دی قه دیان نه یانگوتوه «ئه گهر کور هه بیت شهوی تاریک زۆره» دیاره «شه و قه لای میردانه» تهنه گه پیمه، چهند نانیکم پیه، شیریه بزنه شامیم بهسه نانه کهشم ته و او بیت به شی کاره که و منیش ده کات تا ئه و حه له ی خودا دره که یه کمان هه ر لی ده کاته وه، خودا ئه گهر دره که یه ک له سه ر به نده ی خۆی دابخات چهنده ها دره که ی تری بۆ ده کاته وه، خوا کلای بۆ به رووش کردوه.

له ته نیشته بزنه که دانیشتی دهستت به پشتیدا ده پینا و ده برد وهکو ئه وه ی به ته وئ پیه بلئی له گه لتم... له گه لتم، کاره که ش ئه و دهمه یه ک دوو جار قاری وهکو ئه وه ی ئه ویش پیتان بلئی منیش لیره م و له گه لتاندام.

نه ته ده زانی چهند به سه ر ئه و روودا وه دا تیپه ری بوو بۆت خورد نه ده کرایه وه، ئه وه ی چاک ده ترانی ئه وه بوو که له مال ده رجوویت چیشته نگا بوو، به ته مای ئه وه نده دوور که وتنه وه و دوکه وتن نه بوویت. نه شه ده زانی ئیستا چ وهخته، رۆژئاو ابووی یا ئاو نه بووی له کنه تۆ دهمیکه رۆژ ئاو ابووه، ده بی وهکو کویران هه لسه که وهت بکه یته... کویرانه ههنگاو بنیته... پیوسته دهست به شقارته که وه بگریته، چونکه سه ر سه دهت لی دیار نییه، ده لپن ئه گهر خراب هه یه خرابتری شی به دوا دا هه یه، تا رزگار ده بیت یان رزگارته ده کن ده بی دهست به شقارته که وه بگریته، چووزانی چهنیک

دهمینیتته وه کئ ده لئی تووشی شهوانی تاریکتر... رهشتر نابیت. ئه وهت به بیردا هات هه ولدهیت بزنه که تیرکه یته، تیرکردنه که ی به خیروبیر بۆت ده گهرپته وه، تا ئه و تیریته تۆ و کاره که له برسان نامرن. ئه وه نده ی شیر ده بیت که پشکی هه ردووکتان بکات، ئیستا سووته که تاژییه که ت له گه ل خودا نه هیناوه، هیچ نه بوایه که به ته نیا ده گه رایه وه گوندی شتیکی لی حالی ده بوون، یا ئه وه تا له دواتدا ده که وته خواری و فه راموشیت پین ده هات یا به دیار زیندانه که وه رده که وت هه ر هه لیکیشی بۆ بره خسایه به هانان ده گه یشت... گه لیکت خزمهت کردوه، رۆژانی سارد و سه رما جلت ده کرد و نه ته هیشته سه رمای بیت، ئیسقانه مریشک و په له وه رت به خه سار نه ده دا، ده روجیرانیشته بۆی راسپاردبوو.

قه ریتته که ی ملی به قایشی قاوه بی و قۆچپه ی زهرد نه خشینرابوو له شار لای قایشدروو به تاییه تی بۆت به رادان دابوو، ئه لقه ی رسته که ی ته که ته کی ده کرد، شهوانی ساردی زستان کات بۆ فه رش ده کرد، له دوا ی راوکردن پشتت چه ور ده کرد، هه ر چوار په لیشیت له خه نه ده گرت تا بن پیه کانی تورت و قایم بن.

له پششه خۆت که چاوت حه شته یای نه ده دهیت و له ناو تاریکییه ک په سترابووی مه گهر له خه و ناندان ئه و تاریکییه ت دیتیبی و له حه ژمه تان دهستت به خۆ دواندن کرد:

- ئه گهر نازداره که م له گه لدا ده بوو خه می هیچم نه ده خوارد، تاریکستانی ئیره م لی ده بووه به هه شهت و نازداریش ده بووه خۆری و بی ترس و له رز هه ر دهست له ملانی ده بووم. خۆ ئیمه که ده گه یشتینه یه کتر تیر قسه نه ده بووین و لیک تیر نه ده بووین! لیره تیر قسه و تیر... ده بووین تامه زرۆمان له زۆر شهت ده شکا تۆله ی که م به یه کگه یشتنمان ده کردوه.

- مه مکی چه په م بۆ ژوانی جارێکی که.

گهر ئیستا له کنم ده بوویت لیره نۆره گرتن نه ده ما و تیر بۆنم ده کردی هه ر ده مخوارد و ده مخوارد، پیاو وهختی تامه زرۆی له خۆشه یسته که ی ده شک

که له ماله که ی بیت. له ژوان و په ناو په سیوان هیشتا گرو کلپه ی دل و دهر وون دانامرکی... به جیتی دهیلپییه وه، نا هو حسره ت بو ژوانیتی که هه لده کیشی تا پیتی ده گه یته وه... نای نازدار خوژییه لیتره ده بویت نه و حه له مردن حه ق بوو... رزگار ده بووین نه ده بووین، جه هه ننه م... مردن مردنه لاق کوتانی بو چییه، وه لی مردنی گهر له باوهشی نازدار حهیرانی بی و ده ست له گهر دن و هه ناسه تیکه لی بو نی میخه ک و سمل و مه له م و بو نی له ش بیت نه و مردنه تامیتی که ی ده بو مردنیتی که به تام و خو ش و په شیمانی تیدا نه ده بوو. ویستت خو نه ده یته ده ست بیری هه لبرکا و و هینده ی تر سه رت لی بشیوی و زهینت کویرکات، وه لی به دهسته خو شت نه بو و ات لی قه و ما بو هه رچه نده ده کوشای سه ره داویک بیینیته وه رزگارت کات تاریکییه که ده بووه که له پچه و ده ست و قاچی گری ده دایت و جله وی بیرکرده وت لی تیک ده چوو، خه م له دل ت له دهر وونت هه وریکی ره شی وه کو تاریکییه که ی نیو نه شکه وته که ی په یدا ده کرد، بارانه خه می به سه رت داده باراند و په للی خه م له جهسته تدا سه ری ده کرد، غه ری بیت هه ستا، سکت به خو سووتا له به رخوته وه که وتیته منگه منگ و خو دواندن وه کو بته وی له و منگه منگه خه مه که ت بته کینی و که می که یته وه:

گه لی براده ری نه گهر نه نگو گوتان له من بو، یا کزه بایه ک هه لی گرت،

نا هو نوزه ی منی به نگو گه یاند نه که ن لومه م بکه ن،

نه من به چیسته نگاوی شه وم لی داهاتیه زهینانم کوره بووه له تاریکیا گیرم خواردییه،

نه رین کوری گوندی مه ترسنوکه، هاواری من له خه می دهر دی خو مه،

نای له من نای له من نای له خو م وای له تاریکی ناو در ی خو م

هاواری خو ده خه مه سه ر پشتی بایع سه ر په ری بالدار ی

هه لگری لو من بیاته کن برادران و نازیزان... نازداره غه ریبه که ی خو م له وی بیبا لو حور ه ی فه قتیان... دیوه خانان... ماله خار و ماله بابان بگه نه هاواری له گه خو بیین گوریس و که مه ندان

بشکین کونبه ده رکهن لو من به فر و شاخان

نای له من نای له من له در ی پر خه می من

نه من نازانم براده ری نه به وی و هختان به کینده ری دا هه ری ریم به جوانی گوندی خو یا لو نه و بو تانه ی نه من کردیمه له نازدار ی ودر نه کن دار ی بیین شه ری من و گورگی هار نای له من وای له خو م وای له تاریکی ناو در ی خو م هاواری دره غه ریبه که ی خو ده نیرم به ره شه بایع به زریانی به تاریکه شه وی

بگه نه هاواری له گه خو بیین گوریس و که مه ندان

بشکین کونبه ده رکهن لو من به فر و شاخان

نای له خو م... وای له خو م وای له غه ری بی و بییکه سی خو م.

له دوا به ندی گه رووت نووسا هه ر خه م بوو قورگی گری دای و هه وکی گرتی، بی نه وه ی هیچ بیینی ته ماشا ت گرت ه دهور ت که وتیته قسه کردن بو بزن و کاره که بی نه وه ی چاوت له چاویان بیت، ته نیا گویت له کاویژکردنی بزنه که بوو، له راستیدا خو ت ده دواند وه لی مه به ست بوو گو تیان له قسه که ت بی و وت:

- هه ر ده رکه یه ک که داخرا کرانه وه شی هه یه، کللی ده رکه گه ر سی پشکه و چوار پشکه ش بیت یه ک دووانی شی بشکیت له تنگانه دا به بن بو ی دروست ده کری ت و پشکه کانی ده رکه که هه لده گری... بزریش بیت بزی په یدا ده کری ته وه، هه ر نه بوو یا ده ست نه که وت له ریسمه ده بریت، نه گه ر زریان و به فر مه غروور بوون و ده رکه شبان لی گرتوین به هارمان له پییشه و نه ورزی پییه موژده ی به فر توانه وه و هه ره سی به فر ی له گه لدا یه، هه ر زالمیک زه والیتی که هه یه؛ شه خته و به ست له ک هه تا و پیی ده ویری و سو جده ی پی ده بات، فه رهاد له به ر خاتری شیرین شه ری له گه ل کیوان کرد، ناو به ردی کون کردوه، گه ر که سیش فریامان نه که وی و به هاوارمانه وه نه یه ن خوا میرووله شی له بیر نه چووه و ناچیتته وه.

قسه کانت وا ده کردن که ده توت بو تاده میان ده دوییت و گو تیان لی گرتویت، زریان نه وه ی کردی له ونده زیاتر زه فره ی تری پی نابات.

ور هت به به رخو ده دا، نیتره وه کو مالی خو ت وایه... بست به بست ی پی

به پي، ههنگاو بههنگاوى شارهزاي و پيساوته وهكو خوت نهدازبارى دروستكردى نيشكهوتهكه بيت ناوايه. بهخوت دهگوت «كوپرى زكماك نانى پي پيدا دهكرى و كوئى نهداوه... بهجاده و كوچان دى و دهروان، دهلين له شاران ههيايه بهسواري پايسكل شت دهفروشيت لهگهلا سووران و پيچ و لوفه شقاه ههله ناكات و دهسوورپتهوه، باوكم دهيووت كوپرهكان پروانامه بهرزبان وهرگرتوه، هانى دهدام بخوپتم و بجمه حوجره و بيمه فهقى، منييك كوپر نهبم... ئيفليج نهبم هه تهنيا تاريكييه و پي دهويرم».

تاريكى دهوره لىت داوه له ههناوى نهو تاريكستانه دا مهله دهكهى، مهلهوانى وهلى سهسهده و مهوداكت لى بزده... بزده وهلى گوشتي شه مشه مهكوپرهكانت خوارديى دهگه يته بوار... هه موو زيتيهك و رووباريكييش با توندوتيش و هار و بهخوپيت... تووره و فيدار بيت... قهلبهزه... گيژه نهى ههبيت... بواريشى هه دهبيت.

نه خوركردنه وانه كهلكت هاتن، تانت بهخو دا. ههلسا يتهوه، يهك... دوو... سى... چوار... پيچ... شهش دهستت كوتا... گيپرا سنگهكه بهردهستت كهوت... مهلاكوپرهى گوندهكهى خوتان كهوتهوه بيرت كه بهكوپريتي قورئانى هه موو نهزهر كردبوو، ديواريشى دهكرد، چهرخى چاك دهكردهوه، دهركه و پهنجهره دهكرد... بالتهى جهنجهرى تيش دهكردهوه، له شاريش دا بهرهى حكومهتى دهكرد و ئيشى خهلكى جيبهجي دهكرد.

به پان و بهرينى نيشكهوتهكه بههنگاوى چاوساغىكى كوپرانه هپور و لهسه رخو ههنگاو بههنگاو يهك... دوو... سى... ههوت، شاخ، يهك... دوو... سى... پيچ... ده، ...، چوارده، ...، بيست و شهش قاچت هه ندى لقه دارى ديتهوه، كه پيت ليدان خشه و قرچهيانت بيست، دانه ويتهوه دهستت ليدان.

- «خوله، له تيف بچن دوو باوشه دار بكه نهوه، تا من ههيوانهكه ههردىتم ئيهوش دينهوه، نهوسا دهستت بهبرزاندى سيبى و جگه رهكهى

دهكهين، گونهكه تان دهخوم با دارهكه زور بيت، خو ئيره هه كوگه مانه، با بهشى جاريكى كه شمان بكات.

نهمهت بهسايهى دارهكان هاتهوه بير و له پيشه خوت وت:

- بربا ئيستا لهگه لندا ده بوون، ده مانكرده رۆژى خومان.

دهستت كوپرانه گيپرا، هه ندى گهلات خر كردهوه، وه كوگه لا ميخوستته سهريهك... به دهست كهوتىكى چاكت زانى له كه يفان له پيشه خوتهوه وت:

- ژه ميكي چاكه بو بزده شامى... هى تريف دهبيت.

- له تيف... خوله ئيشى چاك ناوايه، دارىكى چاكتان هيناوه، دهى ناگر بكه نهوه و دهست به برزاندى بكه.

وهكو دهنگدانه وهى ناوانى ديپه خان نه قسانهت له گويدا زرنگايه وه.

گوپت له داكرماندى بزدهكه بوو كه گه لاكانى دهخوارد، كه يفت سازبوو، نه گهر ههيران و لاوكت بو بهاتايه دهستت بوى دهخسته په ناگوپت، ياشمشالت پي بووايه وهكو شاگردىكى خراپى خده شوان له وهوقه فووت پيدا دهكرد.

فره فرى بالى شه مشه مهكوپرهكان بهسه ر سهرت و له ئاسمانى نيشكهوتهكه گيزه يان دههات، ورده ورده گيزه و ورشهيان پتر دهبوو، له گهلا فرينهكه شياندا جوو كه جوو كيان ليتوه دههات، له بيهرته كه مندال بوويت رۆژ گيپرا شه مشه مهكوپرهكان له كون و كه له بهرهكان هاتنه دهري و به ئاسمانه وه فركان فركانيان بوو وايان ده زانى شهويان لى داها توه لهو كاته وه زانبت نهو بالندانه تهنيا له تاريكى و شهواندا دهفرن، دياره شهوان له ئاسمانه وه راه ميرووله دهكهن و رزقى خويان پيدا دهكهن. كه به چرى ورشه ورشى باليانت بيست له لايهكى كه شهوه به چاكي ههستت به جوولانه وهى باى ناو نيشكهوتهكه كرد بو تاشكرا بوو سه لميپرا كه به نه اندازهى ژمارهى سه دهها... هزاره ها لهو رووبه ره تهسكه دا دهفرن. ته په ي به يهك كهوتنيانت دهبيست، زيقه زيق و جوو كه جوو كيان هه واسيان بردبووى بو يه بيت و ابو

دهبی ئیستا له دهروه شهو داهاتبی، چونکه پیشی ئیستا بهو شیوهیه نه دهفرین و ههستیشت به جوولانهوهی با نه دهکرد، یان له چهژمهتی بهزبندانی بوونی ئیجبارییان سهریان لی شیواوه، به لا شاخی ئهشکهوتهکه و بهتۆ دهکهوتن، شان و پیل و سهریان جیقنه باران کردی. دهتوت کاربلهکه بهههستیاری بۆن تۆی دیتهوه، خۆی بهلاف و له تهرتهوه نووساند، له باوهشت کرد، ههستت بهبایه سارده جوولاهکه کرد ورده ورده گیانت دهتهزی تهنیا ئهوهندهت نهبی که کاربلهکه دایهوشیبوو گهرم داهاتبوو، له وهیان بیروکه یهکت دهسته بهرکرد، له چهژمهت ساردی و شیپی نیو ئهشکهوتهکه وهکو قسه ههلبزرکاندن وت:

- ئای! چهند خۆش بوو ئیستا له نیو نوینیکی گهرموگوپ بیت و گری سوپایهکی داریش له پینگیانت نیله و قرچه قرچی بیت.

دهم نا دم وهکو یهکیک نهخۆشی دهروونی ههبت و تووشی دلله راوکی دهبوویت، بهدهست خۆت نهبوو دلت توند دهبوو، خهم رهشمالی ناومیدی پی ههلهدابیت... گهلی هینان و بردنی بی سهروبهه خۆی له قهره دهی دهی و مایه پووچ و بی کهلک دهردهچوو، لهو تاریکییه دا ههموو شتیکت له بهر چاو بزر و ونه ههر تاریکییه و تاریکی ههموو گیانت بهرشی به تاریکی سواق دراوه و بووته تهقه لیک تاریکییه که و ای لی کردووی گومان له بوونی خۆت له زیندوو یه تیت بکه یتهوه، هه ندی جار وهکو یهکیک ههر بوونی نه بیت خۆت له بیر دهچۆوه، که وهختی ههستت بهخۆ ده کردهوه نه تدهزانی چه نیک بهم دهرده خۆ له بیر کردنه مابوو یتهوه... وهکو یهکیک له ناو که ندووی خهم و قوولینهی خم و تاریکی هه لکیشرابیت تاریکی لی ده تکایهوه، رهشبینی دایده گرتی و له عاردی وه ده دهی... تووشی بی ئومیدی ده کردی هه موو ریگه چاره بهک بۆ رزگار بوون که بههزرت داهاتبوو وهکو ده رکی ئهشکهوته که چۆن له سهرت قه پات بووه به قه پاتی و داخراوهیی ده مایه وه.

ههر به قه ده رای یه ک دوو جگه ره خواردن ئه م دلله راوکییه ده مایه وه له

پاشدا وهکو ته می سه ره له به یانی زستانجی که خۆر لی تی ده دا ده ره و ییه وه له جییدا گه شبین ده بوویت و نه کوره که ی ماوه یه ک بهر له ئیستای، ده روونت وهکو به فری سه ر سه فین و قه ندیل و مه گروونی لی ده هات و ده توت:

- ده مبیننه وه، عه لی شوون هه لگرتیک په یدا ده که ن و شوونم هه لده گرن؛ خۆ هه مو بیان وه کو من ده رکه یان له سه ر دانه خراوه.

گه شبینییه که ئه و راوه ی هینایه وه یادت که ئه وسا مندالیکی ته مه ن هه شت نۆ سالان ده بووی له گه ل باوکت و دوو هاو ریتی رووتان له می رگی کرد که چرگی زۆر بوو له وه به دواش ناوی ئه و شوینهت به ینا بوایه به (می رگی چرگان) ت ناو ده برد.

ههر سیکیان له پیشمه وه ورده ورده ده رویشتن منیش له دواوه ههنگاوه کانیانم هه لده گرته وه، وهختی سه نگرانه وه و وهستان منیش له شوینه که ی خۆم وه ستام، پاشان خۆم گه یانده ئه وان، دیار بوو هیمایان بۆ پیشه خۆیان ده کرد، چاوم تیژیوو سی چرگ له ناو می رگه که ده له وه ران... به دزه دزه لییان نزیک ده بوینه وه، وهختی حاجی حوسه یین (کاو) یه که ی له بهر پز دینی ده ره ینا و له عاردی چه قاندا، دیار بوو ههر بۆ ئه و مه به سه شتی هینا بوو له سه ر سک لیی راکشا و لوله ی برنۆکه ی له سه ر کاو به که دانا ئیمه ش وه کو وی هه ستمان له خۆ بریبوو سی ره شمان گرتبوو، من له بهر زرمه ی برنۆکه ههر گویم به ده ستی قه پات کردبوو، کاتی تریه ی لی هه ستاند، دوو انبان له شه قه ی بالیان دا و فرین، سییه میان باله کانی به قه ستی فرین جوولاند و که وته وه، حاجی حوسه یین به ده نگیتی به رز و نیوه هاو ریک وتی:

- لیم دا!...

به غاردان چووین و سه ریان بری، چرگیک بوو له بهر قورسی به زه حمهت هه تا گوندی هه لده گیرا، منیان ره وانه کرده وه چووم که ریکم هینا و خستیانه سه ر پشتی ههر دوو بالی له ملاو له ولا له عاردی ده خشا.

راوه که دوو تامی پی دا یته وه یه کیان خۆشی ئه و سه رده مان و

راوكردنه كهى، دووه ميان تام و له زه تى گوشتى چرگه كه، هر به و خوشييه وه كاريله كه كه به باوه شته وه بو وه كو مندالى ساوا لاواندته وه. به باوه شته وه بو راكشايه و پشتت به پشتى بزنه كه دا، له به رخوت و به دم شه پوله كانى تاريكييه وه ده توت:

- به ته ماى خوى گه وره، ده مبیننه وه... ده مبیننه وه، به ته ماى خوا! ده...
بي... نه... وه، ده... بی... ی... ن... ن... ه... و... ه.

خده شوان له وه تهى ده ستى راسته و چه په ی ليك كردوته وه پيشه ی شوانى بووه، نازناوى شوان جيگه ی ناوى باوكى گرتبۆوه ناوى باوكى له سهر زارى خه لكى سيراندبۆوه، كه ناوى خده بهاتايه نه گوترا با خده شوان كهس بهوى نه ده زانى، نه وهى خه لكى ده قه ره كه نه بوايه واى ده زانى شوان ناوى باوكيتى.

له وه تهى ده ستى گۆچانى گرتووه و توانيو به تى نه ملا و نه ولاى خوشى پى پاس بكات شوانى مالىك بووه و گۆزه گۆزى نه كردووه، پى و بوو گۆزه گۆز كردن له قه در و حورمه تى شوان كه م ده كاته وه، هه لسوكه وتيان له گه ليدا وه كو كورى ماله كه بووه.

ميگه له كهى نه گهر كه م بووى له سه د سهر كه متر نه بووه، به زۆر يش سه د سه رى تى په يراندووه، چه نده ميگه له كهى زۆر بووى نه و پتر له خوى رازى بووه و شانازى كردووه. له ده قه ره كه يدا و له زۆر بهى شويندا حه قى شوانانه ی ساليان به دوو شه رت كردبوو. شه رتى هه شت مانگى كه شه رتى زستانى بوو كه لوپه لى شوانى له غه رگه و قاپووت و پيلاويك بنه كهى لاستيكي تايه و سه ره كه شى به نه يا مووه به ده ست چنراوه و گۆچانيك بو شوانه كه تاماده ده كرا، حه قى پاره ش بو نه وه هه شت مانگه له چوار ديناره وه تا هه شت دينار ده رويشت، يا له جياتى مزاشى ده دراين، شه رتى هاوينه شيان چوار مانگ بووه حه قه كهى كه متر بووه له شه رتى هه شت مانگى، پاره يا مزاشى بو ديوار ده كرا.

جار وا ده بوو شوان شه رته كهى ته واو ده بوو يان پيش ته واو بوون جيى ده هيشت يا درده كرا نه وه غه رگه و قاپووت و گۆچان و پيلاوه كهى لى ده ستينرايه وه، شوان بووه به پيخواسى چوته وه ماله كهى.

وه لى شه رته شوانى خده سه رله بهر بووه، جياوازييه كهى ته واوى له گه ل هه موو شه رتى شوانه كانى ده ورو به ره كه هه بووه، هه رده م تاى ته رازوو به لاى خده شواندا لار بووه، چونكه خاوه ن ميگه له كه چاك ده يزانى كه به خه سار ناچى و بوى تى دينيته وه.

ماله بابى خده هه ر له مندالييه وه بو نه وهى رابى و چاوى بكرتته وه ناردبوويانه بهر قازان پاشان به به رخه وان و كاره وان بووه، كارامه يى و كارمه ندى هه ر له مندالييه وه پييه وه ديار بووه له گه ل هه راشبوونيدا گه شهى كردووه و شاره زاتر بووه، نه و په له وه ر و بهر خانه ی خده ده پله وه يراندن گۆشتن و خرپنتر ده بوون له هى نه وانى كه.

شاره زابى و پسپوزيبه كهى ته واوى له كارى شوانيدا په يدا كردبوو، سه ر ده سته ی هه موو شوانان بوو، گه ر باس بهاتايه ته سه ر پيشه ی شوانى ده بوايه له پيشدا ناوى خده شوان بيته گۆزى، چونكه كهس نه بوو خوى له قه رى نه و بدات.

گه لى جار بو تا قى كردنه وه مه ر و بزنيان لى شار دبۆوه، كه چاوى به سه ر ميگه له كه دا گپراوه به كسه ر پيى زانيوه چه ندى له ره شان و چه نديان له سپيان له ناو ميگه له كه دا نه ماوه و ديار نييه. كاتى زانى زۆر به بانى ده زانى، كه چاوى به بهر خيک يا كاريك بكه وتايه ره چه له ك و دا يكي بو ئاشكرا ده كردى.

ده موچاو و كه لله سه ر و ئاكارى كى ريكي هه بوو، نه وه ته به شى سينگى بوو، خوئين شيرين و له قسان دانه ده ما، ئازا و گورج و گۆل، گوشتى باسك و به له كى توند... توند ده توت كارى زۆرخانه ی كردووه.

كه خوى هه لده دايه سه ر پشتى كه ره كهى نه وه نده ی نه ده ما يخي بكات. شوانى هه ر له خوى ده هات و ده وه شايه وه، هه ر له هه وه لىن سالى

شوانیدا خدووی دابووه سهردهرکردن و فیربوون و شارهزابوون له حیساباتی زستان و چله، سهردهرکردن له حیساباتی رۆژ و سیبهرهکهی... که لهکنه ویدا ئەمه مهرجیکه شوان دهبیت سهری لی دهركات تا بتوانی خۆی و میگه له که ی له چنگ سهرمای تووره و گهرما و گره بیاریزی.

به مه بهستی فیربوون و شارهزابوون و وهچهنگ هینانی ئەم زانیارییهانه ههردهم له پرس و رادابوو لهو که سانهی که شارهزاییان له حیساب راگرتنی چلهی زستان و هاویندا ههبووه.

خاوهن میگه له که ی شانازی بهخده شوانهوه دهکرد، چونکه زۆر جار بهجووته ناویان له کۆر و دیوهخانان دههات، پیشی شهرم نهبووه، له بهر ئەو خوورهشته چاکانهی دهستی لی بهرنهدهبوو، ههر چ هه نجهت بیانووی هه بوایه ههر چهنده ئەو خوورهشتهشی زۆر کهم و دهگمهن بووه، ئەوه هه نجه ته که ی برپوه.

ئەو شمشالهی خده شوان لیتی دهدا له دووررا نزمه که ی دناسرایهوه، ههواکهی دناسرا، ئەگهر له کۆر و مه جلیس و دیوهخانان بوایه کهس هه ددی نه بوو دهست بو شمشالی بیات، ههر له و داوا دهکرا که به شمشاله که ی ماندوو بوونیان به سهینیتتهوه و گر له ههز و ئارهزووشیان بهردات.

که نزمی (هاوار به لۆ) ی بو میگه له که ی لیده دا هه موو لیتی خه ده بوونهوه و ده وره یان لی ده دا.

که دیکه تی میگه له که ی دا خه بوونه ته وه ناو یه کدی و پالیان پینک داداوه سهرتیکی بو چیاکان هه لیری... ته ماشایه کی سهری لقه داره کانیشی کرد. وهکو یه کیک خه وتی و خه بهر کرابیتتهوه و ابو، مه زهندهی له هه وره که کرد، دیکه تیکی تری له هه وری سهر چیاکان کردهوه، قاپووته که ی راکیشایه سهرشانی و هه یپه ی لی کرد.

به هه ره ره ره دهنگی میگه له که ی دا، دهی دهی له سه گه کهش کرد یه ک دوو گۆچانی خیتوانده مهر و بزنه کانی نزیکی... رای دان... ته ماشای

ئاسمانی کردهوه هه ورتیکی سپی و لووس سینگی خۆی هاویشتبوووه سهر چیاکان و دهتوت به سه دان فریشته مالتنجیان کردوووه، ده یزانی که هه وری سپی و لووس به فری به دواوهیه، بای پیش به فریشی پی له باکانی تر جیا ده کرایه وه، دلی ختوورهی کرد زانیشی به هه ره ره هه ره و رادان و رۆیشتنی میگه له که، که ههر چهنده په له شیان لی دهکات له گه ل هیز و کاری خواکه ی و تیتز به تیتزی ده رناچیت، رتگه ی گونده که ی خۆیانی به میگه له که ی گۆری و ویستی پیش ئەوهی رتی لی بگیری به گونده که ی خوار ئەشکه وته که یان بگه یهنج، ههر ئەوهندهی له رووباره که په رینه وه ترسه که نامینی.

سه گه کهش له مه رامی شوانی گه یشتبوو وهکو یاریده ده رتیکی به وه فا رای ده دان و به کلکی لیتی ده دان.

خدهی شوان له خه می میگه له که و له بهر هه ره شه و ترسی هه وره که پرووی قسه ی له سه گه که ی کرد و وتی:

- ناگه یه وه گوندی خۆمان و میگه له که به فه لاکهت نه ده یین چاکتره خۆ بگه یه نینه گونده که ی خوار ئەشکه وتی، ئەوهنده مان زه حمه ته هه تا له ته نکاوئی ده یان په رتینه وه؛ بزانی چۆنیشمان وه رده گر نه وه.

نیری به رای و وهکو سهر کرده یه کی بویر و چاو نه ترس... سهر کرده یه ک که چیژی دۆراندنی نه کردی په له ی شهرمه زاری به نیوچه وانی خۆیه وه نه دیتی و چاوی نه شکای له پیش میگه له که ی ده رۆیی، له بهر بارانه که ی رۆژی پیشتر و ته راتی عارده که زهنگوله توجه زه رده که که ده ستکردی وهستا ره شه ی چه خماچییه، قورساییه که ی دوو پاکه ته فیشه کی ئینگلیزی ده بوو خه ی زهنگوله که شی له که لا شووشه یه ک گه وره تر ده بوو، له رۆژانی وشکه تی زهنگیکی چاکی لیتوه دههات و له دووررا ده بیسترا و سه دای هه واکه شی رۆیشتنی میگه لی خۆش ده کرد، ملی نیری پیش به رای میگه له که ی خده ی رازاندبووه که له وه پیشتریش مل و گه ردی چه نده ها نیری تری کردبوو، په له په له ی سه وزیش وهکو که پرو له هه ندی شویتیدا لیتی دابوو... دهنگی زهنگوله که به ته پی وهکو هاوارتیکی نووسای که سیک

خده شوان هات، لايه كي دلي وا به لاي بزنه شاميبه كه ي نه شكه وتييه له بيري ناكات چونكه گواني له سه زان بوو.

له پشتيري خانه خوييه كه ي دهر كي بو والا كرا، ته نيشتيكي گييه عاردي، نه و دهر گرتنه ويه خه مي ميگه لي له كول كردييه وه، نه وسا خه مي بزنه شامي زباتر پيراگه يي خيرا بوي دهر چوي.

كرپوه و باران رتي له ريسوار گري ددها و كر دبوويه روي خوي، گوني به كه س نه ددها، له كن كرپوه و باران هه موو خه م به تال بوو... كاري نه وان جيبه جيكردني فرماني كردگار بوو؛ نه ميان خنكا... نه ويان روو خا نه ويان بابردي... نه وي هتيان له و بهر ناوه كه ماوه ته وه، له كنيان قسه ي مندالانه بوو.

رووبار تووره بوو شه پولي فيدار و شيت و هار و شيل و له بهراييدا هه رچيبه كي دهستي پيده گه يشت رايده مالي... گسكي ددها، دار و بهردي به پيشه خوي ددها چند كه له شه نازه ل و كو ته ره و لاشه ي ناده مي له گه ل خودا راماليبوو و پيشه خودا بوو، كه ندري قوولتر كرد ليواره كاني دري و بهر ينتر كرد، هاره و هاشه ي ده هات، شه پوله كان له خويان هه لدها ترسي ده هيتخسته چاو و دلان... منه تي كه سي به هينه كه ي خوي نه ده زاني به بي پيچ و په ناو جياوازي هه ر چيبه كي بي هه لگيرا بوايه جتي نه ده هيتشت.

رووباره كه له رووباري ترازو بوو شاني له زيبه گه وره كان ددها شانازي به خو دكرد كه خه لك سليان لي ده كرده وه و لي ده ترسان، كه سيك نييه بويري خوي له شه پوله تووره كان بدات، به قهرز له كه س نه ده ترسا به قسه ي يه كيكي وا هه لساوه منه تي خده و مده ي نه ده زاني. له هه ر دوو لا شانيه وه ورده جوگه له ي شيل و به نازايي به دريژايي رووباره كه خويان تيكه لاوي شه پوله كاني هار و هاج ده كرد و پتر شه پوليان بلند و به قونگره تر و تووره و هارتر ده كرد، له دووره و هرا دنكي هاوار و هاره هاري شه پوله كان ده هاته بهر گوي، بي نه وه ي ره چاوي دلي گوندييه كاني نه مبه ر و نه و بهر ي بكات گري كويره يه كي له په رينه وه ي خه لك ي نه مبه ر و

نه و بهر دا.

خده شوان له و باران و توفه به رامبه ر شه پوله هاره كان بي ده سلات راوه ستاوه، نه بالنده يه بفرت نه عفرت و ديويشه به هه نگاويك به بهر يته وه، بي ده سلات بوو به رامبه ر نه و رووباره ي كه سه عاتيكي پيش نيستا به خوي و ميگه له كه ي لي په رينه وه... به دريژايي عومري نه وه ي نه مجاره يان ديويه تي به دوو چاوي خوي نه ديوه، نه وه ي پار به هاري له چاو نه مه يان جوگه له بووه، بويان گيرابووه كه جاريكي تر پيش نه وه ي دا يكي ميرد بكات له به هاره بارانيك ديسان نه و مل و نه مل هاتبوو. له زوربه ي هاوياندا رووباره كه نه وه نده قرچوك و ره زيل بووه ميگه لي بي تير ناو نه كراوه، نيمروش لي بووه به حه زياو ناويري خوي لي دا.

وشكيبه ك چيبه له جلي خده شوان بو دهر مانيش نه ده ديتراره، ناو له سه ر گوست و له بن جله كاني وه كو رووت و قووت بي ناوها شور ده بووه، خه مي نه و گفته ي بوو كه به بزنه شاميبه كه ي دابو نه يتواني بيگه يه نيته جي.

- ميگه له كه چاوه ريمه ده يانگه يه نم و وه كو باشووكه ديمه وه لات و ده تبه موه و قاچيشت ده گرمه وه.

به كزي و مه لولي گه رايه وه، بارانه كesh وا ده هاته خواي ده بويس ت خده شوان بتراشي و قه باره ي بچووك بكات وه.

سي سال بوو به فر و باران كه م ده باري خه لكه كه هه نديكيان خهريك بوو بيروباوه ريان بگوري، كه چي ته نيا نه م زستانه يان ده بهه وي قه ره بووي ساليه كاني پيشتر يش بكات وه و بيگيريته وه بو زه مانه كه ي جارن، به فر كه داي ده كرد خه لك ده ستيان له باري ته عالا بلند ده كرد و ده كه وتنه نزا و پارانه وه، به لكو هينده ي تينه كات پتي بكه ونه هه لاكه ت و سه خلتيه وه، به تاييه تي خاوه ن ميگه ل و نازه لداره كان هه ناسه يان كورت ده بووه و چيقلدانوچكه يان ويكده هاته وه، چونكه حيسابي نه م جو ره ساليه يان نه كرده بوو و له بيريان چوو بووه هه ر به پيوانه ي سالاني پيشوويان

له بهر نابوو، له وده کانیان نه ودهندهی کا تیدا نه بوو به شیان بکات نه جو نه گزره و چرویان نه ودهنده هه لگرتبوو به شی زستانه که یان بکات، بو به که هه ناسه یان سوار و بهری چاویان ته نگ ببوو.

زستانه که ی زستان بوو هه موو ته خمین و ته گبیری پیشوونه ی خه لکی ده قه ره که ی رت کردبووه و هه کو لافاوه که ی حه زره تی نوح وا ده زانرا ناو له عاردیش هه لده قو لئج، ناوی ده ریاکان گه یشتبووه ناسمان و له ویتوه سه ره و خوار ببووه، باران که دای ده کرد له سه ره یهک تا چوار پینج روژان لیتی نه ده کرده، به فر و هه کو په رو ده هاته خوارئ چیاکان لوجی تی برابوو چاله به فر پر ببوونه وه، ساله که ی نه ودهنده به به فر بوو ناو دپراکراو بوو به سالی به فر که هه شتی ده قه و ما ده و ترا نه ودهنده ساله پیش به فر گه وره که بوو یا نه ودهنده ساله دوا ی به فر که بووه، و هه کو سه ره کرده ناو دپره کانی جهنگی جیهانییه کان چون هه ندیکیان تا ئیستا ناویان ماوه و ناوه ناوه ش ناویان به سه ره زاری به سالد اچوو هه کان دیته وه ناوه اش به فر که میژوو یه کی بو خوی تو مار کرد. نه وانه ی له نیچوه وانه ی به فر که زه ره مه ند بوون حه زیان به بیستان و چاره ی نه ده کرد و نه ده ویست.

رنگاویان هه مووی گیران له و حه له دا نه وانه ی به ریگاوه بوون زوریان به بن به فر که که و تن یا سه رما که ره قی کردبوونه وه و بوونه قوریانی به فر و سه رما که... نه وانه ی که به ته مای سه فه رکردن یا گه رانه وه بوون به فر و سه رما ری لئ قفل دان و ری لئ گرتن و پاشگه زی کردنه وه.

ناو له رووبار و زبیه کان هه ستا بوو هارو هاج ببوو شه پۆله کان هه ره شه یان له خه لکی ده کرد... پرده کان رمان... گونده کانی روخ زبی و رووباره کان لافا و به بنه خویدا بوو له ترسان چۆل کرابوو، خه لک له شوینه به رزه کان ده بانروانییه قونگره ی شه پۆله قاوه بییه کان و که فیان به لالغا و یه وه ده دیت، وای لئ هات خه لکی ده قه ره که ده ستیان پان ده کرده وه و سه ریان به ره و ناسمان به رز کردبووه و له خوا یان ده پارانه وه که به فر و بارانه که بوه ستینی. کانی و سه روچاوه و بییر چاوه کانیان ته قینه وه، شه خته و

به سه ته لک نه یده کرده وه له شوینه سیبه ره کان شه خته روژ به روژ شه و به شه و بارستا بییه که ی نه ستورتر و قایمتر ده بوو، گو م و گو میله که وه ستا وه کان و هه کو پردی لئ هاتبوو خه لک بو ری کورتر کرده وه به سه ریدا ده رویشتن و ده په ری نه وه چلووره و هه کو چلمی مندال به سواندوو که و گورگان هاتبووه خواری وات ده زانی له ته شووشه نه شو ری بوونه ته وه ده بریقانه وه.

حه یوانه کیوی خو یان ده خاله تی گوندییه کان کرد... حه یوانه درنده کانیسی له برساندا خو یان نزیکه ناوه دانیان ده کرده وه تا دزییه ک بکه ن و هینده ی تریش نیویان له گه ل ناده مییان ناخو شتر بیت...

نازه لداره کان له بهر نه بوونی تالیک که و هیستر و ولاخج که به زیاده یان دانا بوو تو رییان کردن، به خو راکه گورگ و که متیار و درنده کانی تر بوون.

ساله که ی سه خت بوو ناسمان له ناده مییان تووره ببوو، باری خه می شه و تی خده شوان و هه کو خه می نه و که سه بوو که بی خه تا زبندانی کرابی و یه که م شه وی گیرانیسی بی ناوها و زیاتریش بوو.

خه ویتی ناخو ش و پچر پچر... وای ده زانی گو ره شاریان داوه، نه خه وه که ی خه بوو نه به ناگاییه که شی به ناگایی بوو. له خه ویا له گه ل بز نه شامییه که دا بوو، له به خه بهر بوو نیشیدا بییر و هوشی هه ره له لای بز نه که بوو له فیکران رووچوو...

بلتی درنده به ک لیتی نه چوو بیته ژووری و نه یخوارد بی، ئیمشه و یا به یانییه که ی ده زی گه ر دایکی نه بان بیت ده بی کاره که ی له برسان نه مرئ... بلتی شکاوییه که ی ته شه نه ی کرد بی و بز نه که بکوژی؟!؟

زه رده ی خو ری دی و روونکی په یدا بوو وای زانی موژده ی کرانه وه ی ده رکی زبندانی پی درا. خیرا تالیکه به مه ر و بز نه کان دا، ناوی له کولان کرد چاوی سو راخ کردنیان به سه ردا گپرا، له بهر خاتری دلئ خانه خو تییه که ی بهر چاییکی کرد، نه یزانی به پشتیدا چۆته خواری یان به سکی، میگه له که ی نه مانه تی خوا و خانه خو تی دا و بو ی ده رچوو.

دەورو بەر، دنیای وی له بەفر چە قییبوو... سپی هەلگە پابوو، نیازی ئەو هی هەبوو ئەگەر بەبالی میشیش بی هەوالییک بۆ گوندی بنیری. قەرەبە قەرە ی رووبارە هەلچوووە که دەریوی و چاوی دەگیتر، چاکیش دەیزانی ئیمپۆ رۆژی بواری و تەنکاوان نییە و لەی بە دەستە خۆشی نەبوو، حەوانە و هشی نە مابوو لە دەروون و هەناویدا بە شتییک لیتی جیابۆو لەۆمە و سەر زە نشتی ئەو هی دە کرد که بۆچی بزە شامییە که ی لە ئەشکەوتی دایە دەست هات و نە هات؛ وەلامییک لە بەشە که ی تری جەستە و میشکییدا بۆی هاتەو:

«- من وام دانابوو ئەو پەرە که ی پاش سێ سەعات بزە که ش بگە یە ئەو وە ناو میگە لە که، نەم دە زانی بە فر و باران لیم لە رکدا چوونە، دە سە لاتی ئەوان لە کوئی و دە سە لاتی من لە کوئی! هیزی دووان و کاری خوا... هیزی یە کی خویان یە که. باران باران نە بوو، ئاوی بیەرە کان... زتیە کان... رووبارە شپتە کانیان گە یاند بوو ئە سمان و روویان کرد بۆو، ئاویش جیتی بە خۆ ناگری سوو که لە، خۆش بە ز ئە و نە بە لە ز لە چیاکانرا خۆی دە گە یە نیتە ناو رووبارە که و هیندە ی بلیی یە ک و دوو گە یشتە خوار ئەشکەوتی، دە لیتی دەستی ئەنقەستە و بە گژم دادین، لافاوی لیم هەستاندوو پتی پە رینە وە ی لی بە ستاوم، لە گە ل شە پۆ لە کانیدا هە رە شە م لی دە کات، پە ندە م پتی دە کات... توورە یە و لە منی دە ر دە کات، تا شە رمە زاری خوا و خە لک بێم و تووشی سزای و یژدانی خۆ شە م بکات، تە نیا خوا لیتی تیک ناچی و هە لە ناکات، ئە گینا منیش تە خمینی خۆم کرد بوو، مە ر ج بی...»

نە یو بست بیلێ و لە مە رامی بگە ن نە وە کو بە فر و باران پیلانیکی که ی بۆ بنیتە وە... نە یدرکان و لە هە ناوی خۆی هیشتیە وە بەرە و مە رامی هە نگاوی نا.

لە ترسی سە رما که خۆیان چاک پینچا بۆو بە گورجی لە نە ورا ییە که ی گوندییە وە بەرە و هە وراز تە کانیان دە دا، که هە ورازە که یان تە و او کرد یە کیکیان لە ویتو هە ئا وریکی بەرە و گوندی دایە وە، ئە و لا دیوارانە ی که

که و تیبوو بەر نیگیای سۆر دە چۆو.

قور و بەفر و لینا و هیشتا زە فەری پتی نە بر دبوون هە نگاوی چاکیان بەرە و (دە راوی ٤) سەر رە ق) ی دە هاویشت. خرچە ی بە فر و زرچە ی قور لە بن پیلانە کانیان دە هات، بە نیازی سۆر ا خکردن و بە دە ستە کە وتنی سەر رە داو تیک... شو تینە وار تیک... لە سەر قسە که ی مە لای گوندی بەرە و دە را وە که خۆیان هە ل دە کوتا، چا وە کان وە کو رادار... دوو رین بە ئا قاریدا دە گە ران، رە شاتی... بۆ رای... پنچک... قوو چە ک... تار مایی... کە ن دە لان... تا و تیر... شیوو... نە ورا یی... قۆرت نە ما لە سەر ریتگە که یان سە ری پیتا نە کە ن.

که لە سەر کە ن دە لانی (دە راوی سەر رە ق) ی را وە ستان، هیشتا خدە شوان چە ند هە نگا و تکی مابوو بگاتە بە رامبە ریان، رووبارە که هاشە ی دە هات دە را و و مە راوی نە هیشتیبوو پتی مە نە ت بوو لە خە لکی ئە مبەر و ئە و بەر. که و تە نا و و تیتگە یان دنی یە کتر لە مبەرە وە بۆ ئە و بە ریانە وە، لە و بە ریانە وە بۆ ئە مبەرە یان.

کارە که دایکی دە مژنی مە لچە مە لچە دە هات، هەر لە گە ل یە ک دوو مژین کارە که پالیتی بە گوانی دایکییە وە دە نا، پالنانە که بزە که ی دە جوو لاندە وە، جوو لاندە وە که که د لگە ش پستی بە پستی بزە که وە نوو سان دبوو خە بەری کردە وە، چا وە کانی هە لپشافتن وای زانی نوو قاون، لە بییری چوو بۆو که لە ئەشکەوتە تاریکە که دایە، دانیشت، لە و تاریکستانە دا پتی ئە وە ی هیچ بیینی چاوت بە دە و روو پستی خۆتدا گیترا، هە موو روو دا و کارە ساتە کە ت هاتە وە پیتش چا و... شە ری گە لە گورگ و تە ما حکردنیان لیت و چوونە سەر دار و خزینت بۆ نا و ئەشکەوت... هە را و هوربای بە فر... زریان... دە ر که قە پات بوون، بە دە ست خۆت نە بوو لیتدانە وە ی ئە م کارە ساتە لە سەر شاشە ی میشتکت تە م تکی گوزالکانە بوو نا و دە م و قورگی وە ک زە هری مار

(٤) (دە راوی سەر رە ق) تە نکا و تیکە لە سەر رووباری کۆدەرە که دە کە ویتە نیوان گوندی

عە ویتە و حە ساری مە یل... شو تینی پە رینە وە یە.

لیکردیت، چەند خیزیکێ پێ قووت دایەو... بووێتە قوتابییەکی تەمبەل نەتوانی وەلامی هەستیاری مێشکت لە مەر ئان و ساتی ئیستات بەدەیتەو، زەلیلی و بێ دەسلالتیت پێو دیار بوو.

بۆت ساغ نەدەکرایەو ئیستا لە دەروەی ئەشکەوتە کە شەو یە پوژە، ترووسکاییبەک رووناکی چیبە لیتەو دیار نەبوو تا مەتەلە کەت بۆ حەل بکات... هەر ئەو نەدەت لە دەست مایەو لە بەر خۆتەو بەلێی:

- سەعاتە کە ی مەلاکوێرە بۆ ئیرە چاک بوو، ئەگەر شەو و پوژیشم لێ تیکچوو خۆ دەزمانی سەعات چەندی تاریکییە!؟

هەر چەند سەرت دەهینا و دەبرد بێ فایده بوو دەستت لە ڕینگە چارەبەک گیر نەدەبوو تەنیا بنکوێکردنی بەفرە کە دەرکی ئەشکەوتی نەبێ کە هەر زوو بیری لێ کردبۆو، وەلێ لە کنت ئاسان نەبوو لە خراپتر دەترسای، لە بێ دەسلالتیت غەریبیت هەلسا، لە ناو وەتدا کەوتیتە دواندنی خۆت:

«دەبێ ئیستا دایک و باوکم چ بکەن، چۆن بەبێ من حەواینەو، هاورپێبەکانم چ دەکەن، خەلکی گوندی روویان لە کوێ کردوو، لە کێندەری بەدوو مەدا دەگەرین، ئیستا یەک دەلێ خنکاو... یەکیان دەلێ خوراو... سەری خۆی هەلگرتوو و رووی لە لای بێ کردوو، دووریش نییە بەسەر مەدا هاتین تێپەرین، چ بزانی لێرە گیرم خوار دیبە و زیندانی بووم، ئیستا وا دەزانن گورگ... کەمتیار دەعبایەک خوار دوومی... کێ دەلێ لە بەر بەفر و زریان دەتوانن لە مالتێ سەر دەریان، ناهەقیان نییە من هەلەم کرد ئەوان بۆ بیکەن؟ گەر ئان و سووران لە پوژێ تۆف و دژواردا ناکرێ... دەشزانم دایک و باوکم تێریان بەسکی خۆیان نەخوار دوو.

ئۆقردیان لە بەر پراو، دەزانم ئیستا هانایان بۆ هەموو کەس بریبە، تا یارمەتیان بدەن، سەریان بە هەموو پێچک و ڕەشاتیبەک داگرتوو، بن کەندەلان و قوورت، سەر بە هەموو بیریەک دادەگرن، ناهەقیان نییە خەلک مریشکێک بز دەکات ئەو مال ئەم مالتی بۆ دەکات... نەعلەت بۆ پێوی و تورگ و گورگانیش دەنیرن.

داخوا نازدار کە هەوڵە کە ی گەیشتیستی چی کردوو؟! کێ نالتی لە پەنایان خۆل و مشکێ بەسەری خۆدا نەکردوو، دەزانم نە نانی پێ دەخوری نەخەوی ماو... دەزانم بەفیلێک خۆی گەیاندۆتە دایکم تا هەوالتیکم بزانی... ئیستا خەناو کە ی مێخەک و سەمەل مەلەم و بازەکانی داناو.

ئەشکەوتت لێ بوو شاری واق شاری نەدیته و کەس نەناس، تاقە حەساری میل^(۵)، غەریبیت بۆ گەر و گچکە ی گوندە کەت، باوێشی نازدار حەیران بۆنی لەشی... قسە خۆشەکانی... جیبێ ژوانان... کوێلان و خانووکان... مزگەوت و حوجرە ی فەقییان و بەزمی شەوانەیان، راتبە و مال بەمال کردنیان، ئەسپی سەگلاوی و تاژی و راو، مریشک و جووچەلان... عەلەشیش و قازان... تاژی و سەگەکان... مەر و بز و شمشالی خەدی شوان، حەوشە و بان و سەکوێ هاوینان کە دەپشتر و بۆنی خۆلی لێ هەلەستا، بەلور بەلوری کچان، کوێ و مەجلیسی شەوان، سوحبەت و کەلە مستانیتی دیو خان و هارەهار و دەنگی خەجەرۆی مندالان، زاق و زبقی ساوایان... لایلایە ی دایکان... دووقە دووقی مریشک، حەپە حەپی سەگان، زەپینی کەر هەلەستا.

یادکردنەو هەیان ئەو دەمان تۆزی فەرامۆشی هێخستە بەرت و دیسان هەر خۆت دلێ خۆتت دایەو و ت:

- دەمبێنەو، هەر دەمبێنەو، سوێراغی بزە کەش بکەن دەمبێنەو. دەستت خێواندە دەستە شکاوە کە ی بزە شامی و بەستانە کەت سەح کردوو. بۆنی بز و کارەکە و قارەقاریانت زۆر پێ خوش بوو وەکو کابرای ئاشەوان زەنگوێ بە بەرداشی ئاش وە کردبوو زەنگە کە ی دەهات و دلێ پێ خۆش دەبوو ئاوا سەبووریت پێیان دەهات، هۆگری یە کتر ببوون، هاورپێبەتیان شنگ و تاقەتی پێ دەدایت.

هەر دوو تاکە پیتاوە لاستیکە کەت پڕ لە بەفر کرد و لە پێش قەپۆزی

(۵) میل: تاقە یەک حەسار بوو لە نزیک رووباری کۆدەرە. نووسەر لە مندالی سالتیکی لێ ژباوە ئیستا وێرانە.

بزنه کهت دانا، له وللاشهوه دهستیکت به ناو لقه داره کاندای هینا، هندیکی کهش له گهلای شیداره کهت هلگرت... له گهل پارچه یهک نانی نیو تووره کهگهت وردکرد، نه میشیانته له کن قه پوزی بزنه که دانا... خوشت گه یانده بهر گوانی بزنه که و ورده... ورده بووینهوه نهو منالهی مه مکی دایکی ده مژی، کهوتیته مژینی، پیده چوو بزنه که له بونت راهاتی، هیچ نارهبیبه کی پیشان نه دایان ویستوو یه تی پیاوه تیبه کت بداته وه.

بایی نهو ندهی بهری دلته بگری منالکاریت کرد، پاشان بزنه کهت راست کردهوه سهر چوار په لی دهستیکی نهرمت به شوینی دهسته شکاوه که دا هینا، گه یانده عاردی ویستت ترسی بشکینی، سهری په نجه کانت به قهستی لاواندنه وه به نیوچه وانیدا هینا، باوهشت تی وه رینا هه رچنده جهرگی خوشت نه دیتبوو و لهی وه کو جهرگی خوشت سهریت به سینه ته وه نووساند، دهستت بو پیلاره کهت گپرا یه که یه که هیناته پیش ده می.

گه دهت له شیربه چه وره کهی بزنه شامیبه که پر کردبوو، ههستت به وه کرد که ته زووی ساردی نیو نهشکهوته که له جهستت که متر بوته وه. یه کسه بهم شیوه یه له گهل خوشتا دهستت به قسان کرد:

- که خودا لیتره رزگاری کرد، داوا له دایکم ده کهم نانی به یانیبه کهی به رونی خو مالتی هه رمیشکم بو بکات، دووم به یانی ناسکه نان سیبه مینه یان ته واو ده کهم به نان و سهرتوو، ژه مه کانی تر بو دایکم لی ده گهریم چاکیش ده زانم توله ی نهو چهند ژه مانم بو ده کاتوه و پیم ده لیت دایکت کوپر بیت به خوا نایکم بی فرمیسک نه خواردوو، نهو نانهی دایکت خواردوو یه تی به قوزه لقورتی بیت.

به ئومیدیکه وه دهستت خسته ناو تووره کهگه وه، مه بهستت بوو بزانی نانت کو پچاوه، ههر چند لیواری نایکت وهک په ره دهفته ر ئاودیو ده کرد، دهستت له ئومیدیکه تازه تر گیرده بوو، نان ئومید په یادکرده، ئومید په یادبوون له تیرکردنی بزنه که دایه، بزنی تیربوون شیر په رینه گوانی بزنه که یه، شیربه کهش پشک و تیرکردن و خو راکرتنی هه ردوو کتانه، به دهسته هینانی هه لی رزگار بوون و هه رس به به فر هینانه و چنگ گیربوونه له هیوا... نزیکبوونه وه یه له سهرکه و تن... سهرکه و تنیش رزگاری به دوا وه یه.

له نیو بوخچه ی ئومید و گری کردنه ویدا نهو روزهت به بیر هاته وه که گفتت به هاو رپیبه کانت دابوو پیکه وه راویک له بناری شاخیدا بکن.

نه سپه (گلای) یته له ته ویله جوان قه شاویش کردبوو بزی به لاملیکیدا شو رپیووه کلکی به ملاو به ولادا باده دا و میشی له خو پاس ده کرد، زینی هه سیب (۶) یته لی به ستابوو سهرزینت به سهردا دابوو، ناوزهنگ و لغاوی عه ویزهت لی قایم کردبوو، سهرکه له و به ره سهر و پیش سینگیدا هاتبوونه خواری له رپیشتندا ده له رینه وه، تووره گهت به پشتی زینه که وه کردبوو پیت له ناوزهنگی دا، که چووینه ده ره وهی هه وشه هاو رپیبه کانت به تازی رست کراوه وه له چاوه روانیتدا بوون، که سیک نه یناسیبای و بی دیتبای وای ده زانی پیش که ژاوه ی بوو کی. رستی تازیبه کهت له په نجه هه لکی شابوو. ههر چوارتان له سهر پشتی ولاخه کانتان ده له قینه وه، نالی ولاخه کان خو لی هه لده گرت و نیمچه تو زکیان له بن پیمان به دوا ی خو یاندا به جی ده هیشته و ده نیشته وه، هه ورزی گونده که تان ناوا هه پری... له ته ختاییبه که دا ره وهانیتان هاژوان، نالی سمه کانیان تو زیان پتر ده بوو و درهنگتر ده نیشته وه، تازیبه کان به تامه زر زپیبه وه به رسته کانی په نجه تانه وه له ته نیشته تانه وه له غاردا بوون، له و لاته وه سو سه ی نیریبه کت کرد، له گهل ترپه ی ناله کانی ولاخه کهت ده ره پری و وت:

- خو لای سهری راوکه رانم پی ده لیتن، دیاردی.

هاو رپیبه کانت له ده میان وه رگریبه وه و هاواریان کرد:

- خو لای سهرت بین لیتی دوورکه وه.

په نجه کانی رستتان شل کردن و تازیبه کانتان بو بهردا، رسته کان له حلقه ی قه ره و پیتیان دا که لا. رسته کانتان هه لکرده وه و پیتان له ناوزهنگی ولاخه کان توند کرد و له بن سکینانتان ده کوتا، عارد له بن پی ولاخه کان ده ته زی و توند و تاوی دانانی ناله ناله کانیان قورت قورتی له خو ی گوره تر به سهر عارده که وه دهنه خشانند و تو ز له دووررا به چه شنی نیمچه (۶) هه سیب: مه بهست (وهستا هه سیبی که رکوکی) یه که یه کی بوو له و قاشدرووانه ی له ئیشی قاشدا زین و قایشه جگه ره به ناوبانگ بوو.

گهرده لوولیک له پای چوار ناله‌ی و لاخه‌کاندا بهرز ده‌بۆوه و تا ماوه‌یه‌ک هه‌ر دیاربوو له پاشاندا بزر ده‌بوو، ته‌پوتۆز له‌دوای و لاخه‌کان نه‌ده‌بۆوه.

نیریه‌که له‌حه‌ژمه‌ت رۆحی خۆی وا به‌تاو غاری ده‌دا ماسوولکه‌کانی هه‌موو گیانی ده‌رپه‌رپه‌بوون و ده‌جوولانه‌وه، به‌تایبه‌تی ماسوولکه‌ی هه‌ر دوو ده‌ستی و هه‌ر دوو قاچی له‌گرژبوونه‌وه و خاوبوونه‌وه‌دا بوون، هه‌ر چه‌نده تاوی غاری خیراتر ده‌بوو قۆرتی سمه‌کانی له‌سه‌ر عاردی قۆلتر ده‌بوو، هه‌موو گیانی به‌سه‌ر ئاو و ئاره‌قه که‌وتبوو و ده‌بریسکایه‌وه، گۆره‌پانی راوت که‌مێ بۆ چۆل کردن خۆت وه‌کو دزینه‌وه دوورتر گرت که‌ ئه‌سپه سه‌گلاویت تاو دا ماسوولکه‌کانی رانی یه‌ک یه‌ک ده‌هاته ژماردن، گولینکه‌کانی به‌رو سه‌رکه‌له‌ی به‌گیانییه‌وه نووسابوو... خیراتر... زووتر... توندتر ئاوژه‌نگت له‌بن سکپه‌وه ده‌دا و جارجاره‌ش قامچییه‌کت ده‌خپوانده پاشووی، تۆز به‌ری ئاسمانی گرتبوو، جار وا بوو نیریه‌که له‌حه‌وله رۆحی خۆی له‌پیش تاژییه‌کاندا به‌تاو ده‌سوورایه‌وه، جاریش وا بوو تاژییه‌کان له‌پیشی نیریه‌که پێچیان ده‌کرده‌وه و پرووی هه‌لانن و غاریان لێ ده‌گۆری.

ده‌نگی تانلێدان له‌تاژییه‌کان به‌بێ ئاگاییتان له‌ده‌متان ده‌رده‌په‌ری:

- قوریانتم (زره) (٧) نه‌یه‌لی ده‌رچی.

- چاوه‌کانت ده‌خۆم (قوته) (٨) رۆژته.

- ئه‌ها... ئه‌ها.

- ده‌ی... ده‌ی.

که‌ستان ئاگاتان له‌ده‌می خۆتان نه‌مابوو، ئه‌ها ئه‌ها و ده‌ی ده‌ی له‌ژماره‌ ده‌رچوو بوو. مه‌یدانی غار و تاوتان وا گه‌رم کردبوو تۆز به‌سه‌ر سه‌رتانه‌وه دیار بوو، غاردان ئاره‌قی به‌ولاخه‌کان و تاژییان و نیریه‌که ده‌رکردبوو.

ولاخ به‌شه‌وقی خۆده‌رکیشان و خۆده‌رخستان و پێشانندی خۆی و رازیبونی سواره‌که‌ی سه‌ر پستی... تاژی به‌ته‌مای ئافه‌رینی خاوه‌نه‌که‌ی و مه‌دح و ستایشی هه‌ر دوو کیشیان و پێهه‌لگۆتینیان له‌کۆر و دیوه‌خانان،

(٧ و ٨) زره، قوته: دوو ناوڤا وچی له‌تاژییه‌کانیان ده‌نێن.

نیریش له‌ترسی مردن و که‌لی تاژییه‌کان و چه‌قۆ.

هه‌ر چوار ولاخ کلکیان قیت کردبووه، وه‌لی کلکی ئه‌سپه سه‌گلاوی له‌هه‌رسیکیان قیتتر بوو، ره‌سه‌نایه‌تی خۆی ده‌رخستبوو.

تاژییه‌که‌ت پیتی دواوه‌ی ده‌گه‌یشه‌ پێش ده‌سته‌کانی ده‌توت ئیسکی له‌جه‌سته‌یدا نه‌ماوه، له‌کاتی ته‌کانیدا توند و گورج و گۆل بوو پاشووی ده‌گه‌یشه‌ کن گۆیه‌کانی و لیک ده‌ترازان و دوور ده‌که‌وتنه‌وه، نیریه‌که به‌وه که‌له‌شه‌ گرانه‌ی هه‌ندی جار وه‌کو مار چۆن جلپیت ده‌کات ته‌کانی له‌خۆ ده‌دا و ریمبازیکی ده‌کرد و وه‌کو فیرین له‌ولاوه له‌سه‌ر ده‌ست و قاچه‌کانیدا ده‌که‌وته‌وه.

به‌ره‌به‌ره تاژییه‌کان مه‌ودای هه‌لاننیاں پێ چوکه و چوکه‌تر ده‌کرده‌وه... جارجاره‌ش پتر سه‌رپان پێ شوڤ ده‌کرد و هه‌نگاوه‌کان و ریمباز و خۆه‌لانیان پێ که‌متر و کورتر ده‌کرده‌وه.

ئه‌ها ئه‌ها... ده‌ی ده‌ی... له‌تاژییه‌کان تان و ته‌کانیش له‌ئه‌سپه‌کان... هه‌ر یه‌که‌تان به‌پیتی ده‌نگ و ئاواز و سه‌لیقه‌ی خۆی هاوارتان ده‌کرد...

جار جاره وه‌کو خۆ سووککردن ده‌هاتنه سه‌ر ئاوژه‌نگ و خۆتان له‌سه‌ر زینه‌که و پستی ئه‌سپه‌کان به‌رز ده‌کرده‌وه.

نیریه‌که خۆی سووراند تاژییه‌که‌ت خۆی له‌قۆلی رووکرد پاشووی که‌می پێ خشاند، به‌کێکی که‌یان له‌خۆی هه‌لدا و قه‌پی لێ توند کرد، له‌حه‌ژمه‌تان ملی سووراند، بووه مه‌یدانی زۆرانبازی خۆیان له‌ناو تۆزی و هه‌دا تاژییه‌کان ده‌ستیان به‌حه‌وچه‌و کرد و له‌ناو خۆیاندا گه‌وزاندیان، به‌تاو لغاوی ئه‌سپه سه‌گلاویت راکیشایه‌وه و شه‌ویلاکیت پێ به‌ش کرده‌وه و که‌له‌ی سووراند و هه‌ر دوو ده‌ستی له‌عاردکه‌ چه‌قاند و گیرکرد پاشووی له‌گه‌لدا به‌رز بۆوه و هه‌ر دوو ته‌ژنۆی قاچه‌کانی بۆ پێشه‌وه چوون، خۆت هه‌لدايه‌ خوارێ و نیریت له‌ده‌م ده‌ره‌یتان و هاورییه‌کانیشته‌گه‌یشته‌ن... بیسمیللات کرد چه‌قۆت به‌مله‌ ئه‌ستور و ماسوولکه‌دار و ئاره‌قاوییه‌که‌دا هیتا و خۆنێکی سوور و گه‌ش به‌ناو خۆله‌که‌دا فیشقه و ریتچکه‌ی به‌ست و

له دواييدا مهیی و قهماغهیی به سهر خوڼه که دا به ستا .

یادکردنه وهی راوه که گوراحی خوښ کردیبه وه، چوویتسه بنه بانئ
نهشکهوته که وه کو کویران دهستت کوتا چند لقه داریک کهوته بهر دست .
ههنگاهوکانی ئه م جارته چاتر له تاریکیبه که دا داهاتبوو، له کن بزنه که
دانیشتیت و کهوتیتنه پاککردنی لقه داره کان بهمه زندهت چه قوکه ته نیا
توئزه کهی هه لده گرت، له گه ل که میک ناندا تیکه لاوت کرد و خسته پیس
دهمی، کاره که شت راکیشایه باوهشت و به خوته وه نووساند، گویت له
داکرماندنی بزنه که دهبوو دهتگوت کوری جاحیلله و بنکری دهوات، که یفت
پیی ساز بوو دهستت به سهر پشتهی کاره که دا دینا، پاشان دهستت شل کرد،
پیلاره کانت پر له به فر کرده وه و بوژ دانا، باریکایی لقه داره کانت
شکاند، شقارته کهت دهرهینا و قلیکت به کبریتی جاده ریژکراوی قه پیلکی
شقارته که داهینا، برسکه یه کی کرد و ههر له ریگادا مرده وه... یه کیکی
تریانت پیوه نا... دهی خوا... پیغه مبه ر بیگری... چواره مین هه لیان، دری
به تاریکیبه وه نا، خیر خیرا لقه باریکه کانی داره کانیشت عه مر کورت
کردن.

ئاگره کهت خوښ کرد وه لئ نه ده که بشته ناگری گوشت برژانه کهی نه وسا .

دوای دهرکه لئ گیران یه که م جارت بوو چاوت به په نگی کار و بزنه که
بکه ویتته وه، ههر دوو تاکه پیلاره پر به فره کهت له ناگره که نریک کرده وه،
ئه ملاو ئه ولای لاشاخئ نهشکهوته کهت ده بینی، گاشه به ردیکت له ئاستی
سنگه که و له ناوه راستی نهشکهوت به مه رامیک به رامبه ر دهرکهی
قه پاتکراو دانا، رووناکئ و سیبه ر له سهر ده موچاوت و ئه ملاو ئه ولا په پدا
ده بوون، میلی تفه ننگه کهت یه که دوو جار هینا و برد له ته نیشته خوته وه
داتنا یه وه، ههستت کرد شیئی جله کانت نامینئ پتر گه رماییبه که ده گاته
لهشت. لهو حه له کاره که دایکی ده مژی بزنه که ش کاویژی ده کرد، له بهر ئه و
که مه رۆشناییبهی هه بوو هه ولت دا لقه دار و چیلکه لیتره و له وئ بماشی بو
ئه وهی بیکه یته خوړاکئ ناگره که و که میکی تریش ته مه نی دریژ بکه یته و

پتربش سارد و سه رماکهی ده ورپشتهت بو بنه بانئ راونیی .

چاویکت له ئاست دهرکی نهشکهوتئ کرد، رووناکئ دهریت تیدا نه دیت،
به قه د نووکی دهرزی له دهرکی نهشکهوتئ ئومید شک نابه یته وات ههست
ده کرد چیا یه که به فر له پیشی داندرابئ، هیچ سوژ و به زه بیبه کت لئ ره چاو
نه ده کرد. ئه و ئاوهی که له توانه وهی به فره که په پدا دهبوو له ژوو ریډا
ریچکهی له خوڼه که دیار بوو... تخوو بیکی خواری خویچ و بی سه روبه ر و
شپوه داری له نیوان تهر و وشکه که دا دروست کرد بوو دهتوت تخووبه کهی
(لاین) ه که به هه وه سی خوئی و داوا و بویری جوتیاران کیشابووی له
هه ندئ شویندا وشکایی ته جاوژی ناو تهراتیبه کهی کرد بوو، له ولاره
ته راتیبه کهی هیچ حیساییکی وشکاییبه کهی نه کرد بوو ههر له تخووب
به زانده نیش بوو، تخووب به زانده که ش له هه ردوو به رهی تهراتی و وشکایی
چوو بووه سهر شپوهی چیا... دۆل، له شوینی که پدا وه ک ناژهل و که لله سه ری
ئاده مییان بوو، ههر چ بیرو و بوچوونیکیشته له به فره که ده کرده وه راسب
ده رده چووی، بارستایی و درژی و پانیت لئ بیوه عیلمی (نحو)
سه رده رت لئ دهرنه ده کرد ههر وه کو له حوچره ش لئی ئیکمال بوویت.

به ره زلی ناگره کهت خوښ ده کرد له وه نده زیاتربش خوښ بو نه گبرا وه کو
ئه وهی تا ئیستا ئاره زووت به نداویک بی و به ری لئ گیرابیت، به ناچاری و
په لاری کوڤه و قیرسیا له پر هزی خو رزگارکردن سوپایه ک بوو دیواری
به نداوی ترس له خوډه رکردنی ته قاند و دهستت کرده بنکو لکردنی به فری
دهرکی نهشکهوتئ... خیرا خیرا... شیتانه به فرت لئ ده هینایه خواری
کونه کهت گه وره تر و فراوانتر ده کرد، ده تویت هه رچی زووه کاره که نه نجام
به دیت ئیستا تا پژدیتت خزاندوته ناو توونیلی به فره که، خیرا خیرا...
شیتانه کونه که قوولتر ده که بیت و به فره که بو ناوه تته لده ده بیت و وه کو
جرح و مشک به قاچه کانیشت بو دواوهی ده به یته، دهسته کانت ته زیون
هاتیتته دهری هه ردوو دهستت خسته ناو گه لته و رانه کانت ویک
هینایه وه... که لکی ئه وهی نه بوو زور مینیتته وه په لته تیدا ده کرد، دووباره

دهستت به بنکوژلکردنی به فره که کرد... ئیستا توونیلکی یه که به بهژنی خۆت کوژیوه له وه ده یزانی که قاچ ده کوتی به لیواری به فره که ده که ویت... دهسته کانت هه دئ پتر ده ته زیت جار جار هه ته ماشای پیشه خۆت ده که یه رووناکای تیدا نابینیت، ته زووی ساردییبه که به ره وه هموو جهستت ته شه نه ده کات، گورگه کان لیت گر ده بنه وه که لبه تیژه کان و زمانه سووره که یه لیت نزیک ده بنه وه، داره که یه دهستت ده چه قینیه ناو ده میان خۆ پاس ده که یه، به ره وه امی له فره وانکردنی توونیه له به فره که... ئیشکردنت به ره وه هیتواشبوونه وه و خاوبوونه وه ده چیت،

- مه مکی چه په م بۆ ژوانیکی که...

خه ریکه ساردییبه که دهستت لئ بوه شینئ، گه له گورگ هه ره شت لئ ده که ن، گورگه کیان به داره که وه هه لده گه ری له خه ره و خسه ی نینوکه کانی ئه تره شت ده چئ؛ توونیه له به فره که له کن قاچت هه ره س ده کات هه ره دوو قاچت له ناو به فره...

- ئه لئاورمان له جی نه رمان

له کونیکه وه به ناو به فردا روو ده چیت... گورگه کان به ره و پرووت غارده ده ن، م ده بنه وه زمانیان ده لئی بالته ی جه نه ره... ئیستا ترسی ئه وه ت هه به له ناو کونه که دا بخنکی. خیرا خیرا... شیتانه به جووته قاچه کانت بۆ دواوه تییه لده ده یه، پییه کانت له دواوه را جیت بۆ خۆش ده که ن، به دهسته سپووه کانیشت پال به له شته وه ده نیی، لووسی عارده که به که لکت دیت و خۆت له سه ر سینگ و سکت ده خشین... به ره وه دواوه ده خزی، چه قه چه ق به ددانه کانت که و تیه ته مردن لیته وه نزیک ده بیته وه، شیتانه پال ده ده یه، پال ده... خزین... خزین دوا به شی له شت که سه رت بوو هیناته ده ری... ئیستا له شت هه ره دوو ئاقاری وشکی و ته رایبی گرتوته وه تخوویی لئ تیکداون به ناویاندا ده گه وزی خۆت به ره وه ئاگره که غلور ده که یته وه ته په یه که هه لده ستی به فره که له سه ررا ده خزی و بۆشاییبه ده ستکرده که پر ده کاته وه.

پشتت به بزنه که وه دا... سینگت دایه پۆلیه ئاگره کان زمانت له گو که و تیه و په نه کانت جووله یان که مه، به پالدان یه که دوو لقه دارت له ئاگره که نزیک کرده وه... گه یاندته ئاگره که... گه رمای له شی بزنه که له لای پشتته وه و گه رمی ئاگره که ش له پیش سینگ و سکتته وه خه ریکن پال به ساردییبه که وه ده نین. که م... که م گه رمایی جییان پر ده کاته وه، هه ره دوو چۆکت هینا وه ته پیش سینگت، خۆت گرمۆله کرده وه... چاوت که و تنه سه ر یه کتری، گورگه کان سه ریان برده ناو یه کتری، یه کیان ده توت بۆ نیکی کرده وه و پیچه وانیه ی هاتنه که یان رۆیشتنه وه...

که پیلووه کانت کردنه وه ئاگره که خامۆش ببوو له سایه ی هیلاکییه که و گه رمبوونه وه که سه ر خه ویکت کردبوو هیلاکیشت ده رچو بوو.

دو که ل و بۆنه که ی سوپایه ک بوون ناو ئه شکه و تیان خه راگیر کردبوو ته شه نه ی بۆ کون و که له به ر و تلیشه دم به شه کاندرا کردبوو، کۆتره کیویلکه کانی له هیلانان تار کرد یان چیقلدانۆچکه یان زهنگی برسیتی و به تالبوونی لیدابوو له شه قه ی بالیان دا و به تاریک و نیمچه رووندا فرین و به سه ر سه رته وه شه قه ی بالیانته ده بیست، شوانانی داریکت تی گرتن نیشانت شکاند یه کیانت خسته خواره وه و له به ر خۆته وه وت:

- ده لئین خودا رۆژی سئ کیشکان بۆ کونده بۆ ده نیی، مه لاکه شمان زۆر جار ده یگوت خودا رازیکه و که س له برسان نامری، ئه و که سه رزقی نییه که له بن گلییه، ئافه رین مه لا.

ئاگره که سه رمای له شتی رامالیبوو گه رمایی شوینی گرتبووه، گوشت کۆتره که ش هینده ی تر ناو هه ناوتی گه رم کرده وه، نه شته ده زانی ناوی چ ژه میکی لئ بنیی، چونکه شه و و رۆژ و دم و ژه مت لئ تیک چووبوو، به مه زنده ی خۆت ئه گه ر تاریکییه که سه ری له شه مشه مه کویران نه شیواندین ئه وه ده بی شه و بی.

تیریوون و گه رمبوونه وه کاریگه ری به نجیان به سه رته وه هه بوو له شیان خا و کردییبه وه خه ویان تی زانده وه چاوه کانت پیلووت به ره و گرانبوون ده چوو،

پشتت خێوانده دیواری ئەشکەوت و ئاگرەکەت گەش کردەوه، تەفەنگەکەت لەسەر کۆشت دانا و پەنجەکانت لێ گیر کرد... هۆلاکۆی خەو هەر دەهات... دەهات... دەهات.

بەگورگەلۆقە لەنیوان سەفا و مەروددا بەسەرکۆتی و بەپێخواسی هاتووچوونت دەکرد، لەناو حەشاماتیکیدا بوویت لە رۆژی حەشری دەکرد کەس ئاگای لە کەس نەبوو نەسەری دیار بوو نەبنی، هەمووشی هەر سەپی دەچۆوه، هیلاک ببوویت ئارەقت دەردابوو، هەریەکە و لەبەر ئەحوالی خۆی لە دەورووبەری بێ ئاگا بوو، نێر و مێ خرابوونە پال یەک و نە نێرەکە هەستی نێرایەتی مابوو نە مێیەکەش هەستی مێیاتی لەکن هەبوو، هەر یەکە و ئالابوو کاری خۆی و لە خودا دەپارایەوه، تۆش ئارەقت دەردابوو هیلاک ببوو... پێخواس... سەرکۆت... زەلیل لە خوداکەت دەپارایەوه، لە پر دەنگیک لە دواتەوه بەزمانە شیرنە کوردییەکی خۆت پیتی وتی «دەوی کۆری خۆم ئازا تەکان بەهێندەت نەماوه» دەنگی دایکت بوو ناسیتەوه ئاوێت لێی دایەوه و وت:

- دایکە ئەمە تۆش لێرەیت!؟

مەوچرکیک تەزویەکی لەبنی پیتەوه هێنا و لە تەوقی سەرتهوه دەرچوو!...

ورشه و رشی بآلی شەمشەمەکوێرەکان و قارەقاری بزنەکەش خەبەریان کردییەوه و لەبەرخۆتەوه وت:

- خودایە بەخیری بگێری... دیارە دلێ دایک خەبەردارە، خودا خۆی سۆتیدی بەدایک و باوک خواردوو، نزا و پارانەوهی دایک بۆ مندالی پردی رزگار یوونە... مەولودییکی پێغەمبەر (د.خ) قەرار بێت، لەم شوێنە رزگارم بێت.

بای بآلیان دەگەیشته لەشی ئارەقاویت، حەزت لە باکەیان نەدەکرد، تەزوی ساردییەکە و مۆچکی خەونەکەت تیکەل و ئاویتەهی یەکتەر دەبوون، ئاگرەکە نەمابوو خۆلەمیشەکەشت نەبینی، خۆت وێک هێنایەوه و بیرت

لە خەونەکە دەکردهوه، هەستت کرد ورشه و رشی بآلیان بێ هیترتەر تەوژمی بای بآلیشیان وەکو جارێ ناگاتە لەشت.

پێلاوەکەت تەکاند، لە پیت کردن، پشتت بەبزنەکە دا و چۆکت هەلکێشا و بەسینگت وەنووساند، خۆت گرمۆلە کرد... تەفەنگەکەشت لەگەل خۆت درێژ کرد و لەبەرخۆتەوه هەر دەتوت:

خودایە بەخیری بگێری... خودایە دەرکەمان لێ بکەیتەوه، خودایە دایکم بەر ئەو سۆز و بەزەیبیە بکەوێ کە تۆ بۆ دایکی حەزرتی (موسا) ت کرد.

دوای خەونەکە خەویکی پچر پچرت کرد، وەلێ ئەو نوستنەهی کە ئاگرەکە و گۆشت کۆترەکە بۆیان دابین کردی لە هەموو خەوهکانی پێشتری ناو ئەشکەوتەکە خۆشتر بوو، نەشتەزانی خەوی شەوه یان رۆژه.

ئەو کاتانەهی کە فەقی بووی لە حوجرە دەتخویند نانی راتبەشت دەخوارد، زۆر گوند و حوجرە میزگەوتانت کردبوو، لەناو فەقییان بە (فەقی گەش) ناوت دەرکردبوو... ئەگەر رۆژی لە گوندی مەولوددی پێغەمبەر یان شایب بوایه لە حوجرەکە ئێشەش شایب لۆغان بوو. جار وا دەبوو لەگەل نانی راتبەکەدا خواردنێکی کەم و خۆشتان بۆ دەهات بەشی هەمووشتانی نەدەکرد، ناچار (دە)تان لێ دەکرد کامەتان (دە)تان بەر کەوتایە ئێویان نۆشی دەکرد، راهاتبووی لەسەر کەم خۆری و کەم خەوی... گەلێ جار لە کۆری فەقییان و لە حوجرە شپ و پەریوتەکان دلێ خۆتان بەو قسەیه دەدایەوه کە دلێن «ئەگەر خەوت هات پێخەفی ناوی، گەر برسێشت بوو پێخۆرت ناوی» لە فەقیاتی بەسکێ تیر و بەدووان برسی بوویت، ئەو رۆژە نۆرە راتبە خڕکردنەوهت بوایه بەختت لە هەموو فەقییەکانی تری میزگەوت چاکتر دەبوو، بۆیه هاوڕێیه فەقییەکانی حوجرە کە زۆریان برسی بوایه نۆرەشت نەبوایه هاواریان بۆت دەهێنا و بەهەر جۆریک بوایه دەیاناردی.

لە پیت دەرکی دەنگی مآلەکەت بە «راتبە رەحمەتت لێ بێ» دەدا کابانی مآلەکەش بە «خێر و بەرکەتی خوات لەگەل بێ» وەلامیان دەدایەوه، لە زۆر

مالان قاپی راتبه هه‌بوو به‌قاپی فه‌قییان ناو‌نرابوو، جار وا بوو سێ قاپانت له‌سه‌ر با‌لت ریز ده‌کرد جگه له نانی گه‌نم و جو، به‌حه‌یزه‌رانه‌که‌ی ده‌ست‌یشته‌ سه‌گت له‌خۆ پاس ده‌کرد.

راهاتنی ئەوسات له‌سه‌ر که‌م خۆری و گه‌ده به‌تال‌بوون و خه‌وی ئەم حوجره‌ی مزگه‌وت و ئەو حوجره‌ی مزگه‌وتی و نوستن له‌ناو فه‌قییان که هه‌ندێکیان هه‌بوو له‌یه‌ک سه‌ر ده‌بیرخاند هه‌شیان بوو دوو سه‌ره له هه‌ناسه وه‌رگرتن و هه‌ناسه دانوه پرخه‌یان ده‌هات، لیت ببوو مانگی رهمه‌زان و به‌هانای گوزه‌راندنی ئیم‌رۆی ناو ئەشک‌هوت ده‌هات، سه‌رده‌می ژبانی جارانی ئاده‌میزادی ناو ئەشک‌هوتت هینایه‌وه گۆژی.

له شه‌ویکی دوور و درێژ تاریک و بێ ئەستێره و مانگدا بوویت، زیندانییه‌کی تاکه که‌سی بۆت چی ببوو، ئەو زیندانییه‌ی که فرمانی خنکانیان بۆ ده‌رچوو له شه‌واندا پرووناکییه‌کی ئەله‌کت‌ریکیان هه‌یه، مه‌ودای ژبان و خنکانه‌که‌شی دیاره، وه‌لێ تۆ زیندانیته‌ و زیندانیته‌ نیت.

ژبانت دیاره و ئەو سه‌هریت وه‌کو تاریکیی ئەم ئەشک‌هوته له‌ لێ بزهره، زیندانی رۆژانی سه‌ردان و چاوپێکه‌وتنیان هه‌یه له‌مه‌شیان بێبه‌ری کراوی، ئاسمانیکی چکۆله‌ی مه‌رزدارێ بێ مانگ و بێ ئەستێره و بێ هه‌ور و باران له هه‌ناوی ره‌شی خۆی ناویت، لیت بۆته یه‌ک له‌و حه‌وت ئاسمانانه‌ی که له فه‌قییاتی خۆت‌بووت، ده‌مت بۆگه‌نی کردبوو جار جار نه‌بێ له‌گه‌ڵ بز و کاره‌که‌دا ورته ورتت لێوه ده‌هات یا له ته‌نیا‌یدا غه‌ربییته هه‌ل‌ده‌ستا و له‌به‌رخۆته‌وه منگه منگت ده‌کرد، ته‌نها بێر و هۆشت ئازادانه دوور له راوکه‌ر با‌لنده‌یه‌کی تامه‌زرۆی فرین بوو بۆ هه‌ر کو‌تیه‌ک بتویسته‌با به‌ل‌ندان به‌نه‌و بیان ده‌تفراند و ده‌ته‌ها‌وا... به‌ره و ماله‌ی بۆ باوه‌شی گه‌رمی دایک و باوکت بۆ باوه‌شی نازدارێ... بۆ کو‌وچه و کۆل‌انان... بۆ حوجره و مزگه‌وتان بۆ پێده‌شت و که‌ژ و کێوان، ناو جوگه و کانییان و کادینان، بۆ سه‌ر پشتی ئەسه‌پی سه‌گلاوی و غارغاری وراوی، بۆ باوه‌شی هاو‌رێ و د‌ل‌سۆزان، به‌ره و کۆریته‌ی مریشکان و بۆ دانیشته‌ی دیوه‌خان و

کۆر و مه‌جلیسان، بۆ شیخ و حه‌لقه و زیکری ده‌رویشان، ناو گه‌مه‌ی قاشوانی و تو‌پانیی فه‌قییان و سو‌حه‌تیان، بۆ ژوانی شه‌وانی پر پارێز و باوه‌شی یار، بۆ سه‌ربان و رامانی دوور، بۆ له خه‌نه‌نانی قاچی تاژی (ززه) و چه‌ورکردنی و جلکردنی پاش راو و شکار... بۆ کاتی چه‌ورکردنی هاو‌پێی ته‌نگانه و لێقه‌ومان قوته برنۆی دارشووشه‌یی شانت.

وه‌کو یه‌کیک له خه‌و و راکشانه‌که‌یدا ته‌لیسمیکی سیه‌راوی بۆ کرابێ، یا خدری زینده لیت وه‌ژوور که‌وتی و له‌بن گو‌تیانت شتیکی خۆت‌دبێ... یا دوعای دایکه... یا مه‌ولوده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر، یا خود ئەقلی ناوه‌وه و هه‌ستی شه‌شه‌م شتیکی پێ گو‌تی، یان له حه‌لا وه‌لا و حه‌وله رۆحیت... یان کرده‌وه و کاریکی ئەجندانه و شیتانه له می‌شکت کرابیت، قیت بووت‌ه‌وه ده‌ستت به‌سه‌ریشته‌ی بزنه‌که‌دا هینا، ده‌ستت بۆ کاریله‌که‌ش گیرا نه‌ترانی له کو‌تیه و نه‌که‌وته به‌رده‌سته‌یشته‌، تا بیلاو‌تینته‌وه ده‌ستت له بۆشایی و تاریکی دا بێ ئەوه‌ی به‌ر شتیکی بکه‌ویت گه‌رات... ده‌ستت له قوته برنۆکه گیرکرد، ده‌توت به‌پیر شه‌ره‌وه ده‌چیت وا به‌حوججه‌ت ده‌ستت لێ توند کرد، به‌مه‌زنده هه‌نگاوێک و دووانت هاو‌یشته‌، کو‌چکه به‌رده‌که شار و قزگه‌ت بوو ده‌ستت به‌به‌رده‌که‌دا هینا، په‌چاوی لایه درێژ و کانیه‌که‌ت کرد که له ده‌رکی ئەشک‌هوتیت کردبوو، به‌و گو‌یره‌یه رووه‌وه ده‌رکی ئەشک‌هوت و شاخی به‌فر لێی دانیشته‌ میلی تفه‌نگه‌که‌ت هینایه‌وه، وه‌کو له شایی و داوه‌تی پیاو ماقوولان یا به‌زمی نیشان شکاندن، که چه‌نده‌ها جار به‌پێی جو‌ری نیشانه‌که و دوور و نزیکی مه‌وداکه جه‌ره‌ت شکاندبوو، جغارته هه‌ل‌گرت‌بوو... چۆکیکت خێوانده عاردی سیه‌ره‌ت له دێوه به‌فری ده‌رک قه‌پات‌که‌ر... که‌تنکه‌ر گرت، وه‌کو ئەوه‌ی چه‌نده‌ها چاو و سه‌یرکه‌ر له ده‌وروشته‌ت راوه‌ستابن سه‌یری ده‌ست و تفه‌نگ و نیشانه‌که بکه‌ن و هه‌ست و نه‌ستیان راگرتی، تۆش هه‌ناسه‌ت له‌خۆ پری، ده‌تویست نیشان بشکێنی و زه‌فه‌ر به‌دێوی به‌فر و هه‌ره‌سی پێ بێنی و تۆله‌ی خۆت لێی وه‌سینی و بیه‌رسینی و بیه‌ره‌و‌یتینته‌وه له پێشه

خۆت وتت:

- جىڭگەي مست پىلە قەيە .

بىسىمىللات كرد و پلت بەپەلەپىتكەي برنۆكە وەنا دەنگ و شرىقە...
 تریسكەي گوللە لەسەرى لوولە ھەلسا، وەكو بتهوئى نىچىرەكە لە جىڭگەي
 خۆي خپ كەيت يان بەفرەكە بكەيتە قەترە ئا، مىلى تەفەنگت راکىشايەو
 فېشەكەي كەت لىخوپىيە بەرئى و سىرەت گرتەو تەقەت لىو ھېنا،
 ھەرچەند شەمشەمەكوپرە و كوترە كىويلكەي نىو كون و تلىشە شاخەكان
 ھەبوو لە شەقەي باليان دا و بوو ورشە ورش و فرېن فرېنىك بەسەر
 سەرتەو مەگەر ھەر خۆت بتوانى باسى بكەيت لە دىناي جوولانەو
 سەدھە بال جوولانەو بە... لە جوولانى بىر و ھوشدا بوويت كە لە پر
 شەپەبەك لە نىكتەو ھات و باو شىك رووناكى لەسەر ھەرا درى
 بەتارىكى وەنا و لە خۆت ھەلدا... نىشانەت لەكوپندەرى گرتوو و كوپندەرى
 كون بوو، سەرت بەرز كوردەو رووناكىيەكى لوولەيى خۆي خزانەبوو
 ژوورئى، سەرت ھەر لەبەرزى ھېشتەو سوپاسى خودات كرد كە ئو باوشە
 خۆرەي بۆ رەوانە كوردو، خۆشەيەكەشى لەو ھەدابوو خۆر بەدەرەو بوو كاتى
 دەركى كونەكەي ساپتەكە كرايەو خېرا مزگىنى بۆ ھېناي. بزنەكە لەسەر
 چوار پەلى راو ھەستابو سىنگ و سكى بلىند و نەوى دەبوو، كارەكە قوتە
 قوتى بەگوپىيەكانى دەكرد.

بالتدەكان لە ھەو ھەو ھەو سەريان لى شىو ابو ھەندىكىشىيان ھەر زوو
 رىڭگەي ئازادىيان لەبەر نا و بى ترس و سىو دوو زىندانى باستىليان بۆ
 كرايەو و بۆي دەرچوون... «موزدەيان بۆ گەلى دوور و نرىك دەبرد»، چاوت
 دا ھەو دەركى ئەشكەوتى دىوئى بەفر لە جىڭگەي خۆي وەلا نەچووبو دەتوت
 ھەر لەگەل ئەو ھېشت نەبوو درزىشى تى نەكەوتبوو.

دىار بوو خۆر بەسەر ئەشكەوتەكەو سوپاي تىشكى بەردەوام بۆ پىشكنىن
 دەھەناردە ژوورئى و تەپوتۆز لەناو تىشكە لوولەيىيەكەدا وەك سۆفى و
 مرید و دەرويشى خواناس كە موزدەي بەھەشت يا دەرکەيەكى بەھەشتى

پىشان بەرئى لە خۆشياندا چ ئەحوالى دەگرئى... كەوتىستە خۆشى ئەو
 ئەحوالە... دەرويش لەناو ھەلقەي زىكرا لە پىش شىخ و خەلىفەيدا چۆن
 وەكو مرىشكى لەرزەك دەكەوتتە مەدەد مەدەد ئەو ھا فېتى حالت لى ھات...
 ھايتتە بەر قەلبەزەي تىشكى خۆر، چۆن عارەب تامەرزۆي تافگەي گەلى
 و سىپەنە خۆ دەخەنە بەر ئاوى سەر بەرەو ژىرى تافگەكە ئاوات كرد و
 خۆت لەناويدا شوست. قەدەرى لەبەرى وەستاي ھەستت بەگەرمىيەكەي
 دەكرد خۆشى خۆشيت بوو خودا دەرکەيەكى لى كرىيەو، مەلاکەت زۆر
 جار دەيگوت ھەموو ناخۆشەيەك خۆشى و فەرەحەيەكى بەدواو ھەيە.

قسەكەيت لە گوپدا زىنگايەو، باو ھشت لە بزن و كارەكەو ھەرىنا،
 شەوى بەزۆر بەسەردا چەسپاوت رەويەو تارىكى ھەمىشەيى وەلاچوو...
 وەل بوو، لە دەست خۆرگىران رىگارت بوو فرمانى خنكانت لەسەر لادرا.

كوترە كىويلكەكان... كىشكەكان... سۆفى قىتەكان... ھەندى لە
 شەمشەمەكوپرەكان... مېشوو لە و كىچ... داپىرۆچكە... جالجالۆكە لە
 ھەلەكە سەماي خۆياندا بوون، جرتوفرتيان بەكونەكەدا دەكرد، دوورنىيە
 لەگەل فرېنپان ھەوال نەبەن و ھەوال نەھىننەو، موزدە، ئاواز و سرودى
 سەرکەوتن و رىگار بوون بەملاو بەولادا لە سەرووى دەنووكيانەو دەبارتینە
 سەر عارد، ھەوالى بەرەللابوونيان بۆ بالتدەكانى دوور و نرىك دەبەن.

كە لە كونەكەو سەبرى ئاسمانت دەكرد بەقەد ساجىك لىتەو ديار بوو
 كە ھەو ھەو دەركى كونەكەي لى قەپات دەكردى رەنگە شىنەكەي ئاسمانت
 لى بزر دەبوو مەيلە و تارىكىيەكى لەناو ئەشكەوتەكە پەيدا دەكردەو،
 نىمچە دلتوندىيەكەيش خۆي لە قەرەي دەدايەو. ھەندى جار ھەو ھەو ھەو
 دوورەو وەكو پەمۆيەكى سىپى لىتەو ديار دەبوو يا بۆر و تارىك دەركى
 كونەكەي لى دەگرتى و لەويو بەرانبىشى بۆ دەناردى و ئەشكەوتى لى
 تارىك ھەلگەراندىيەو.

بالتدەكان وەستانيان نەبوو دەيانويست قەرەبووى رۆژانى زىندانىيان
 بكەنەو، كە لە شەقەي باليان دەدا ھەتا لە كونەكە دەرەچوون سەيرت

دهکهن. پر به گهرووت و پر به هه موو تینیتیکی هه تبوو چهند جاریک قیژانددت و هاوارت کرد:

- وا لیتره مه... هووژی وا لیتره مه... لیتره مه.

ههر دوو دهستت له پیتش دهمت وه کو ئه و بۆریبهی دهخریتته سهر سه ماوه لئ کرد و سهرت به رهو کونه که هه لبرپی و دیسان قیژان و هاتوها واره کهت کردهوه:

- خه لکی گوندی هو... هو خوله له تیف لیتره مه لیتره... لیتره مه لیتره.

دهنگت بز و کاربله کهی رهواندهوه چهند بالندهیه کیشی به فره فری هیتخت و هلی له کونه که وه کهس نه بوو به هاوارته و بیت و نه سه ریشیت لئ بکیشی، هه ناسه سارد بووی ئهتت به رامبه ر بئ توانایی خۆت بۆ بلندی نزیکهی سی به ژنه زهلام هه لده کیشا. هه زت ده کرد ته نیا بۆ چرکه یه کیش بوایه دوو بالت لئ شین بوایه و پیتانه وه بفریتایه دهری و بتزانیا به له سه ره ئهشکهوتی چ باسه و چ هه رایه؟! مه رهق له بی دهسه لاتیت دهخوی، سمزه نیت پیتیدا هه لگه پتی، خو هه لدان دهستت له کونه که گیر ناکات... به دیاریه وه دوو به دووری خه م دهخۆت، خه م بۆ ئه و کو ترهش دهخۆت که کوشتت و گوشته کهت خوارد، په شیمانی دایگرتوویت چونکه گهر زیندوو بوایه وه کو کو تره کانی هاوه لئ به رهو ئازادی له شه قه ی بالی ددها، په شیمانی دادت نادات دلئ خۆت به وه دایه وه که وه ختی خۆی خویندوو ته پیتوستی هه رام هه لال دهکات.

بلندی کونه کهت له لای لئ ده بووه به رزی چبای سه فین، له لایه کی که شه وه دامای و بی دهسه لاتیت به رامبه ر کونه که وه ک ئه و ئاده مبیبه بی باوه ر و خوا نه ناسه یه که پردی سیراتی له بۆ له مووس تیژتر و له موو باریکتر لئ دیت.

که وتیتته تیفرین و وردبوونه وه و دۆزینه وهی ریگه چاره یه ک، دۆم به دانیشتن مالویرانه، سه یریکی بز نه شامبیبه کهت کرد به شه له شل دههات و دهچوو کاربله کهش به دوایه وه جار جار هه لده به زیبه وه و له خۆی

هه لده دا... له پیتشه خۆت وتت:

- ئای دنیای پرووناک چهنده خوشی! ئای رۆژ...! رۆشنکه ره وه و لابه ری خه م و تاریکی و ره شبینی، چۆن فه ره حی به دل و دهروونی ئاده مییان دده دیت... ئای رۆژ...؟!

ته ماشایه کی میخ زنجیره کهت کرد که کاتی خۆی به دهستی خۆت کوتابووت... دهتوت تازته دیتوو هه ره ته ماشات ده کرد چاوت له سه ری لانه دا، نه به رده ره شی کابه یه ئه وه نده پیرۆز بیت که دلته نه یی چاوت له سه ری لاده ی، سه یرکردنیکی ئه وتۆ وه کو تیشکی چاوت بیه وی دهریکیشینه دهری، حالی کردیت، سه یریکی لقه داره کانی ئه و ناوه ت کرد، له میشتکه تدا بیروکه کهت تاوتۆ کرد، وردت کرده وه: «ده بی... ده بی، ره نگه بی» ئه مه ت به دهنگیکی ئاشکرا وه گوت، له پیتشه خۆت وه وه کو شیت بووی و ئه جنده دهستیان لئ وه شانده ی دووباره و سبهاره ت ده کرده وه.

هینده ی تر کاری شیتانه ت کرد، شه روا له کهت داکه ند، دهریپیه سپیه که ی ژیره وه شه ت داکه ند، شه روا له کهت له پی هه لکیشایه وه... دانیشیت... به چه قۆکه که وتیتته هه لبرینی دهریپیه که رایه لئ وه کو دۆخینت لئ هه لده بری، تیلمیکت به خه سار نه دا، پارچه کور تیله کانیشته به یه که وه گری دان کۆمه لیک رایه ل وه کو ماری تیک ئالا و له پیتشت خرپۆه.

لقه داره کانت راکیشایه بن دهستی خۆت له جیوه وه کو ئه ندازبار ته خمینت بۆ ده کرد و ئه ندازه ت بۆ ده کیشا، کورته داره کان له گه ل کورته کان و دریژه کانیش له گه ل دریژه کان جووت کرد، ئه وه ی بتزانیا به باریکه له گه ل بیروکه کهت دهرناچیت لقیکت بۆ زیاد ده کرد، جار جار له قه باره و قه واره ی کاره کهش داده مای و له کیشی ورد ده بویتته وه. له عاردیبه وه به چاو هه لده گزایته شاخه که تا کونه که دهچوویت، له ویوه بۆ عارده که دهگه رایته وه، چهند جار له خوارتیرا بۆ سه ره وه له سه ره وهره هاتیتته وه عارده که، دووباره و چوار باره ت کرده وه خۆت ده تزانی چ ده که یته.

بالنده کان بی وچان و به رده وام هه ندئ له کونه که وه دهچوونه دهری و

هه ندىكيشان له ويوه دههاتنه ژوورئ.

له گه ل بېر كړنه وه و نه ندازه گرتنت بو نه و بېر كه يه ي كه تاوتيت كړدبو له گه ل خو تدا و ت:

- بلئى كه من نغروى ئيره بوومه!؟ گوند و قه ومه كه شم وهك قه ومه كه ي حه زره تى (لوت) خودا غه زه بى لئى گرتبن و نغرو بووبن، نهى نه وه بالنده كان نييه به هاوار يه كتر بيه وه هاتوون، نهى بو يه كېك سهر له من ناكيشئ!؟ پيم وايه خودا نه گهر ميلله تى چاك و خواناسى به دهسته وه ما بېن ههر ئيمه بېن! كه س له ئيمه خواناستر نييه!؟ نهى كوا!؟ نه گهر ما بېتن ده بوايه خو ناشانم له كه يه كه وه ليره م يه كېك ههر ديار كه و تايه و سهر يكي لئى كيشابوام.

نه و باوشه خو رهى كه خزابوه نيو نه شكه وت و به گورزى خو ي تاريخى راوانبو مه ته لئى شه و روژيشى بو هه له هينايت و ده كه به كى ئوميديشى لئى كړدبو ويته وه سات بو سات شوينه كه ي له سهر عاردى نه شكه وتئ وه كو شتيكى تيدا بزر كړدبئ و بو ي بگه رئ بئ به پئ تيشكه كه ي ده گوازه ته وه.

جېگه جېگه له گه ليدا سه يري شوئنى رووناكيبه كه ت ده كړد. له پيش رو شنابيه كه دا كه وتبته ده ست به كار بوون و وه ستايي كړدى، لقه داره كان دوو دوو و سئ سئ له گه ل يه كتر جووتت كړدن به په رو كه كه ي وهك قه نئاب و دوخينت لئى كړدبو وهك به له كى پوليسى سواره ي جار ان كه وتبته به ستنه وه بان، پاشان ههر دوو به شه داره پيچرا وه كه ت نزېكه ي پييه ك تېك په راند و چاك به گوئره ي دلئ قايت كړدن كه به هيچ شيوه به ك نه جوولئين و له يه كتر نه ترازئين، ئينجا برنويه شو شه بيبه كه ت هينا و به قه ده را بئ پييه ك لو له كه يه ت له گه ل داره كه دا تېك په راند و نه م دووانه شت به مه رام و خواستى خو ت له يه كترت به ستان، ههر سئ پارچت و وا قايم كړدبو ده وتوت يه ك پارچه نه، وهك شه قلّه يه كى دريژ و نه ستوور و قايمى لئى هات. قونداغه ي برنه وه كه ت گرت و هاتبته ژير سا پيسته ي نه شكه وته كه و به رزت كړدوه و مه زنده و ته خمينى خو ت لئى ده كړد.

كه يفت ساز بوو به و كار هى نه نجامت دابوو، گرژبته وه ئينجا به ره و به شيكى كه ي پلانه كه چوويت، كه وتبته شلكر دنه وه و ده ره ينانى ميخ زنجيره كه.

- دلگه ش نه و ميخ زنجيره چييه نه مجاره يان له گه ل خو تدا هينا ته و.
- خوله كه گه يشتينه نه شكه وتئ بو ت ده رده كه ويئ.
- نه و جا نه و مه راقه ههر له دلّم بئ هه تا ده گه ينه نه ويئ... ده توخوا پيم بلئى.

- ناوى خوات بو هينا، نه مه له ناو نه شكه وتئ ده پچه قينم كه حه يوانه كيويمان كوشت وه كو قه نار ه...

- تيگه يشتم... تيگه يشتم، نه رئ تو بېر له هه موو شتئ ده كه يه وه.
كاتى خو ي چو ن به زانايى كوتابووت ئيستاكه ش به هه مان سه ليقه ي وه ستايه تى جېگه ي پئ له ق ده كه يت.

ژيان ت له ناو نه شكه وته كه دا بهر دوو پشك كه وتبوو، پشكى يه كه ميان تاريخى و ره شينى... تاريخ و ناديار... چاو ساغيكى كوئران ه... هه ميشه بېر كړنه وه و تيفكرين، گرئ كوئره و تاريخكستانيه كه نه سهرى ديار بيت نه بنى، شه ويكى دوور و دريژ و بئ سه روبه ر، بئ مانگ و بئ نه ستيره... ههر شه و ههر شه و... ههر تاريخى و تاريخايى... شه ويك روژى به دوا دا نه بئ... بئ روژ و بئ ده مه كانى روژ، شه و شه و نه سهر له ئيواره ي دياربوو نه نيوه شه و نه روژ تاوا بوونى هه بوو نه روژ هه لات؛ ههر شه و ووو ههر تاريخى ي ي ي ي... بئ ئوميدى ي ي ي... ره شينى ي ي ي... بنى بېر بئ ده ولكى رزگار بوووون... بئ شوئين پيى چوونه خوارووو به سه ركه وتن ن ن ن.

پشكى دوو ه ميان روون و نيمچه روون... گه شينى... باوشيتك خو ر... باوشيتك هيو... باوشيتك ئوميد، به ديار كه وتنى تا قه ريگه به كى هه تيو و دووره ده ست، نيمچه رووناكيبه ك تاريخ به زين خه م ره وين هه وين به ره و رزگار بوون و له شكرى شه وشكئين، تيفكرين و بېر كړنه وه بو وه ده ست

هینانی توانایەک... تەکانیک... قەلەمبازتیک... فیلتیک، زۆر جار لە حوجرەدا دەتان وت ئاوبردی دەست بۆ ھەموو پىنچکێک درێژ دەکات، ھانات دەبردە بەر نینۆک... رنۆک... پێیدا ھەلگەران... فرین... لە خۆھەلدان... خۆزگەى بال... بېر و ھەولێ مندالانە... ھاوار و قیژە قیژ. مەتەلێ شەو و رۆژت بۆ ھەللات... رۆژ و دەمەکانی رۆژت بۆ بەدیارکەوت و ھاتەو ھەسەر خەت... بەیانى... چێشتەنگا... نیوەرۆ... عەسر. ... ئیوارى... شەو... شەو و... دیسان تارىکستان... تارىکى ی ی ی و تارىکستان ن ن ن...!

ئیشکردن و بەگژداچوونت لەگەڵ شاخەکە بۆ تۆ جەنگی جیھانی و جەنگی مەغلۆبۆی بوو جەنگ بوو لە پێناو ژيان و سەردەمیکی نوێوە... عومریکی تازە لە دایکبوونیکی دى.

تاق و تریقی بەگژداچوونت بە پیرە شاخدا لە بنەبانی ئەشکەوتە مراز لەسەر رۆخی کونە رووخواوەکەى سەر پشستی ئەشکەوتەکە دەبێسترا، جیگەت بەکێشکە و کۆتر و شەمشەمەکوێران و کەو و سوێسکە و پۆر و... خەرتەل و... مار و مێرووی ناو ئەشکەوت چۆل کردبوو، پرۆوشکی ناگر لەین نووکی سنگەکە و شاخەکە، لەسەر پشستی سنگەکە و بنی بەردەکەى دەستت دەردەپەری، نیشانەى لێدانى بە حوججەت و توند و ڕکە کردنى شاخەکەى دەگەیاندا.

دەتویست لە شاخەکە لێوارێک لە بلندی پزەدینت بتاشیت جیگەى پێیەکی لێ بەکەیتەو و لەوێشەو دەست بەبەکەم ڕکەت بەکەیت.

- تا مردن کردن... ڕکە کردنە لەگەڵ ژيان تا مردن. یەکەم ھەنگاویشت بێ بەرەو ھەوراز... بەرەو رزگاری لە زیندان بەرەو ئازادبوون و ئازادى.

رۆشنایییەکە ھاندەری کۆلینەکە بوو، چونکە شوینەکە و پشستی مێخ زنجیرەکەت جوان دەدیت و بەزەر لیت دەدا و شاخ و وردە وردە دەرووشاند و کەم کەمە جیگەکەت فراوان دەکرد، لەگەڵ لێدانى بەردەکەى دەستت

بەپشستی سنگەکە ئحمیک لە دەمت دەردەپەری، لە پێشە خۆت و لە بەردەوامبوونی شەرت لەگەڵ شاخەکەدا دەتوت:

- ئاو توانیتی شاخ کون کات... بەرد کونبەدەر بکات.

ھیندەى تر بەزەر و قایم لیت دەدا، بز و کاریلەکەش کە شەرەکە تیانی دەدیت دەپەوینەو و لیت دوور دەکەوتنەو، چونکە ھۆگریشت ببوون جار جارە لیت نزیک دەبوونەو... دەبوونەو.

نەقارییەکەت دامەزراندبوو تا ئەو ھەلەى وەکو رکیبی ئەسپەکەت خۆش دەبێ گفتم بەخۆت دابوو دەست لەو کارە ھەلنەگری، تا ئامانجت وەکو ئەم باوھەشە خۆرە لێ بەدیار دەکەویت.

شان و پیلت پەنجەکانت ماندوو ببوون، چاوەکانیشت ئەوئەندە بەزەقی دەھێشتنەو و سەیری پشستی سنگەکەت دەکرد نەوێک ھەلە کەیت و لە پشستی دەستت بەدەیت لەناو قۆرتەکەیاندا ھەستت بەھیلاکی ماسوولکەکانی نیو چاوەکانت دەکرد. گورزە خۆزەکەش بەرەو دواو لە پاشەکشەدا بوو، رۆشنایییەکە بەرەو کزی و خۆکێشانەو دەچوو، پێدەچوو ئەویش کاری ئیمپۆزی تەواو دەبێ بۆیە کە تۆش وت:

- بۆ ئیمپۆزکەیان با بەس بیت

رووناکییەکە بەرە بەرە بەرە بنەبانی ئەشکەوتی دەخزا، خۆریش بەرەو دۆلی ئاوابوون دەچوو. ویستت ئەو قیچە رووناکییەى بەدەستتەو ماو وەکو باوک کە رۆژانە بەشێک لە کاتی خۆی بۆ خیزانی تەرخان دەکات کار و بزەکە بلاوینیتەو و بێنە مایەى ھیلاکی دەرکردنیش.

ھەندى گەلای پەرگەندەت کۆکردەو و لەگەڵ نیو نان ئەنجینیت و داتنا، بېرت لە بەشە شیری خۆت و کاریلەکە کردەو، نۆرتان بۆ دەگرت.

چیلکە دار قوتە دار بەقەدەرایى دوو بست... چوار بست کورتر یان درێژتر کەرستەى ئیشی بەیانیت بوو کەلەکەت کردن... رایەلە ھەلپراوەکانی دەریکەشت بەتەنیشتیەو دانا، کاریلەکەت لە باوھشی گرت و وەکو مندالی ساوا دەتھەژاندەو... دەتلاواندەو و دەتگوت:

- كاريله كه م كاريله كه م جهرگ و دلنه كه م، هيو و ناو اته كه م مه به ست و نامانجه كه م... كاريله كه م چهنده جوانى چهنده ئيسك سووك و نازدارى، كاريله بچكوله
دهنگ سوورى قوتيله... كاريله كه م... كاريله كه م جهرگ و دلنه كه م.
دهستت به نيوچه وانى داده هيتنا... جار جار هس به سينگى خوته وه
دهنووساند و ده تگوشى.
به پتى نهو سروشته ي كه خودا به عارد و ناسمان و به نه ستيره و به ناو و
هه و اى دابو بو به رده و امى ژيان، له بو به عارد... خوړ له سووران ه وه
خوړاندا بوون. خوړ له نه شكه وته كه دوور ده كه وته وه و به ره و نيوه كه ي ترى
دنيا ده چوو، خهريك بو دوا قژه روژشنايبه كانى خوړى له كونى نه شكه وتى
ده رده كيشايه ده رى، گهر بو ت كرابوا به خو ت به تاله قريكي هه لده واسى و
ده چويته ده رى.
تاريكى پى به پى جى به پروونا كيبه كه چو ل ده كرد و به سه ريدا زال ده بو،
ورده ورده نيو نه شكه وته مراز تاريكتر ده بو، بالنده كانيش له ترسى
بالداره دره كانى شه و به ره و هيلانه كانيان ده گه رانه وه، شه مشه مه كوتيره كان
نوره فرينيان ده ستى پيكرده وه... تاريكى به ره و جى نه زرگه تى بردى.

مه ئموورانى به ره به يانى خودا ده ر خونى شه و تاريكيان له سه ر كونى
نه شكه وته كه لادا، يه كه م جار يشت بو له دواى به ربونه وه ت كاتى شه و
روژ ليك جودا بكه يته وه، هه رچه نده شه و خه به رت ده بو وه سه برى عاستى
كونه كه ت ده كرد، چونكه بو ت ببوه سه عاتى (سه ركيسوف) و هه ليزر كانى
شه وى پى راده گه ياندى، له هه موو نهو كاتانه ي كه له وى گير ببوى
هه ستى په له كردنت زورتر بو، نهو شه وه يان له هه موو شه وانى ژيان يشتدا
ره زاي قورستر بو.

له شه قه دانى بالى كوتره كيبولكه كان و فرنده كان له لايى، جربوه جربوى
كيشكه و گمه گمى كوتران له لايه كى كه كه كون و كه له به ره كانى نيو

نه شكه وتيان كرده بووه مالى خو يان موژده ي هاتنى روژتيكى نو ييان پى
راگه ياندى. لهو كونه ي كه فرهنده كان به ره و دنياى درى دنياى نازادى
سه ريان هه لده گرت، كونه هيو... ده ركى ئوميد... به ختى سپى، رتيگايه ك
بوو بو نى خو شى بو نى به هار... بو نى سه ركه وتن... رزگاريت ليتوه ده كرد،
كليليكيش بوو قفلى ژيانيتكى سه رله نو يى بو ده خستيه سه ر پشت... هه ر
له وپوه به ره و گونده كه ت... دايك و باوك... نازداره كه ت... مندالانى گوند...
رووبار... نه سپ و تاژى... هه ز و نار ه زوو... شاخ... چيا... دو ل و شيو...
ميل... ده راوى سه ر ره ق... كه نده لان... راو... حوجه رى فه قيتايى ده برد.
هه ر نه وه نده ت چاوه روان كرد كه بتوانى پشتى ده ستت و ميخ زنجيره كه
ليك بكه يته وه. وا به زه بر له سنگه كه ت ده دا له نيوان شاخه كه و نووكى
سنگه كه دا ترووسكه ي شه ر گهر متر خوړى ديار خست.
نو قهرت له فرنده كان هه لگرتبوو شاخه كه ت وه كو نهو ره فكه يه لى كرد كه
له مزگه وته كه تان بو دانانى له مپا ده تان كرد، ئينجا به نه نده وه و له سه ر
شيوه ي يه ك پليكان روو له سه رى و به ماتى به گويره ي نه خشه كه ي له
ميشكت داتر شتبوو سنگه كه ت له شاخى نه شكه وتى چه قانده وه.
به قه ستى نه نجامدانى به شه كه ي ترى پلانه كه بوى دانيشتيت كاتى خوړى
ژنان و پياوانى گونده كه ت ديتبوو كه ده چونه ليتوارى زى و رووباره كان
قاميشيان ده برييه وه و ده يان هيتنا يه وه كه له كه يان ده كرد.
وه ختى خوړى ديبوت چيغيان لهو قاميشانه دروست كرده وه، قاميشيان
له پال يه كترى ريز ده كرد به پتى پان و دريژى چيغه كه ي پتويستيانه، به نه
موويان ده كرده رايه لى قاميشى قاميش له يه كتر يان شه ته ك ده دا تا و اى
لى ده هات ده بووه يه ك پارچه ده بوو به چيغ، به كار هيتناى سووك و ناسانه
بو به ينكردنى ژورر تىك يا له ده ور و پشتى ره شماليان ده گتيرا يا خود له
سه ريان و حه وشه له جياتى ستاره به كار يان ده هيتنا.
به ده ستورى دروست كردنى چيغه كه بنى سه به ته يه كه ت دروست كرد،
پاشان ليتوارت بو دانا، له هه ر سووچيكي شيه وه قوته دار يكت بو بنه وه شوړ

سهركه وتوانه توانیبووی باخچه هه لئو اسراوه كانی بابل دروست بکات، ههستت بهو خویشیبه بهو سهركه وتنه کرد... ئومیدیتکت به دهست و بازووی خوٚت دروست کرد و بهو ئومیده وه پالت لیدایه وه و كه وتیسته چاوه پیکردنی ئه وهی له په نایه كه وه له چركه یه كه وه ئومید سه ره دیقانیٚت له گه لدا بکات و خوژی رزگاربت لی هه لیبی.

یه كه مین جار بوو سمه كانی له سه ره پشتی مه فته نی داده نا، ملی هه لبری، یه كه مین جاریشه لهو ئا قاره راده میتنی... قوته قوتی به گوئیبه كانی کرد، جارئی گوئیبه كیانی بو لای پیشه وه جارئی گوئیبه كه ی بو لای دواوه برد، ئینجا به ملاو به ولادا نیمچه سوورانیٚك سوورا وه كو ئیشیٚکی راداریبانه و سه كکردنی ده ورو به ری پی بکات، سه یریٚکی سه به ته كه ی کرد و یهك دوو جار قاری وه كو له شتیٚك ره و بیٚتته وه چهند جارئی له خوئی هه لدا و ده كه وته وه سه ره چوار په لی، كلكه قوته كه ی چهند جار جوولاند. ههستی ئازه لیبانه و فرچکی ره چه له كییبانه ی هیتواش هیتواش جوولاندی شوٚتینه واری سمه كانی به سه ره قور و به فره كه دا به جی ده ما، هه لئو سه ته یه کی کرد ئاوړیٚکی به ره و پشت به لای نهشكه وته كه دابه وه، ده لاله تی كار یله بی و خه می به جی هیشتن و دوور كه وتنه وه ی دایك و مه فته نی ده گه یاند.

به ره و خوار ملی له عارده كه نا و رویشٚت، ده توت به هه ستکردن و بوٚنکردن به ره و شتیٚكه وه ده پرات، به ترسه وه ده می بو پنچك و ئه و لقه قه سه ره و پووشه ده برد كه له به فره كه به دیار كه وتبوو، ته ماشایه کی ئا قاره به له كه كه ی ده ورو به ری کرد.

ورده... ورده وه كو له وه و پیشه وه پییدا رویشٚتی، ریٚگه ی ده بری... هه ست به ته نیایی كردن له هه نا ویدا چه كه ره ی دابرو سه زی ده كرد ریٚوار یٚکی بگاتئ و به یه كه وه ریٚگه كه بیرن.

ته زیٚحه كه ی ملی وه كو بازنی زه ندی ئاغازن و كچه نه شمیلان ملی رازاند بووه، قله كانی له دوور را له بهر تیٚشکی خوٚره كه كه له ژیر په له

هه وه ره كانه وه ده ی كرد بوو ده تر یسكایه وه، ههستی ره چه له كییبانه ی ری پی به بهر وه نابوو دم نا ده مییش گوئیبه قوته كانی راداریبانه كار یان ده كرد، بوئی خاكیٚكیش به كونه لووتیدا گه بیبووه میٚشکی، به قشپه له كانیٚش هه ره له كار یله بییبه وه به شداری په بیٚنکردنی خاكه كه ی کرد.

ده نگوئی بزربوونی دلگه ش مانگی ره مه زان چوٚن به دنیای ئیسلامه تیدا بلاو ده بیٚتته وه ئاوا به گونده كان و ئا قار و تخوویی ده قه ره كه و ئه ولاتربش وهك برووسك و گه واله ی به هار بلاو بووه و ده نگوٚكه دم به دم... مال به مال... گه رهك به گه رهك... حو جره به حو جره... دیوه خان به دیوه خان تا له شاره نزبكه كه شدا بلاو بووه.

په كو په كو... ئاخ... داخ، عه مرم نه میتنی... دایكٚت كوٚیری... دهستم بشكی... خوشكٚت بمی... چاوم كوٚیری... دایكٚت لال بی... پوورت بمی، له ده مان ده رده په ری و هه ره كه سه و به پیٚی كار یگه ری خه می بزربوونه كه و ناسین و نه ناسینی ههستی خوٚبان ده رده بری.

خه لکی گوندی كه له قسه ی مه لا و ریش سپییان ده رچو نیان نه زانیوه كوٚسته كه شیان به هی خوٚبان داناوه ملی شه یتانیان شكاند و كلکیان به ستا. به پیٚی بهر نامه و ری و ته گبیران پؤل پؤل... قوٚل به قوٚل بوئی ده گه ران، تا قیٚبی ئه ملاو ئه ولایان ده كرد شوٚتینه واریٚك قسه یه كه به دوا ویدا به جی نه مابوو، كه سیٚك نه بوو بلٚی لهو شوٚتینه و لهو ریٚگایه وه دیومه وهك عارد قووتی دابی یان ئاسمان هه لیٚكیشابی بی سه رو شوٚن بوو.

سه ریان به ناو بییران داده گرت، سه یری كوٚنه چالیان ده كرد، بن كه نده لان و پنچك و ره شاتی و بوٚراتی ده گه ران، قومه تی گه و ره و بلٚند هه لده درایه وه، بن تاوٚیر و گابه رده كان ته ماشا ده كران، كه ند و له ند و كوٚنډران به سه ره ده كرانه وه... ئه و شوٚتینه ی سیلاوی باران و به فر تازه دریٚبوی ئه و بنه كفرانه ی پووش و په لاشی به خوٚوه گرتبوو گیٚریوو ته ماشاكران، ئه مسه ره و ئه وسه ری چاوی رووباره كه گه ران، نه ده ستیان... نه چاویان بهر

شوتنه وارتيكى نه كه وت و نه بينرا. زار پيس و قوونپيس قسه وقسه لوكيان هله بستا دنگيكي كز بوو زور هله بستا.

هيلاك و شه كه ت به ده ستى به تال به دلى پر خه م به قسه ي بى نايد و فايده به چاوى بى نوميد و بى هيو... ئيواران... نيوه رويان... عه سر... پاش عه سران ده گه رانه وه گوندى، كه رووباره كه وه كو نه حوالى دهر ويشان ساكين بوو چه ند مه يتيكيان ديتنه وه هيچيان بزبووه كه ي نه وان نه بوو.

بى سه روشوتنبونى نه وه زه لامه خه لكى ناوچه كه ي تاسانديبو، ببوه سه ر باس و بنى هه موو باس و خواسيك... كه ر و لاليش تيگه يشتيبون كه دنيا چ باسه و چ خواسه.

تاووه وه واى دهر ووبه ر تا راده كه به به فره كه ويرا بوو لي ره و له وى په له په له ي ره شى تى خستبوو، له دوور له بان چپاكان... شاخه كان... زوورگه كان وه كو خال خالى ره ش دهر ديترا، به فرى قه د به ر وچكه كان تيشكى خور دهر و تاواندوه وه كو زبو له شوتنه ره شاتيبه كان دهر بسكايه وه و رتچكه ي به ره و خوار برديوو تيگه لى تاوى تر ده بووه، سه يرى هه ر شيو و كه ندرتكت بكر دايه تاوى پيدا دهر و يشت، تاوى گه لى شوتن ته قيبووه و زيادى كردبوو.

خده شوان مهراق و خه مى بزنه شامى له دل دهر نه ده چوو، رق و كينه و تووره بيبى كى گه وره شى له رووباره كه هه لگرتبوو كه ببوه سه رى سه به بان و وه كو جه ندرمه ي عوسمانلى رتبي پى گرت و نه به يه يشت پتبي بگاته وه، له داخان له ده ستى به اتايه رتبي پى ده گورى و بو باه لبابى عاقلى ده كرد، ده لپن خه م دى خه م له بيبر ده بات، له وه ته ي هه والى بى سه روشوتنبونى (دلگه ش) يان پى داوه خه مى شامى له بيبر برديووه، يان به هه ر دووكيان لپى قه به تر كردبووه، له دلى خويدا ده بوت:

- خودا سه بوورى دايك و باوك و كه سوكاره كه ي بدات، بزنه شامى له هه ناويشمه وه نيبه نه وه نده م سوو لپيه تى، نه دى كه سوكارى دلگه ش ده بى چه نديان خه م بى، بز نه كى و! پياو له كوئى!؟

جار جار به بى ده سه لانى خده هه ر دوو خه م له هه ناويدا وه كو مار تيك ده ئالان و تاوتيه ي يه كترى ده بوون و هينده ي تر سه ريان لى ده شيواند.

له وه ته ي بزنه شاميبه كه له ناو ميگه له كه نه ماوه كه چاوى به سه ردا ده گيتر سه رناس و پسپور كه لپنه كه ي وه كو كه لوسبونى ددانى پيشه وه زق و دياره شوينه كه ي له ناو ميگه له كه بوش و چول و دياره. له وه ته ي خه مه كه شى لى بووه به دووان چاوه كانى داناكه سين دوور و نزبك هه ر به ئاقاريدا ده يگيتر.

تاليكى به ناو ناخوره كان په رت كرد و ميگه لى به سه ر وه كرد به دياريانه وه وه ستا و ديقه تى دانى، كه لپنى بزنه شاميبه كه ديسان كه وته پيش چاوى، خزمه تكردنى روتانى ناو ميگه لى له به رچاودا زق و دياربوو، روتان و شه وانى سارد و جلى له سه ر پشتى قايم ده كرد، بو نه وه ي گوانه كانى نه زيه ت نه خون و درك و دار بريندارى نه كات و دانه چوپرين گوانه كانى ده خسته ناو كيفكيك و له سه ر پشتى گرتي ده دا.

له پكه يه كى شينى چاو و زاريشى كردبووه مى، كپچ كه وته كه ولى و ئوقره و حه وانه وه ي لى برا به ره و نه شكه وتى مر ازان هه يپه ي لى كرد... له خانو و له حه وشه و مالان كه وته تر ازان.

له وه ته ي خودا خودايه تاسمانانى دروست كردوه بى كوله گه رايگرتوه و به خور و مانگ و نه ستيران رازاندويه تيه وه و ره جمى شه يتانانيشى پى ده كات، عارديشى راخستوه و دروست كردوه، چيا... شاخ... زوورگ... دول... نه رمان... به رده لان... هه وراز... نشيو... ده شت... به رد... زيخ... ئاسن... زير... زبو... مس... قورقوشم... خول... توز... با... تاو... شه و... روت... هه فته... مانگ... سال... وه رز... سه وزايى... وشكايى تى خستوه.

خودا نه مرى به حه زره تى نوح كرد كه شتبيبه ك دروست بكات، چونكه توفانپك هه لده ستينى نه وه ي باوه رت پى نه كات ده يخنكيتم و ده بفه وتينم... نه وه يشى كه باوه رى به خواكه ت و به توى هه يه له گه ل هه موو

گیانله به ریک نیر و میبه کی له سهر رووی عارد دیتته ناو و هه لیگره.
 که خودا نه مری فهرموو ناو نیشته وه و که شتی جه زه تی نوحیش له سهر
 چپای جوو دپی خاکی کوردان گیرسایه وه و شهره فی بهو خاکه دا که بیته
 دووهم لانکی به رده و امی ئاده مییان... نهوسا ئاده میزاد... گیانله بهر...
 په له وه... زینده وه... بالنده... خشوک... مار... ماسیی تی داناوه،
 هه موویشی له ژیر دهسه لاتی خوئی داناوه. له نه زه لیشه وه نهشکهوته که ی
 له ناو نهو چپایه دا دروست کردوه و جیگه ی بو خوش کردوه، وه کو هه موو
 شته کانی تری خه لاتی خه لک و ناوچه که ی کردوه. له وه ته ی خودا خودایه
 نهو هه ر گه وره یه و ئاده مییان به نده نه ده رکی نهشکهوتی روو له دنیا یه.

نهشکهوته که به دامینی ریزه چپای به رام بهر گونده که یان خوئی
 هه لپه ساردبوو، که له نهو راییی گوند به سهر ده کهوتی به کسه ر نهشکهوتی
 مرزان ده کهوته پیش چاوان، نهشکهوته که دۆستی چاک و خراب خه لکی
 ناوچه که و غه واردهش بووه، به بی جیاوازی پیکردن هاریکاری هه موویانی
 ده کرد، له رۆژانی خوئی و ناخوشیدا ده رکه و هه ناوی بو خستبوونه
 سه رپشت، نهوی ئاگریشی له سهر پشت و نیو هه ناویشیدا کردبووه
 به خوئی ده گرت و چاوی لی زه ق نه ده کردنه وه، خوئی لی زویر و نه بان و
 نه ناس نه ده کرد.

نهشکیا و پیاوچاک و پیاوکوژ و دز و جه رده و ریبوار و راوچی هه ناوی
 نهشکهوته مرزبان رهش و دوکه لای کردبوو هه واربان لی ده خست و لپی
 ده حه وانه وه.

هیلانه و مال و کولانه و کون... که له بهر... تلیشی... په نا و په سیوی
 شوینی کوتر و کیشکه و سوئی قیته و سوئسکه و هه ویرده و
 شه مشه مه کویر و... مار و میروو... دوویشک... بزمشک... پیسپی سوک...
 قومقم سوک... قالونچه... داپیرۆچکه... جالجالۆچکه... پند و کیچ و
 نه سپی... بالنده و میرووی تر و... مشک و میشسوله و... سیخور...
 گورگ... تورگ... ریوی... چه قه ل... که متیاری هین به نرخ و گران... به راز...

کار و بزنه شامی... که له کیوی و ئاژه لی تر بووه. خیروبیری بو هه مووان
 بووه... مردوو به کی کرده وه زیندوو بووه.

کابرای شاری هه ر چند سالی جاریک به سه دان فهرده جیقنه ی
 شه مشه مه کویر و بالنده کانی تری لی هه لده گرت و به ره و شار ده ببرد و
 به دوایدا قسه یان هه لده بهستی مه یل مه یلیان لیده دا.

ده رکی نهشکهوتی به رینیسه که ی پیچ هه نگاو بوو پانتاییسه که ی له
 ژوو ریدا له زیادی ددها و سه نته ری هه ناوی پتر به ملاو به ولادا چوو بوو،
 درتییسه که شی سی هه نگاو یک ده بوو، سه دان... هه زاران شه مشه مه کویر و
 کوتره شینکه و خه رته ل و کیشکه و بالداری تر هیلانه و هه واربان لی
 کردبوو، ماله کیوی چهنده ها درنده حه یوانه کیوی بووه، خانه خوئی و
 دایکیکی دل سوژ و دلوقان بو ئاژه ل و ئاده مییان و بالنده و په له وه ری
 ناوچه که و ریبوارانی رپی هات و نه هات بوو.

خه لکی ده قه ری نهشکهوته مرز نه یان ده زانی سه رسه ده ی نهو ناولینانه
 له که یه وه په ییدا بووه، کی بووه نهو که سه ی به که مین جار نهو ناوه ی
 هه لبراردوه و ناوزه دی کردوه، وه لی نهوه ی زانراوه ناوه که دم به دم و
 پشت به پشت و وه چه به وه چه سه ده به سه ده هاتوه و خه لکه که ش
 ناوه که یان به پیرۆز زانیوه و له گۆزین و داتاشین و له بیرچوونه وه
 پاراستویانه.

زۆر حه کایهت و چیرۆک بو نهو ناولینانه گوتراوه پشت به پشت هاتوه و
 گیتردراوه ته وه، گه لیکی زار به زار و مال به مال و گوند به گوندی پی کراوه،
 نهو حه کایه ته ی که پتر خه لک باوه ریان پی بووه و زیاتریش پی ده به ستن و
 لپی وه شاهه ته وه نه وه یانه:

«گویه له دیر زمانه وه لهو گوندانه ی ده ورویه ری نهشکهوته که ژنیک له
 هه وه لی عومری لپی ده قه ومی و پیاوه که ی به نیازی ئیشکردن و نان
 په یداکردن ده روا، نه مانگیک و نه سالیک و نه دووان میرده که ی بی
 سه روشوین ده بی و نهو رۆیشته نه ی رۆیی ناگه ریتته وه، ژنه که کویرکی لپی

دەبی و بەسەر کۆرپەو دەدەنیشی و بیوژن کۆشی بۆ دەکات، کە لەگەڵ ژنان و کچە جاحیلانی گوندی بۆ کەنگر... مازوو... کوارگ... کاروو دەچنە ئاقسار و دەورووبەری ئەشکەوتە کە، دیوویان لە پرووبارە کە دەستنوێژی گرتوو؛ لە خۆیان بێ ناگا دەبن و وەختی ویستوویانە بگەڕێنەو هەموو جار دیویانە لە نێو ئەشکەوتە کە خەریکی نوێژ و نزا و دەست بەرزکردنەو و پارێنەو بوو:

- خودایە لە تۆ دەپارێمەو تۆ گەورەیی و من بچووک و زەلیل و داماو، خۆت ساحیبی و هەموو دنیا لە بەردەست و لە بەرچاوە... من تەنیا پیشەخۆم دەبینم تۆ خودای منی گەورەیی منی دەزانی مێردە غەریبە کەم لە کۆتییە و لە تۆم دەوی بۆم بگێرەو.

- خودایە ئاھو نووزەم بگاتە حەشر و قورشت... حەوت تەبەقەیی ئاسمان بەزەبیت بە بێ کەسی و تەنیا بێتەو، رەحم بە منداڵە کەم بکە، باوکیم لە تۆ دەوێتەو، خۆت فەرمووتە لێم بپارێنەو بەھانا تانەو دەپیم... بۆ کە یە ئەی خودایە!!

- خودای عارد و ئاسمان، خودای دار و بەرد، خودای بەشەر و ئەجندان ئەی پادشای بێ میسال هانام هیناوتە بەر تۆ بە کولفە یە کونێک هەرچی بتهوی دەیکە دەسا قوربانی دار و بەردت بێ بە مێردە کەم شادوشوکر بکەو.

- خودایە کەسی بێ کەسان هەر تۆی، دەستی داماو و لێقەوماوانی، دەست هەر لە تۆ پان دەکەمەو، تۆ حەزەرەتی (موسا) ت خستەو بە کۆشی دایکی، تۆ لە نەبوو دەروست دەکەیی، پیاویژگە کەم بۆ بنێرەو ئەی خودای رەبوعالەمین.

- خودای بێ شەریک و بێ مەکان لە بەر خاتری خۆشەویستت کە محەمەدەلموستەفایە، خودایە تۆ لە بەر خاتری ئەو پیغەمبەرە نازدارە لە ئادەم خۆش بووێتە دەسا لە بەر خاتری باب ئادەم و داک حەوا، خودایە لە ترسی ئەوان کەسان کە ترسی تۆیان لە دلدایە و بێ ئەمرییان نەکردووی باوکی

کۆرپە کەم بەسەلامەتی بۆ بگێریتەو.

- خودایە لە بەر خاتری ئەسحاب و پیاوچاکانت لە بەر خاتری حەزەرەتی عائیشە و فاتیمە لە بەر خاتری شیخ عەبدولقادری گەیلانی شیخ ماریفی کانی کەو چاوم بە باوکی کۆرپە کەم پۆشن کەو.

نامین... نامین یارە بولعەلەمین.

کردبوویە خەلوەتخانەیی خۆی و جیی نەزر و مرازگرتن و پارێنەو و داواکردن لە خودا کە بەمێردە کەیی شادکاتەو، هەر جارێک دەپارێنەو دەنووزایەو دەکرووزایەو وای دەزانی یە کەمین جارێتە ئاھو نووزەیی بەخواکەیی رادەگەیی ئەو هەندە بەجۆش و خۆش دەنووسکایەو.

نە جارێک و نە دووان دەستە خوشکەکانی بەم حال و بەو رەنگەو دیتبوویان... هەر جارە کە ویستوویانە پڕۆنەو لێکیان پرسیو کوا لە کۆتییە؟ و تویانە:

- لە ئەشکەوتییە؟ لە پارێنەو و مرازگرتنە!

- لە نێو ئەشکەوتە خەریکی نوێژ و پارێنەو و مراز خواستنە؟

- لە مرازاندایە؟

- لە مرازگرتنەو دەوێ؟

- لە مراز خواستنە!

پۆژ بە پۆژ وای لێ هات کە لە یەکتریان دەپرسی لە کۆتییە؟

یە کسەر دەیانوت لە ئەشکەوتی مرازانە، بەم جۆرە ناوێ کە لە ئەشکەوتییکی رووت و بێ ناوونیشان بە (ئەشکەوتی مراز) ناوێ کرا.

ماوە بەک بەسەر رەوانکردنی کاربە کە تیبەری کردبوو لە کەنەتۆ وای بێ کە عومریکە پۆشتبوو وای پەرشان ببوویت هەموو هۆش و عەقالت بەلای کارەکەو بوو بەلای کونە کەیی ساپیتە کەو بوو، لەسەر ئاو و ئاگر بوو، دەم ئادەم هاوارت دەکرد:

- هۆ و و و و تە لێرەم... لێرەم! خەلکینە لێرەم.

تهپه‌ی سمه‌کانی بزنه شامیییه که له نیو نهشکهوت ده‌هات له تو وای بیت ترپه که له سه‌ره‌وه بووه ده‌شله‌ژایت و ده‌تکرده هاتوهاوار و ده‌نگدان. جلّه‌وی بیر و هۆشت له ده‌ستدا بوو ئه‌وه هه‌موو ماوه‌یه که له‌وی مابوویته‌وه وه‌کو ئیستا ته‌نگاو نه‌بوویته، له‌وه‌ته‌ی کاربکه‌شت ناردۆته ده‌ری ده‌لیی رۆحیشت له‌گه‌لیدا ناردبوو، ئه‌وه‌نده کهم سه‌یر و کهم ته‌حه‌مول بوویت و رۆح چیبیه به‌لاته‌وه نه‌مابوو... ده‌لیی ئیستا پتر بیر له‌خۆت و له‌نازدار و له‌حالی خۆت ده‌که‌یته‌وه... ناگات له‌ده‌وروبه‌ر له‌بزنه‌که‌ش نه‌مابوو، په‌ریشان... قیچکه ته‌نگ رقت له‌و بال‌دانه‌ش هه‌لسابوو که‌وا به‌سه‌ر سه‌رته‌وه ده‌فرین و دین و ده‌چن.

وه‌کو ئه‌وه که‌سانه‌ی که به‌ده‌م خه‌وه‌وه قسه‌ ده‌که‌ن و قسه‌ هه‌لده‌بزرکین یان وه‌کو ئه‌وه که‌سه‌ی به‌ده‌م له‌رزوتاوه ورینه‌ ده‌کات له‌پیشه‌ خۆت دابووته به‌ری:

- دیاره‌ گونده‌که‌م نغرو بووه... دیاره‌ خه‌لکه‌که‌شی نه‌ماون باوکه‌م... دایکه‌م... نازدار... هاورپیکانم... فه‌قییه‌کان... مه‌لاکان... رابوچیه‌کان ته‌گینا یه‌کیان هه‌ر سه‌ری لی ده‌که‌یشام... پیده‌چ به‌فره‌که‌ ده‌وروبه‌ری هه‌ره‌سی بردوووه و گونده‌که‌ی به‌بنه‌خۆداوه رپویانانی گرتوووه که‌سی قورتار نه‌کردییه، ئه‌ی هاور هه‌ی، ئه‌ی هاور له‌خۆم له‌غه‌ریبی و بی‌که‌سی خۆم:

ئه‌من نازانم به‌وی وه‌ختان به‌کینه‌ده‌ری داهه‌ریریم

به‌جوانی گوندی خۆ یا به‌و بۆنانه‌ی ئه‌من کردیمه‌ له‌نازدار

وه‌رن ببینن شه‌ری من و گورگی هار

ئای له‌ من وای له‌خۆم ئای له‌ تاریکی ناو دری خۆم

هاواری دره‌ غه‌ریبه‌که‌ی خۆ ده‌نیرم به‌ره‌شه‌بایی به‌شه‌وی تاریک بگه‌نه

هاوارم بینن له‌گه‌ل خۆیان گوریس و که‌مه‌ندان

بشکینن کونبه‌ده‌رکه‌ن لۆ من به‌فر و شاخان

ئای له‌خۆم... وای له‌خۆم وای له‌غه‌ریبی و بی‌که‌سی خۆم.

کاره‌که‌ش به‌ده‌ردی ئه‌وان غه‌ریبان چوو، کێ ده‌لی تووشی به‌تووشی

گورگان نه‌هاتوووه.

ئه‌وه قیچه‌ خۆره‌ی که له‌ پشت هه‌وره‌کانه‌وه خۆی ده‌گه‌یانده‌ عاردی به‌نیو که‌لینی لقه‌ داره‌کانی سه‌به‌ته‌که‌وه که‌رت که‌رت ده‌بوو و خۆی ده‌خزانده‌ نیو نه‌شکه‌وت و سیبه‌ریکی شه‌توپه‌تی سه‌به‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر عاردی نه‌شکه‌وته‌که‌ دروست ده‌کرد.

هه‌ستی غه‌ریبایه‌تییه‌که‌ که‌می به‌ری دای و به‌جیبی هه‌یشتی یا په‌رکه‌م بوو لیتی سووک کردی یا بای ئه‌جندان بوو له‌ کونه‌ لووته‌کانته‌وه ده‌رچوو و به‌ری دای هۆشت هاته‌وه زانیت ئه‌وه هاتوهاوار و په‌له‌قازیه‌ دادت نادات و وه‌کو له‌ کودیله‌وه بانگده‌ی وایه و هه‌یچیشی لی شین نابیت، هه‌یور و هه‌یمن بوویته‌وه له‌ بزنه‌که‌ نزیك بوویته‌وه ده‌ستت به‌نیوچه‌وان و سه‌ر و پشتیدا ده‌هینا و ده‌برد و هه‌ستت ده‌کرد زیز بوویتت و ناشتت ده‌کرده‌وه.

له‌وه دلنیا بوویت کاربکه‌ ناگه‌رپته‌وه و هه‌یچ هه‌ستوخوست و قارینی نه‌ماوه، ئه‌وسا ویستت سه‌به‌ته‌که‌ که‌ وه‌کو ده‌رخۆنه‌ ده‌رکی کونه‌که‌ی گرتبوو ئه‌وه فره‌فره‌ش که‌ دل‌ت پیتی ته‌نگ ده‌بوو ریشت له‌ بالنده‌کان گرتبوو لایبه‌یت، چونکی ئه‌وانیش هه‌وانه‌وه‌یان له‌به‌ر برا بوو ده‌ستت برد گرتیه‌که‌ت له‌ سنگه‌که‌ کرده‌وه و سه‌به‌ته‌که‌ ده‌رکی کونه‌که‌ی به‌ردا و بالنده‌کانیش ده‌توت له‌ناو توپ و قه‌فه‌س به‌ند کرابوون له‌ کونه‌که‌وه دیسان به‌ره‌و دنیای ده‌ری فرینه‌وه.

خۆت دایه‌ ده‌ست خودا و چاوه‌رپیی کاربکه‌ت ده‌کرد... له‌خواکه‌ت ده‌پارایه‌وه که‌ تووشی گه‌له‌گورگ و درندان نه‌بیت و بتوانی په‌یامی ملی به‌ئاده‌مییه‌ک بگه‌یه‌نی. ده‌ستت به‌دوعا و نزا و پارانه‌وه کرد وه‌کو دوعای پیساوچاکان و دوعای ئه‌و ژنه‌ی که‌ له‌کاتی خۆیدا نه‌شکه‌وتی کرد به‌نه‌شکه‌وته‌ مرز و بو‌خواکه‌ی خۆی نوێژی ده‌کرد و ده‌پارایه‌وه... ئایه‌تولکوریسیت ده‌خویند و به‌ره‌و کاربکه‌ ره‌وانه‌ت ده‌کرد، به‌لکو خوا چه‌پاره‌ی بدات و بگات.

خده شوان دتوت ناگری پی رهوانه کراوه به خوئی و گوپاله کهی دهستی بههنگای گورج و خیرا پی بهدوای خویدا بهجی دههیششت، له نهورایبیه کهوه رووه هه مراز پی پیوه نابوو، هه رچی زووه دهیویست بگات، حهزی دهکرد عارده که بیتسه وه یهک... یان له بن پیبیه کانی بخلیسکی و بهره و دواوه بهجیت، یان ته راتیبیه که وه کوئه و چیتانهی دهچووه ناو و کورت ده بووه عارده که کورت کاته وه بیتسه وه یهک، درتیغی بههنگاوه کانی نه ده کرد بهشی سی ههنگاوه عارد بهدووان دهیبری... سه رکه وته سه ری و گونده کهی بهدوای خویدا له نهورایبیه که که لیواو لیو خه م بوو هیشته وه، یه کسه ر دووربینی چاوه کانی گرته نهشکهوتی، دلئی داخو رپا باوه ری بهچاوی نه کرد چاوه کانی هه لپشافت، له بهرخوبه وه وتی:

- تو بلتی هه له م کرد بی له پشته و هرا هاتیم... نهی نه وه گونده که مان نیبه له پشته وه یه.

خه ربک بوو لی تی تی کچی وه لی چونکه بست بهبستی ناقار و دهشت و کهند و لهند و زورگه کانی شاره زا بوو، هه ر هه موو جیتی له وه رگه ی میگه لی بوو زوو هاته وه، نه مجاره یان وردتر تیی پاما...

دانیششت، هه مووی وه کو به فره کهی دهو ربه ری بوو روون و ناشکرا بوو، به فره که هه ره سی هینابوو وه کو به دهستی نه نقه ست هه لی گریت و شاخه به فریک له به رده م ده رکی نهشکه وته که داندرا بوو. هیر بووه له فکران رووچوو... بیری له ته گیریان ده کرده وه، ههنگاوه کانی وه کو خوئی لی کرده وه... ری و ریچکه کان له کن داره که تیکیان ده کرده وه، که له گه ل تاخمی کی گوندی له وی یه گدیگریون، هیششتا هه ندیکیان سه رسامی و په شوکاویبیه که یان نه ره ویبووه که به دهست و به ده م که وتبوونه قسان و یه کتریان حالئی ده کرد.

خده شوان وه کو سه ر کرده پیشیان کهوت و نهوانیش له دواوی و له ته نیشته وه ههنگاویان رووه نادیار و بز ده هاویششت، ده یانزانی بهدوای چیدا ویلن وه لی نهشیانده زانی مه ته له که یان له کوئی بوو ناشکرا ده بی،

ده گه ران وه لی نهشیانده زانی کو ره لاه له چ بازاره کی سهوادان دهکات، به چ شاخ و دارتیکی سیامه نده وه گیربووه، له کام گو ره پان و دولان راوی دهکات... چ نیچیری فریوی داوه و به کوئی گه یاندووه؟ فه قیتی نهوان له ناو چ کتیب و دهرسان مهعتل ماوه.

له وه ته ی پیکه وهن واده بی ماوه ی چهند ههنگاویک به قسه و چهند ههنگاویکیش به کشوماتی ده برن. پیلاوه کانیان پتر زرچه ی به قور و به فره که هیخستبوو... خیرا خیرا ههنگاویان ده هاویششت، گه ر هاوین بوایه نه رمه توژیکیان بهدوای خو یانه وه هه لده ستان، وه لی نیستا پروشکه قور له بن پیلاوه کانیان ده رده په ری، ده لینیگی شهرواله کانیان قور سواقی دابوو، له وه دهرسان ههنگاوه کانیان له ههنگاوی روژانی رابوردوو بکات، نه وه ههنگاوانه ی که هه ر هه مووی بی نومییدی و بی نه نجامی لی دروینه کرا، نیواران له دیوه خان و مه جلیسان و نوژی که رانی مزگه وتی و ناوفه قییان و مال به مالی گوندی و گونده کانی دهو ربه ر هه گبه ی هه ناسه ساردییان له سه ر خوان هه لده ریژران و مایه ی دلته نگی و نیگه رانییان بوو، روژیکی که شیان له روژه کانی بزبوونی فه قی گهش که له که کرد.

بی سه روشوین بوونی کو ره لاه گوندی زهوق و شهوقی له خه لکی گوندی دامالی و کراسی نال و والا داکه ندرا هه لسوکه وتی هه موویان تارمایبیه که داپیشیبوو کراسی رهش و بوو و چلکن له بهر کرا، هه ر یه کیکت ده گرت وای ده زانی کوسته که له وه که وتیبیه.

نه غمه و ناواز له گه رووی هیچ لاه و حه یرانییژانی گوندی وه کو جارن چریکه ی لیوه نه ده هات، نه شمشالی شوانان جووش و خروشی تیدا مابوو... پیکه نین که م ببوو، خه م له مالان... خه م له بانان... خه م له مانگ و نه ستییران... له بانگی مزگه وتان... خه م له قه تار و نه للاه یسیان، خه م له چاوان... خه م له دلان... خه م له کو لانان... خه م له حو جره ی فه قییان... خه م له دلئی کیژولان له دلئی نازداران... خه م له باعه باع و قاره قاری مه ر و بزنان... خه م له چریکه ی کیشکان... خه م له دهنگی بولبولان... خه م له قاقبه

قاقبى كه وان... خه م له دوقه دوقى مريشكان... خه م له گمه گمى كو تران...
خه م له روينى نه سپاندا ده بارى، نيشانه ي ره شيبينى تازيه بارى خو ي له
مه لاس نابوو، ژنان و ميتردانى گوندى زهوق و شهوقى سه ر جيبان كه م
ببووه... سه ره دي قانينى كور و كيژان كه وتبووه ليژان.

ههنگاو هكانيان گور جتر كرده وه، هه ربه كه و به لايه كدا ده پروانى ده توت
سه ره سوو رهيان گرتووه سه ر و مليون راست و چه پهي ده كرد.
نه هايه ك! له ده مى خده ي شوان ده رپه رى.

- نه ره وه للا منيش ديم!

- چ بوو!؟

- نازانم، رتوي بوو يا توورگ.

پينان هه لگرت به رزاييه ك زوو به رچاوى گرتن و له پيشيان بووه
كو سپي ك، مه راقى چاوپي كه وتنه وه يان رسكا، ده ستيان به گورگه لوقه كرد،
دهنگى قارينى خو ي له په رده ي گو تيان دا، ناورپان له يه كترى دا يه وه، بى
نه وه ي ورته يه ك له ده ميان ده رچي به چا و سه ير كردنه كه يه كتر بيان حالى
كرد و هيماي سه رسورمانيكيش بوو، له ناو نه وه به فر و قور و ليترا و
چوله وانيسه چاوى كاليان به ديتنى كاريله كه ره ش بووه... نه وان غار
كاريله كه ش رووه و نه وان غار ده دات، بى نه وه ي بزنان له و غاره دا چيبان
ده ست ده كه ويت، هه ر دوولا رووه و يه كتر غار ده دهن ده توت هه ر يه كه و
له لاي خو يه وه له ترسى شتيك غار ده دات يا غار دانه كه له غاردانى نه وان
كه سانى ده كرد كه ساله هايى چه رخی زه مانه ده ستى ليك كردن و به بين
كردنيانى خستبيته نيوانيان، غاره كه يان به ره و رووى يه كتر تامه زرؤى
به يه كگه بشتن و ناميز ليكنان و تاسووقى پيوه ديار بوو.

كاريله كه سه رى نه وي ده بوو و پاشووى به رز ده بووه، نه وانيش ده توت
قاشوانى ده كه ن هه ر يه كه و كيپر كيتي گؤبه كه ببات و هو رى خو ي بكات و
بيباته وه.

خده شوان له دوور را چونكه پيشه ي خو ي بوو وه كو باوه ش بو منداليك

بكاته وه باوه شى بو گرته وه، يه ك دوو ههنگاو مابووه چوكيكي خيوانده
عاردى و قاچه كه ي ترى كرده نه ستونده و كاريله كه خو ي به باوه شى دادا.

- كورپنه كارى بزنه شاميه كه يه، بو نى ناده ميشى پيوه يه!؟

- چوزانى!؟

- نه وه نده له باوه ش گيراوه بو نى خو ي كه م بو تته وه، دياره فيره
باوه شيشه.

- نه ها...! ته زي بيحكي له ملدايه.

- ده ي خودايه گري كوتره كه مان بكاته وه.

خده به زانايى ته زي بيحه كه ي له سه ر ناو ديو كرد، قه زمه نوشتييه كه كه وه كو
دوعايه كي پيرؤز پيچرابوو له شه مي گيرابوو، كه شه مي مشتته كه يان كرده وه
پارچه شقارته ي نووسراو ده ركوت، چاوه كان ده توت چاوى حاجيبان و
له به رده م به رده ره شى كابه وه ستاون و ته ماشاي ده كه ن... نه مديو نه و
ديو تكي بى كرد هيچ سه ره ده رتيكى لي دهرنه كرد و دايه ها وه ليكيان.

له پيشدا سه راو قوونى گرتبوو راستى كرده وه و خوتنديه وه:

«فه قى گه ش نه شكه وتى مران»

خوتن په ريبه سه ر روومه ته كانيان، له خو شيان دلپان خيرا خيرا كه وته
ترپه ترپ... سه يري يه كتر بيان كرد، شاگه شكه بوون له هه وه له وه يه كيان
ورته ي له ده م نه هاته ده ري... له خو شيبان نوتقيان به سترابوو، نه و
سه رساميه ي گرتبوويانى ورده ورده چوو... گرژينه وه.

خده شوان به سه ر سورمانيكه وه وتى:

- چؤن؟! نه ي گوايه به فر ده ركي نه گرتبوو... له ويتش زاوه!

نه م وت كارى بزنه شاميه كه يه!

له حه بيه تان هيچ كام له سه ره قسه كانى بو ته واو نه ده كرا وه كو سه رسامى
و شله ژاوييه كه بو ي هاتبيته وه قسه كانى به هه ناسه ي كورت كورته وه ده كرد.
عه لى شوون هه لگر بوون و شوين سمه كانى كاريله كه كه وتن.

كاريله كه كيليتكى ته ليسماوى بوو نه و قفله شى ده كرده وه كه مو ره

مۆرەى لى درابوو، تەلىسمىتک بوو ھەموو سىحرىكى بەتال دەکردهوہ .
 دوعاى ھەزرتى (موسا) بوو سىحرى ساحىرەکانى فىرعهونى بەتال و
 پوچ دەکردهوہ . مۆرى سمەکانى بەرەو نەینىيەكى شاراوہى دەبردن، کە
 دەمىکە گىرۆدەى بوون و ھەو و خۆراکىيانى پى پاشەکەوت کردبوون... لە
 کن ئەو رىيەى کە بۆ دەرکى ئەشکەوتەکە شۆر دەبۆوہ وەستان. لىيان يەقین
 بوو کە بەفرى دەرکى ئەشکەوتەکە شەقلى نەشکابوو، کارەکەى لە باوہشى
 ھىنا خوارى و لە عاردهکەى دانا، بەو ھەستەى کە خودا پى پى دابوو
 رىگەکەى گرتەوہبەر، دەبوست ئەو ئەرکەى پى سپىردرا بوو جىبەجى
 بکات، وەک بۆنەکەى دایکى راپىکىشاپى بەقارە قار کەوتە غار، ئەوانىش
 بەدواپوہ بوون، بەدیار کونەکەوہ راوہستا...
 کارەکە وەکو بانگى دایکى بکات قارى... بزەکە لە خوارى پرا بۆى
 وەرگرتەوہ، خدە شوان سەرى بردە ناو کونەکە و فەقى گەشى دەنگ دا...
 بەگوپى و ھەموو ھەستىارەکانى ترىشيانەوہ ھەستىان راکرتبوو، لەبنى
 ئەشکەوتە مرازوہ وەلاميان بۆ ھاتەوہ:
 - لىرەم... لىرەم... کوپنە لىرەم، بزىکىشى لىيە.
 ھەمويان سەبرى يەکترىان کرد، لە خۆشيان چاويان فرمىسکى تى زا...
 ئەو فرمىسکانەى کە ھاتنە خوارى نىشانەى سەرکەوتنىان پى بوو.
 - ھەر نىستا مشوورت دەخوتن فەقى گيان.
 يەکیان وەک ئەو باشووکەبەى گوشت بۆ بىچووہکانى دەباتەوہ، بەو
 ھەوالئەوہ بەرەو گوندى گەراپوہ، قور و بەفر لەبەر حوججەتى غاردانەکەى
 وەک ئەو پروشکە ئاگرە بوو کە لە بن چەکوشى ئاسنگەر دەپىرووشکاند و
 دەرەپەرى ئاوا لە ژىر پىلاوہکەيدا دەرەچوو.
 تاوى غارى بەشپوہىک بوو کە جىاوازى بەھەوراز و نشىو نەدەکرد،
 ھەوالئىکى ئەوتۆ ھەلگرتبوو بەماندوو بوون نەدەھەسىا، دەبوست ھەرچى
 زووہ ھەوالئەکە بگەبەنى و مزگىنى خۆى وەرگرتىت.
 بۆ ئەوہى مەرامەکەى زوو زوو جىبەجى بکات پىلاوہکەى ھەر لەگەل باى

غارى فرى دان وەک ئەسپى سەگلاوى عاردى بەدواى خۆيدا جى دەھىشت.
 جەمەدانىيەکەى لە سەرى کردوہ و کەوتە ھەلشەقاندنى و ھاوارىشى
 دەکرد:
 - ھۆ گوندىنە ھۆ! فەقى گەشمان دۆزىيەوہ... فەقى گەشمان دۆزىيەوہ،
 ھۆ گوندىنە ھۆ و ؟!
 ھەر لەگەل تاوى غارىدا ھاوارى دەکرد و جەمەدانىيەکەشى ھەر
 ھەلشەقاند.
 دەنگ و ھاوارەکەى لە پىش خۆى گەشىتەوہ گوندى، ئەوہى کە گوئىشى
 گران بوو ھەر زوو بەزوو تىيان گەياند، تاكو ئەو گەشىتە پۆخ گوندى
 خەلکەکە بەرپى کەوتبوون.
 گوندەکە زەوق و پەونەقى جارانى تى گەراپوہ، ھەور رووہو شارەزوو
 چوو خۆر تىشکى خۆى لە عارد دەچەقاند و بەفرى دەتواندوہ، ئەو
 سەرچاوہ و کانىيانەى وشکىان کردبوو تەقىنەوہ، جلى رەش و بۆر و
 چلکن دامالان... بەرگى ئال و والا جىيان گرتنەوہ، خەناوکەى مىخەک و
 سمل و مۆروو و مەرجان چوونەوہ مل گەردەن زەردان... پىکەن گەراپوہ
 سەر لىوان... رەنگ و روو سووراتى تى زاپوہ... حىلەى ئەسپە سەگلاوى
 بىستراپوہ و سمکۆلپى دەکرد و کلکى بەملو بەولای خۆى بادەدا، تاژى
 مل بەقەرپىت لەگەل خەلکەکە رپى گرتەبەر، کىشکە لەسەر سواندووکان
 کەوتنە زىقە زىق... کوترەکان دەستىان بەبوغە بوغ کردوہ، مامزى نىو
 مپگەلان بەرەللاى ئاقارى کرانەوہ، باعە باعى مەر و قارە قارى بزى و
 کارىلان سووکتەر و خۆشتر دەھاتە گوئىيان، بولبول لەسەر داران دەبانخوئند
 نەغمەى جاران، ئاو لە چەم و رووباران شوپە و خوڤەى خۆشيان بوو...
 گەرووى ھىرانپىژ و لاوکبىژان ساف و بىگەرد بۆو، نەغمە و سۆز بۆ
 گەرووى شمشالان گەراپوہ... شادى لە ئاسمانان بەسەر عارد و باناندا
 دەبارى... لە کۆلانان لە نىو کۆر و دانىشتنان بەزم و رەزم پەيدا بۆوہ...
 مرىشک دەستى بەدوقە دوق کردوہ... ئەرى بابە لە حوجرەى فەقىيان

ده که و ته وه بهر گوئیان... پئی زه ماوه نندان کرایه وه... دهنگی دههۆل و فیهی زورنا سهری هه لدایه وه... شمشال و پیک و دووزله دروست کرایه وه، فس فسانیتی بالندان که و ته وه پیش چاوان... تووره کان ناشتیان بۆه... به لار به لار و به لوره ی بادینی له گه رووی کیژۆلان دههاته دهری... گه مه ی شهوان له ناو جی و بالینگان یاری و سوجهت له دیوه خان هاتنه مه یدان... گه مه ی مندالان له کۆلان... ستایشی خودا له سه کۆی مزگه وتان بهرز ده بۆه... ته م و خه م له گوندی و ده قه ره که دا ره وییه وه، ئه ستیران ره ونه قیان په یدا بۆه... خه م له دلان باری کرد و ره وییه وه... هه وهس گه رایه وه ده ماران... شلپ و هۆری مه له وانگی و خو بسمیلکردن له کانی گه وره ی پیاوان و کانی زتییه هه لسا یه وه.

۲۰۰۲/۵/۲۷ - ۱/۱۳

هه ولیر - پرگاری

چاپکراوه‌کانی دهزگای ئاراس له سالی ۲۰۰۳

- ۱- ۱۷۷: بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام
- ۲- ۱۷۸: البارزانی. مسرحية للأطفال. تأليف: أحمد إسماعيل إسماعيل
- ۳- ۱۷۹: بارزانی. شانۆگه‌ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وه‌رگێترانی له‌ عه‌ره‌بیه‌وه: مه‌هدی خۆشناو.
- ۴- ۱۸۰: کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نیکی که‌م و به‌ره‌مه‌نیکی زۆر. چالاکیه‌کانی حکومه‌تی هه‌رتیمی کوردستان له‌ سالی ۲۰۰۲.
- ۵- ۱۸۱: من مه‌باباد الی اراس. ترجمه من الفارسیة الی الکرديّة: شوکت شیخ یزدین. نقله الی العربية: شاخوان کرکوکي.
- ۶- ۱۸۲: ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شییزاد هه‌سه‌ن.
- ۷- ۱۸۳: بارگه‌ی یاران. سه‌ره‌مه‌ی شیعی هه‌یمن.
- ۸- ۱۸۴: هه‌واری خالی. سه‌ره‌مه‌ی نووسینی هه‌یمن.
- ۹- ۱۸۵: زینده‌خه‌و - رۆمان. نووسینی: فه‌تاح ئەمیری.
- ۱۰- ۱۸۶: پیاویکی شه‌یقه‌ ره‌شی پالتۆره‌شی پیتلاو شین. رۆمان: د. فه‌ره‌اد پیربال.
- ۱۱- ۱۸۷: هه‌یه‌ه. رۆمانی: سه‌لام عه‌بدوڵلا.
- ۱۲- ۱۸۸: ئاقیستا - له‌مه‌ژینه‌ترین سه‌روودی کورد. کۆکردنه‌وه و وه‌رگێتران و لی‌کۆلینه‌وه: جه‌لیل عه‌باسی - ج. قه‌قه‌سه‌.
- ۱۳- ۱۸۹: خه‌نجه‌ره‌ زێڕینه‌که‌ی عومه‌ر قادر. نووسینی: جۆن هنری میولر. وه‌رگێترانی له‌ ئەلمانیه‌وه: ناصح ئیبراهیم عه‌بدووه‌حمان دزه‌یی. بژارکردن و دارێشته‌وه‌ی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری.
- ۱۴- ۱۹۰: الجیش الأیووبي في عهد صلاح الدین (ترکیبه‌ه. تنظیمه‌ه. أسلحه‌ته‌ه. بحرته‌ه. و أبرز المعارك التي خاضها). تأليف: الأستاذ الدكتور مُحسن مُحَمَّد حُسَيْن.
- ۱۵- ۱۹۱: کورد و کوردستان- لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌باری رۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و جوگرافی کوردستان، سالی ۱۹۲۳ له‌ فه‌له‌ستین به‌ئینگلیزی چاپ کراوه‌ه. نووسینی: کۆمه‌لیک له‌ پسه‌پۆران و ئەفسه‌رانی سیاسی ئینگلیز. وه‌رگێترانی: حسین عوسمان نیرگسه‌جاری و حسین

ئەحمەد جاف.

- ۱۶- ۱۹۲: ئەنفال و ئافره‌تی کورد. دانانی: عه‌دالته‌ عومه‌ر سالح.
- ۱۷- ۱۹۳: کوردستان نیشتمانی یه‌که‌مه‌ینی سۆمه‌رییه‌کانه‌ه. نووسینی: هاویری باخه‌وان.
- ۱۸- ۱۹۴: الإنتفاضات البارزانية. تأليف: كاوس قفطان.
- ۱۹- ۱۹۵: گۆرانییه‌یه‌ نه‌مه‌ره‌کان - به‌شی دووه‌م. دانانی: باکوری.
- ۲۰- ۱۹۶: ظهور الكورد في التاريخ. ج ۱. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۱- ۱۹۷: ظهور الكورد في التاريخ. ج ۲. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۲- ۱۹۸: کۆچره‌وه... کۆچره‌وه. عه‌بدوڵلا سه‌راج.
- ۲۳- ۱۹۹: به‌هاری ره‌ش. ئەحمەد محه‌مه‌د ئیسماعیل.
- ۲۴- ۲۰۰: به‌فریا ئەشکه‌وته‌ی مراز. ره‌زا سه‌بیید گۆل به‌رنجی.